

SANT JUST DESVERN HOQUEI CLUB SANT JUST

CINQUANTENARI: 1959 – 2009

AGRAÏMENTS

En primer lloc, vull agrair l'esforç de les persones que han escrit sobre Sant Just Desvern i sobre l'hoquei. Per això, gràcies a Carles Benítez i Baudés pel material preparat per a ser publicat. També vull recordar Antoni Malaret i Amigó pel seu llibre *Sant Just Desvern (Aproximació a quaranta anys de vida local, 1939-1979)*. Per últim, Pere Brull i Angela pel seu llibre *Barrejo la meva història amb Sant Just*.

Seguidament, moltes gràcies a totes les persones que m'han proporcionat informació oral i material gràfic, i que han estat les següents: Palmira Badell, Josep Barba i Pagès, Pere Bosch i Cuscó, Pere Brull i Angela, Martí Campreciós, Ramon Campreciós i Pujadas, Joan Castaño i Barreras, José María Delgado, Jaume Gaig, Jordi Garolera i Juandreu, Ramon Hidalgo i Collado, Julián Luque Torres, Jordi Mir, Francesc Mozo, Xavier Núñez i Candela, Jordi Poll i Mañé, Pere-Anton Pruna i Pons, Dolors Quintana i Conxita Ripoll.

Pel que fa a tot el material gràfic de fotografies, aquest ha estat editat amb el consentiment i vistiplau de les persones que les han cedit per a la publicació d'aquest llibre. D'aquest ús no se'n traurà cap benefici econòmic. Per això vull agrair l'aportació desinteressada de les següents persones: Josep Barba, Pere Bosch, Ramon Bosch, Pere Brull, Ramon Campreciós, Joan Castaño, Jordi Garolera, Ramon Hidalgo, Juli Luque, Jordi Mir, Pere-Anton Pruna i Dolors Quintana.

Quant als historiadors, gràcies al director de l'Arxiu Històric de Sant Just, Jordi Amigó i Barbeta, a la seva col·laboradora, Mònica Parramon i Culla i gràcies als consells del president del Centre d'Estudis Santjustencs, en Josep Quintana i Cortès.

També vull agrair l'esforç d'en Josep Lluís Felices en l'apartat gràfic –és un artista- i la fe en el projecte del president del club, en Francisco Vizcaíno Recio.

Finalment, vull donar les gràcies a la meva família pel temps *furtat* per a escriure aquest llibre.

DÈCADA 1959 – 1969

Introducció

Aquesta dècada és crucial pels canvis que s'estan produint a internacionalment. A nivell polític, ja s'ha iniciat la Comunitat Europea amb el Tractat de Roma (Març 1957), la revolució cubana (desembre 1959) i la descolonització d'Àsia i Àfrica. La Guerra Freda, tot i la mort de Stalin (1953), és evident i amenaçant amb la carrera espacial i les guerres de Corea i del Vietnam. Dins dels blocs, però, es van produint canvis polítics, com la lluita pels drets civils a EE.UU. i Sudàfrica o la Primavera de Praga (1968). També a nivell cultural va apareixent el moviment per la pau i la no violència. Es demanen canvis en els costums, Maig del 68 a París, i l'Església Catòlica celebra el Concili Vaticà II, transcendental en la història del segle XX.

A Espanya, els canvis econòmics i socials són molt importants. El 1959 s'aprova un Pla d'estabilització, la industrialització del país segueix imparable, hi ha immigració interior i emigració cap a països europeus, el turisme d'estiu es converteix en un sector econòmic important i es produeix una tímida obertura cap a Europa. Dos factors fan canviar substancialment a finals de la dècada dels 50 les vides d'aquella època: el consum del vehicle turisme i l'extensió a les llars dels televisors. Les primeres emissions de Televisión Española havien començat el març de 1956.

A Catalunya, amb la mort de Carles Riba (juliol 1959) s'acaba una època, i van apareixent noves iniciatives de foment de la nostra cultura: Els Setze Jutges, la Nova Cançó, el Grup de Folk, Enciclopèdia Catalana, les revistes *Serra d'Or* i *Cavall Fort*, i el moviment escolta i d'esplais parroquials.

Passat remot: 1942 - 1952

Segons fonts orals consultades, la pràctica de l'hoquei s'havia iniciat a la pista de "El Roure" de l'Ateneu. El nom de la pista es deu al fet que hi ha un roure enmig. De manera informal, un grup de joves, aproximadament entre l'any 1942 i el 1952, jugava partits amistosos i entrenava a la pista esmentada. Aquesta pista pertany a les instal·lacions de l'Ateneu de Sant Just, entitat cultural catalanista fundada el 1918 i pal de paller de la història santjustenca recent. De vegades, també es jugava algun partit amistós – i no tan amistós - a la pista de "L'Avenç", d'Esplugues de Llobregat. Els inicis van ser èpics. Les ganes de jugar superaven qualsevol dificultat econòmica. Primer, que el porter, Jaume Bosch, jugava sense proteccions. Es protegia amb fulls de diari!. Segon, es jugava amb discos de fusta com a pilotes. Aquests discos els feia en Joan Poll i Puig, que era qui engrescava l'equip. Tercer, segons explica en Pere Brull i Angela, els nostres jugadors no tenien estics i ell va encarregar-los a la delegació d'esports. Quan va arribar al poble el paquet amb els desitjats estics...resulta que eren d'hoquei herba! Tot i així els joves santjustencs van jugar-hi fins que hi van venir els nous. Quart, cap a mitjans dels anys quaranta, els nois jugaven amb pals de croquet, que els deixava en Francesc Sánchez i Madriguera. Per cert, posteriorment, aquest santjustenc arribaria a ser

president de la Federació Catalana d'Atletisme. Cinquè, els desplaçaments del partits fora de casa es feien en bicicleta i el material esportiu anava en un carro enganxat a una de les bicis. Finalment, aquests joves, que havien fundat una colla d'amics, anomenada "Penya Silenci", van decidir engrandir la pista de l'Ateneu amb llurs pròpies mans i la van cimentar després. Aquest roure fou tot un símbol de la superació de dificultats per a seguir practicant l'esport aquí: tot un equip de jugadors-roures!

Façana actual de l'edifici i símbol de l'Ateneu de Sant Just Desvern

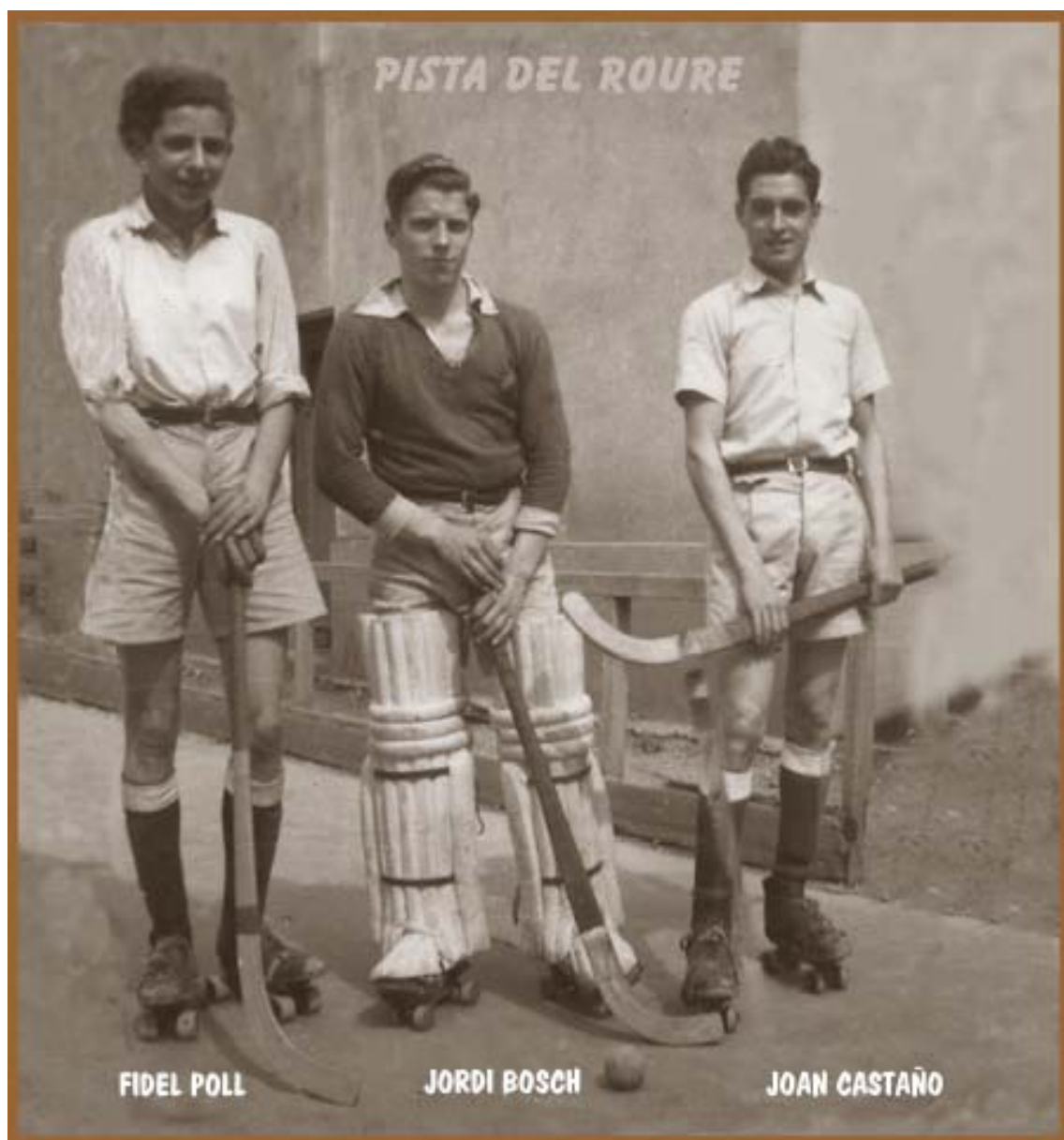
La Penya Silenci

Equip de la Penya Silenci. D'esquerra a dreta drets: Jaume Bosch, Joan Castaño, Vicent Martínez, Jordi Bosch, Enric Campreciós. Ajupits: Fidel Poll, Marcel Campreciós i Joan Poll. Assegut: Martí Campreciós.

Qui eren aquells joves *roures*? Què va ser la *Penya Silenci*? Per què aquest nom? Segons en Pere Brull, perquè era una colla masculina, sorollosa, alegre i trapella. Per tant...un nom irònic. Els agradava organitzar balls a l'Ateneu i pagaven unes quotes per a mantenir les activitats. Una de les activitats era, precisament, l'hoquei. Segons Antoni Malaret, en el seu llibre *Sant Just Desvern (Aproximació a quaranta anys de vida local, 1939-1979)* diu el següent: "la Penya Silenci va representar l'esperit contestatari a la imposada uniformitat de la joventut falangista". L'inici del grup va ser un Dilluns de Pasqua de 1942. Els joves tornaven de la Santa Creu d'Olorda (Molins de Rei) decebuts per no poder menjar a l'aire lliure, a causa de la pluja. El dia de Resurrecció, ...el naixement! Van decidir formar un grup divertit que organitzés balls a l'Ateneu i practqués esports al poble. Després de provar el futbol i el bàsquet, van optar per l'hoquei. Començaren el 1943 i acabaren cap a 1952, a mesura que anaven casant-se. Tots havien nascut entre 1926 i 1929. Els noms d'aquests setze joves mítics són els següents: Jaume Bosch (porter), Jordi Bosch (jugador), Enric Campreciós, Magí Campreciós, Marcel Campreciós (jugador), Martí Campreciós (entrenador, jugador i mecànic de patins), Joan Castaño (jugador),

Jaume Cerdà, Josep Forcadell, Francesc Haro, Vicent Martínez (jugador), Josep Panella (tresorer), Fidel Poll (jugador), Joan Poll i Navinés, Joan Poll i Puig (jugador), i Ventura Riera. El senyor Pere Brull, d'ells, en diu el següent: "Us asseguro que la Penya Silenci fou model entre tots, per comportament i per saber estar." (p.317 de l'obra esmentada) Per altra banda, des del principi van voler ser independents del *Frente de Juventudes*, i per això van fer-se socis de l'Ateneu. El secretari de l'Ateneu de l'època, en Pere Galopa, els va donar suport en tot moment. Aquest joves entrenaven els diumenges i jugaven, de tant en tant, partits amistosos contra equips com el *Club Patín* de Barcelona, el Piera, l'Hospitalet, el Molins de Rei i el Sant Boi (on jugava en Josep Lorente, el qual després seria un famós jugador i entrenador d'hoquei).

Anys previs: 1955 - 1959

Aquests anys anteriors a la temporada 1959 – 1960 són importants per a entendre la primera temporada inicial d'hoquei). A nivell polític, són els darrers anys del mandat com a alcalde d'en Josep Ma Domènec i Roig (octubre 1945 – octubre 1959). Precisament, com si d'una premonició es tractés, el 1958 es va enderrocar el vell edifici de l'Ajuntament, i a l'abril de 1959 s'està construint el nou edifici. També, una nova època començava a la parròquia, després de la mort, 30 de desembre de 1953, de l'estimadíssim rector i historiador local mossèn Antonino Tenas i Alibés.

El 1955, en Fidel Poll i Francisco Ruiz organitzen el primer equip federat del poble, pertanyent a la lliga del *Frente de Juventudes*. En Fidel Poll va ser l'ànima de l'hoquei, després que els joves de la *Penya Silenci* deixessin de jugar-hi. Segons Ramon Campreciós, aquests joves jugaven els diumenges a la pista de l'entitat catalanista espluguenc *L'Avenç*. Alguns d'aquests joves eren en Jaume Bosch, Pere Cadena, Jordi Campreciós, Joan Font, Albert Navarra, Pere-Anton Pruna i Pere Ripoll. Per suposat, abans de 1959 els joves jugaven sense estatuts i sense tenir consciència que estaven fundant un club d'hoquei, que esdevindria cinquantenari.

El 12 d'agost de 1956 s'inaugura la pista de patinatge al pati de les escoles del carrer de la Creu. Aquest fet és clau per a l'hoquei santjustenc. Sobre aquesta època el senyor Pere Brull diu el següent en el seu llibre *Barrejo la meva història amb Sant Just* (2002): “Per la seva afecció al patinatge (podia haver estat el motiu principal de la seva constitució) formaren un equip d'hoquei sobre patins equipats per l'organització local del Front de Joventuts, malgrat no ésser-ne afiliats...” (p.314)

Però, com i quan es va fundar el club d'hoquei Sant Just? La fundació del club d'hoquei va ser mitjançant uns estatuts. Calia organitzar un club que pertanyés a la *Unión Deportiva San Justo*, entitat que agrupava diverses entitats esportives santjustenques. La data històrica és la del 4 d'agost de 1959, un mes i mig abans que s'iniciés la temporada. El segon article addicional dels estatuts diu el següent: “Constituida en esta población la Sociedad Unión Deportiva de San Justo Desvern...también el Club de Hockey San Justo colaborará con la entidad de referencia, en todo cuanto tenga carácter local”. La mítica junta inicial estava integrada per Fernando Leuthard Egli (president), Pere Sardà (vicepresident), Francisco Rubio (secretari), Teodoro Izaga (tresorer), Joan Baptista Pi (comptador), i com a vocals Andrés Vallespín, Fidel Poll, Jordi Bosch, Joan Castaño i Magí Campreciós. Per tant, arribat el mes de setembre, en el poble ja hi ha un equip sènior i un juvenil d'hoquei, una unió esportiva amb secció d'hoquei (dirigida per en Ramon Campreciós i en José María Delgado, procedent del futbol) i dues pistes municipals disponibles per a jugar-hi: l'escola *Montserrat* i la del camp de futbol, avui pista del *Montseny*. Finalment, cinc dels sis vocals procedien de la colla de joves del poble, que ha esdevingut mítica: la Penya Silenci.

L'alcalde Josep Lluís Surroca i Fernando Leuthard

Com ja s'ha dit, aquest primers equips d'hoquei estaven vinculats a l'Ateneu, independents de les activitats esportives i culturals de la Falange, i a les activitats que s'hi feien. Per exemple, la seu social de la *Unión Deportiva San Justo* era en un despatx cedit a l'Ateneu. El moment històric clau per a la constitució del club d'hoquei és la construcció de la pista poliesportiva al camp d'esports i de la pista definitiva de les escoles del carrer Creu, durant els mesos de juny i juliol de 1959. Aquest fet va permetre que tots els esports de pista de l'època (bàsquet, handbol i hoquei) tinguessin prou llocs per a entrenar i jugar tranquil·lament . L'altre fet històric important és la fundació de la *Unión Deportiva San Justo* Aquesta entitat estava constituïda per set seccions: Hoquei, futbol, motociclisme (penya motorista) agrupació ciclista (president Josep Buixeda), handbol (president Jordi Molinos), bàsquet i la gimnàstica (president Josep Fontanillas).

1a temporada: 1959 – 1960: la temporada fundacional

L'equip sènior, de color fosc, amb la senyora Montserrat Modolell, Juan María Izaga, Jaume Bosch i Tito Vargas. Equip: Jordi Campreciós (dret). Pere Ripoll, Joan Font, Albert Navarra, Àngel Gas i Pere-Anton Pruna (ajupits)

Què va passar en aquella temporada? Quin era el context històric del país i local? Eren moments en què hi havia el vuitè govern de Franco i en què el subsecretari de presidència era Luis Carrero Blanco. Quant al nostre poder local, l'octubre de 1959 va començar com a alcalde en Josep Lluís Surroca i Pratdesaba, periodista radiofònic de *Radio Juventud*, dos mesos després de l'inici del club d'hoquei i de la *Unión Deportiva San Justo*. El senyor Josep Climent era el tinent alcalde de cultura i Feliciano Baratech, el secretari municipal. El pressupost municipal de 1960 és d'un milió de pessetes. Altres dades del moment són les següents. El maig de 1960 hi ha 16 entitats jurídiques al poble (empreses i l'Ateneu). El febrer de 1960 hi ha 10 receptors de televisió a Sant Just. El nombre de porcs sacrificats al poble és de 568, el 1960. La població santjustenca a 31 de desembre de 1959 era de 6.220 habitants. El metge del poble és el doctor Antonio Caicedo Rincón, que havia arribat al poble el 1953 i fou el pare del futur jugador d'hoquei del Sant Just, del Barça, de la selecció espanyola i entrenador d'equips sèniors de Sant Just entre el 2002 i 2005, Antoni Caicedo Iglesias. Quant a la *Unión Deportiva San*

Justo, el senyor Fernando Leuthard n'és el president, el secretari de la Penya Motorista és en Ramon Pascual i Bosch i el president de l'Ateneu és n'Antoni Massagué i Roig. Les seccions de l'Ateneu són les següents: el quadre escènic teatral, el club d'escacs, la coral *Lo Pom de Flors*, l'orfeó *Enric Morera*, el grup sardanista *Juli Garreta*, el grup *Club Alpí Ateneu*, la penya Motorista i el cinema. Finalment, l'agost de 1960, es tria la primera pubilla santjustenca. La senyoreta Ramona Pagès i Aiguaviva, 20 anys, en fou la triada. El 24 d'agost va viatjar a l'Alguer, la població sarda i catalana.

Aquesta temporada inicial comença amb dos equips, ja esmentats. L'equip sènior està format per Jaume Bosch i Andreu (porter), Pere Ripoll i Garcia, Jordi Campreciós i Pujadas, Albert Navarra i Pruna, Pere-Anton Pruna i Pons, José Basteiro, Enric Planas, Joan Font (del Cornellà) i Pere Cadena (de l'Esplugues). El seu entrenador és en Josep Corbi. Aquest equip juga en el campionat català de tercera divisió. Alguns resultats de la temporada són els següents: Zebra Roy 2 – Sant Just 6 (24 de novembre de 1959) i Sant Just 7 – Escoles Pies 1 (24 de febrer de 1960). El nostre equip sènior va quedar a mitja taula. Aquest resultat per a la primera temporada va ser tot un èxit.

2a temporada: 1960 – 1961

En primer lloc, un dels aspectes que preocupen la població i els poders locals és la immigració i les conseqüències desastroses que es produeixen des del punt de vista sanitari, escolar i de vivenda. Catalunya s'està transformant urbanísticament i demogràficament. En una informació de la revista *Serra d'Or* d'abril de 1961 és diu el següent: "Un 64 % dels immigrants (espanyols) tenen més de quinze anys i menys de quaranta-cinc". Aquests canvis socials i econòmics provocaven comportaments morals contraris a la moral dominant a l'època. Per això, s'intentava des del poder contrarestar aquestes influències. Per exemple, el mossèn santjustenc Josep Martorell va organitzar el desembre de 1960 la *Semana Antimaterialista*, i l'any següent va dissoldre el primer grup escolta del poble: *A.E. Doctor Tenas*. Malgrat les dificultats de la censura de l'època, una escletxa va aparèixer a principis de 1961 quan es va fundar una revista local de vida curta anomenada *San Justo Desvern*. Oficialment era un suplement de les edicions parroquials i entre els seus fundadors hi ha havia els joves Pere Font i Grasa, M. Modolell i J. Costa. Segons Antoni Malaret el propòsit era "...deslligar-se del control i dirigisme del *Movimiento*".

En segon lloc, el poble s'anava motoritzant. El 10 de maig de 1961 hi ha 63 velomotors registrats. A més, el grup ciclista és molt actiu i moltes curses ciclistes passen per la Carretera Reial, amb el suport de la secció de la *Unión Deportiva*. També el poble anava esdevenint industrial: el març de 1961 es va instal·lar a Sant Just la indústria Prodesfarma.

A nivell esportiu, les instal·lacions van funcionant, amb algunes mancances. Per exemple, en el camp municipal no hi ha vestidors per a l'equip d'hoquei i el 9 de febrer de 1961 la Pepsi Cola va instal·lar un marcador de gols a la pista d'hoquei. Com a acte important de totes les entitats esportives del poble, el 28 de maig de 1961 es va celebrar la Jornada Esportiva d'Homenatge a Fernando Leuthard. En aquest homenatge, els equips d'hoquei de Sant Just juguen contra els respectius del Piera.

Unión Deportiva San Justo

Jornada Deportiva en Homenaje al Presidente de la U. D. SAN JUSTO

Señor Fernando Leuthard

CAMPO MUNICIPAL DE DEPORTES

Domingo, 28 de Mayo de 1961

A LAS 10'30

Interesante partido de Hockey Juvenil entre

C. N. PIERA - C. H. SAN JUSTO

con la presentación por el equipo local, de los nuevos equipos

A LAS 11'15

Exhibición de Gimnasia Educativa a cargo del equipo del F. J. SAN JUSTO
bajo la dirección del Sr. José Fontanillas.

A LAS 11'45

Emocionante partido de Hockey entre el más noble rival de la temporada finalizada

C. N. PIERA - C. H. SAN JUSTO

Disputándose un magnífico trofeo cedido por el Sr. Fernando Leuthard.

A LAS 11'45

Llegada de la Agrupación Ciclista Local, adheriéndose al homenaje.

A LAS 12'10

En el intermedio del partido de hockey, actuación del GRUPO DE ARMONICISTAS
DE SAN JUSTO, bajo la dirección del Sr. A. Campaná.

A LAS 13

Actuación del GRUPO ACROBÁTICO STOP de la U. D. San Justo con la
presentación de nuevos y arriesgados números.

A LAS 14

En el Café del Alenao, VERMUT DE HONOR

Precio llave: 7 pesetas

Para reservas: Señor Pell

Pel que fa a l'hoquei, el club va progressant, ja té quatre equips: el sènior A, que juga a tercera divisió; el sènior B, que juga a *Unión y Descanso*, un juvenil federat i un juvenil a *Unión y Descanso*. L'equip juvenil federat, que jugava a la lliga *Agrupación regional*, estava format pels següents jugadors: Joan Botí (porter), Antoni Caicedo, Francesc Fàbregas, Santiago Gadea, Antoni Sunet, Manel Hervás i Enric Pujol. Els jugadors sèniors són els següents: Jaume Bosch i Lluís Castellví (porters), Pere Ripoll, Enric Font, Albert Navarra, Jordi Campreciós, Enric Ferrer, Francesc Campreciós, Jordi Pérez i Joan Baptista Pi. L'entrenador dels sèniors és en Ramon Campreciós, i en José María Delgado i Salvador Pagès fan les funcions de delegats. Alguns partits de la lliga del sènior són els següents: Sant Just – Ripoll (20 de novembre de 1960), El Masnou- Sant Just (13 de desembre de 1960) i el Sant Just – Sant Feliu (26 de febrer de 1961) El club va participar també en el *Trofeo Liberación 25 Años* el 29 de gener de 1961 jugant un partit amistós contra el Figueres. Els partits de la *Unión y Descanso* es jugaven dissabte al matí, i els partits de la federació espanyola de patinatge, diumenge al matí.

Quant a l'estructura del club, en Ramon Campreciós n'era el president i entrenador, i en José Ma Delgado, el col·laborador principal. Segons explica el senyor Ramon Campreciós, el públic que veia el futbol també mirava els partits d'hoquei i en cada partit "es passava la safata". El senyor Leuthard també s'ocupava dels viatges, la promoció i el dia a dia de la *Unión Deportiva San Justo*.

El jugador amb el 4 és en Toni Sunet i l'altre de samarreta clara és en Santiago Gadea

3a temporada: 1961 – 1962

Equip juvenil B d'aquesta temporada

A Europa s'està seguint el procés de descolonització d'Algèria amb estupor. En la guerra d'Algèria, segons dades del març de 1962, hi moren 30 persones diàriament a causa de la violència d'uns i altres. Els records de la guerra civil espanyola encara són molt vius.

La vida en el nostre poble sofreix pocs canvis d'una temporada a l'altra. Ha augmentat el pressupost de l'Ajuntament, 2.335.624 pessetes, se celebren 54 matrimonis i l'Ajuntament es queixa pels retards i incomoditats de la línia d'autobús. Per altra banda, el català apareix en un programa de l'Ateneu que anuncia una audició i ballada de sardanes a càrrec de la cobla *Barcino* per al 13 de maig de 1962.

Quant a l'esport en general, un esdeveniment va marcar la tardor de 1961: El 24 de setembre va passar per Sant Just Desvern una etapa de la Volta Ciclista a Catalunya, que justament celebrava la 50a edició. Per altra banda, el 29 de setembre de 1961, tretze veïns demanen a l'Ajuntament poder fer servir la pista poliesportiva del carrer Creu per a jugar a tennis. Els esports van diversificant-se.

La pràctica de l'hoquei en el nostre municipi comença a adquirir experiència. Per aquest motiu Fernando Leuthard, el 22 de setembre de 1961, en nom de la

Unión Deportiva, es lamenta que a la pista del camp municipal no hi hagi fluid elèctric, i que la pista s'embruti per la pols de la cimentera propera, la Sanson. En definitiva, diu que aquesta pista no és apta per a entrenar. Potser per aquest motiu en un projecte d'obres a les escoles nacionals es diu el següent: "En la pista polideportiva se colocará una valla para permitir partidos de hockey, trasladada desde la pista del Campo Municipal de Deportes" (Correspondència de l'Ajuntament del 13 de gener de 1962) Sobre les deficiències de les pistes, en Pere Font i Grasa, en la revista parroquial *San Justo Desvern* (número 8, març de 1962) denuncia irònicament: "...creemos que en el caso concreto de la pista hubiera culminado...con unos buenos focos para los partidos nocturnos...esos focos"

Quant als joves jugadors d'hoquei, l'equip juvenil B està format pels següents membres: Baldiri Domènech (porter), Manel Anglès, Adolfo Gómez, Enric Pujol, Joan Ribas, Llorenç Saura, Antoni Sunet, Florenci Surroca i Joan A. Vives. El seu entrenador era en Francesc Pujol. Pel que fa a l'equip sènior A, juga al grup sud de tercera divisió. Un resultat d'escàndol d'aquest equip: 5 de desembre de 1961, Sant Just 25 – Martorell 1. L'equip juvenil A segueix jugant a la lliga *Agrupación Regional* i, per exemple, el 5 de desembre de 1961 va perdre contra el Mollet per 1-5. Per altra banda, en aquesta temporada la federació espanyola va organitzar una *Copa Mediterráneo* (26 de juliol – 26 d'agost 1962), en què hi havia unes lliguetes (8 agrupacions de 4 equips). Al sènior A del Sant Just li va tocar la segona, i es va enfrontar al Piera, Vilafranca i Molins de Rei.

4 a temporada: 1962 – 1963

Durant aquesta temporada passen uns esdeveniments internacionals molt importants. En primer lloc, a finals de 1962 es fa l'obertura del Concili Vaticà II per part d'en Joan XXIII, amb la intenció de provocar una renovació profunda (*aggiornamento*) en l'Església catòlica. Uns mesos més tard, el 3 de juny de 1963, va morir Joan XXIII. En segon lloc, John Fitzgerald Kennedy és assassinat a Dallas. S'acaba l'esperança de canvi del primer president d'EE.UU demòcrata i catòlic.

Quant al govern d'Espanya, a partir del juliol de 1962, comença el novè executiu de Francisco Franco. El vicepresident és Agustín Muñoz Grandes i el subsecretari de la presidència, Luis Carrero Blanco. Precisament, un succés notori en el poble va ser que el 27 de juny de 1963 Francisco Franco va passar per la Carretera Reial de Sant Just Desvern direcció a Montserrat.

La tardor i l'hivern de 1962 van ser nefastos climatològicament. Primer, les gravíssimes inundacions que van ocórrer per tot Catalunya (25 de setembre de 1962) amb les consegüents víctimes mortals (800) i ferits per les imprevisions urbanístiques. Segon, la més forta i famosa nevada de Nadal del 24 de

desembre de 1962, que va trasbalsar la vida quotidiana dels municipis catalans. Segons Antoni Malaret, les conseqüències d'aquesta nevada marcaren el principi de l'abandonament definitiu de l'activitat pagesa professional en el poble.

A partir dels aiguats del 25 de setembre de 1962 al Vallès (800 morts), la solidaritat popular es va escampar pertot arreu. Sant Just Desvern i, en concret, la cultura i l'esport es van mobilitzar per a recaptar diners a favor dels damnificats. Així, el cinema de l'Ateneu va cedir part de la recaptació, 4.639 pessetes, a una subscripció de víctimes de les inundacions. També, la Penya Motorista, el 12 d'octubre de 1962, dia del Pilar, va organitzar dos partits de bàsquet i una gincana de motos per a recollir diners per a la mateixa causa.

Pel que fa a la vida municipal, a partir de l'octubre de 1962 hi ha un nou secretari de l'Ajuntament: el senyor Josep Lluís Nadal i Saurina. Els tinents d'alcalde són en Josep Climent Toldrà i en Rodolfo Sánchez Cuéllar. El 9 d'octubre de 1962, Sant Just té 6.400 habitants i ja hi ha 100 aparells de televisió en les llars santjustenques.

Els membres de la *Unión Deportiva San Justo Desvern* són els següents: Fernando Leuthard, Joan Agudé, Alfred Arís, Antoni Campañá i Marcel·lí Llordella. La seva seu social segueix essent un despatx de l'Ateneu. Els equips federats són dos: el sènior i l'infantil. Quant al sènior, segons un retall de diari, els jugadors són Oltra, Antonio, Camilo, Enrique, Pere Guasch, Campreciós i Toni Sunet. El 18 de desembre de 1962, una setmana abans de la famosa nevada, el Sant Just va empatar a 3 contra el Mollet. Quant a l'equip infantil, va quedar setè i el dia abans de la nevada va guanyar 3-2 a l'equip de La Garriga. Els jugadors infantils són Joan Botí i Antoni Bañolas (porters), Fernando Basteiro, Antonio Caicedo, Francesc Fàbregas, Joaquim Busquets i Jordi J. Oliveras.

L'equip sènior. Drets d'esquerra a dreta: Toni Sunet, Jordi Campreciós, Pere-Anton Pruna, Pere Ripoll i Albert Navarra. Ajupits d'esquerra a dreta: Ramon Campreciós, Enric Ferrer i Joan Font.

5a temporada: 1963 – 1964

Internacionalment, s'està produint un debat intens en la interpretació del marxisme d'estat: o el model soviètic o el model xinès. Occident mira expectant el que passa, mentre que a EE.UU, l'estiu de 1963, es viu la gran marxa sobre Washington, que té com a líder a Martin Luther King i que reclama la igualtat de drets davant la llei i la fi de la discriminació racial entre negres i blancs.

Tota aquesta convulsió política del moment contrasta amb les celebracions institucionals dels XXV Años de Paz Española. El govern espanyol ressaltava tots els anys de pau d'ençà del final de la Guerra Civil. En el poble es va fer una celebració important el 4 de febrer de 1964 a propòsit dels 25 anys de pau.

Culturalment, en el nostre municipi, que pel novembre de 1963 ja té 6.834 habitants, dels quals, 547 són immigrants, van apareixent actes i successos de caire catalanista. En primer lloc, a la Festa Major de 1963 se celebra la Gran Gala de la Cançó Catalana a l'Ateneu, amb cantants com Raimon, Salvador Escamilla, els Setze Jutges i els Quatre Gats. Després, per a les festes de

Nadal, l'Ateneu n'edita un programa en català. També, el 12 d'abril de 1964 és elegit com a nou president de l'Ateneu el senyor Rafel Malaret i Amigó. Simultàniament, el locutor Salvador Escamilla, el gener de 1964, va ser el primer que començà a emetre per la ràdio un programa en català, *Radioscope*. Precisament, el gener de 1964 va començar un nou metge al poble: el senyor Fernando Gracia Bartolomé. Finalment, a nivell associatiu es comença a bellugar alguna cosa: l'estiu de 1964 es comença a organitzar l'Associació de Veïns de Sant Just Desvern, amb uns estatuts autoritzats per l'Ajuntament.

A nivell esportiu, el 4 de juliol de 1963 es va inaugurar la Setmana Esportiva, organitzada per la *Unión Deportiva San Justo*. A més a més, per fi, la llum...artificial! Es va inaugurar un nou sistema d'il·luminació a la pista poliesportiva del carrer de la Creu. La pràctica de l'esport ja es podrà fer a les llargues tardes i vespres de la fosca tardor i fred hivern. Un club esportiu va iniciar les seves activitats en el poble el 1964: Can Mèlich. Pel maig de 1964, dies 23 i 24, la *Delegación de Juventudes* organitza les festes esportives de *San Fernando*. La *Unión Deportiva* hi participa amb les seccions d'hoquei i handbol, la qual havia estat fundada per en Jordi Molinos el 1957. Finalment, del 20 de juny al 12 de juliol de 1964, se celebren els Segons Jocs Esportius de la *Unión Deportiva Sant Just Desvern*, presidida per en Fernando Leuthard. Per exemple, el 20 de juny es va fer una concentració d'esportistes que va marxar des de l'Ateneu fins a l'església parroquial, on es van beneir els nous banderins, i després a l'Ajuntament, on van ser estrenats.

En aquesta temporada el nostre club té dos equips: un sènior, a tercera catalana, entrenat per en Ramon Campreciós, i un juvenil no federat, entrenat per en Francesc Pujol. Aquest juvenil era a la lliga d'*Unión y Descanso*. Quant al primer equip, alguns resultats són els següents: Sant Just 2 – Nerva 1 (21 d'octubre de 1963) i Sant Just 9 – Roser 0. En aquesta lliga hi havia vuit equips.

6a temporada: 1964 – 1965

El món estava canviant. Les reivindicacions de canvis i la denúncia de les situacions injustes són permanents. L'agost de 1964 hi va haver greus avalots racistes contra Martin Luther King a Alabama. El setembre de 1964 Pau VI va publicar la seva primera encíclica "Ecclesiam Suam". El desembre de 1964, a les pàgines de *Serra d'Or*, en Miquel Roca i Junyent constata la preocupació mundial per la fam, quan afirma: "De cada tres éssers humans, dos es troben alimentats deficientment...Occident no és aliè a aquest fenomen de l'escassetat alimentària". Finalment, comença una nova manera de fer la guerra: la destrucció massiva i total de l'enemic militar i civil. Això va passar quan l'exèrcit d'EE.UU., el febrer de 1965, va bombardejar el nord de Vietnam, i d'aquesta manera entrava en la guerra del Vietnam definitivament.

Quant a Espanya, l'economia segueix marcada pel proteccionisme industrial i el turisme d'estiu. El barraquisme a les grans ciutats és una xacra inhumana, per exemple, les barriades del Camp de la Bóta o de la Riera Comtal, a Barcelona. El món laboral català també es belluga: el 20 de novembre de 1964 a l'església de Sant Medir (Sants) són fundades les clandestines Comissions Obreres.

Les activitats culturals i solidàries segueixen marcant la vida santjustenca. En primer lloc, l'Ateneu inicia l'octubre de 1964 un Cicle de Cinema Americà que acabarà el març de 1965. Després, el 15 de novembre de 1964, s'organitza una recollida de sang a la Casa Consistorial. Seguidament, el 20 de desembre de 1964 va ser beneït i inaugurat el nou Parador Municipal, coincidint amb els XXV *Años de Paz*. Precisament, el gener de 1965 es va inaugurar la biblioteca de la Diputació al pis de damunt del recent inaugurat Parador. Finalment, el 4 de juliol de 1965, l'Ateneu va organitzar una concentració d'orfeons en el poble,

commemorant el centenari del naixement d'Enric Morera, músic modernista i catalanista, compositor de sardanes. Finalment, el gener de 1965 es va fundar una nova escola de nenes a l'Agrupació Mixta Escolar.

Quant a algunes dades del poble, el gener de 1965, l'Ateneu té 783 socis i, per altra banda, en el poble no hi ha cap supermercat, ni autoservei. Per al juliol de 1965, s'organitzen els III Festivals Esportius de Sant Just. Quant a l'Ajuntament, el primer tinent alcalde és Just Amigó i Rius, soci de l'Ateneu, i el pressupost municipal per a 1965 és de 7.026.254 pessetes.

El club té dos equips federats: un sènior a tercera catalana i un infantil. Tots dos equips juguen en lligues de vuit equips, i en total hi ha dues lligues en cada categoria.

7a temporada: 1965 – 1966: l'escola d'hoquei i el victoriós equip juvenil

Una actuació musical a Barcelona marcarà aquesta temporada: el 3 de juliol de 1965 actuen a Barcelona els *Beatles*, el famós quartet que tant va influir en els valors dels joves d'aquella època.

Un nou govern espanyol comença a partir de juliol de 1965: el desè, presidit pel vicepresident Agustín Muñoz Grandes i el sotssecretari de la presidència, Luis Carrero Blanco. Una altra dictadura crida l'atenció al món, la iugoslava, a causa de la política de no alineació en cap dels dos blocs polítics mundials enfrontats.

Per altra banda, Catalunya està creixent econòmicament i demogràfica. La indústria i la immigració interior estan transformant barris sencers de moltes poblacions. Mentrestant, les velles figures culturals catalanes van desapareixent. Així, el gener de 1966, va morir una de les primeres dones escriptores que van escriure en català: Caterina Albert i Paradís, "Víctor Català". També la contestació política clandestina es fa notar: la Caputxinada del 8 de març de 1966, amb la fundació del SDEUB.

Quant a Sant Just, el pressupost de la festa major de 1965 arriba a les 76.084 pessetes. Un mes més tard, setembre de 1965, es produeix un fet molt important, que comporta una iniciativa democràtica: la fundació de la ja esmentada Associació de Veïns de Sant Just. Pel que fa a les iniciatives culturals, i com a conseqüència del centenari del Mestre Morera, el 1966, es va fundar l'Escola de Música de l'Orfeó Enric Morera de l'Ateneu. Pel que fa a la música, el 6 de novembre de 1965 va cantar a l'Ateneu la soprano Eulàlia Gil. Quant a la població, el desembre de 1965 hi ha 8.000 habitants a Sant Just. El pressupost municipal per al 1966 és de 6.900.000 pessetes i el nombre de negocis industrials i comercials és de 31.

En el nostre club estan passant coses importants. La primera és que a partir de nens de les escoles parroquials *Núria* s'han organitzat uns equips d'hoquei, gràcies a en Francesc Pujol i Llorenç Saura. Aquesta iniciativa serà l'embrió de la futura escola d'hoquei. De fet, alguns dels jugadors dels anys posteriors seran alumnes d'aquesta escola parroquial. Aquest creixement escolar fa que cada cop hi hagi més practicants de l'esport en el nostre poble. Així, el setembre de 1965, l'alcalde, Josep Lluís Surroca s'adreça al diputat provincial de la Falange per Barcelona, senyor José Bonastre Mestres en els següents termes: "Debido al gran movimiento deportivo local se siente la imperiosa necesidad de unas nuevas pistas polideportivas...A tal fin, se tienen adquiridos la mayor parte de los terrenos en la zona denominada Bonaigua...fuera del casco urbano".

Finalment, un gran fet esportiu d'hoquei succeeix el 1966: l'equip juvenil queda quart d'Espanya a Pamplona i subcampió de Catalunya. Els components d'aquest mític equip són Joan Botí i Salvador Colet (porters), Antoni Caicedo, Joaquim Busquets, Enric Pujol, Manuel Hervás, Francesc Fàbregas, Josep Maria Subirana, Santiago Gadea, Antoni Sunet i Josep Barba. A propòsit d'aquesta victòria, el 23 de març de 1966 en Fernando Leuthard escriu, triomfalista, a l'alcalde el següent: "**Quiero hacer constar que este humilde San Justo es la consternación entre los equipos de solera y sus aficionados,**

que honra el nombre de San Justo..." Aquesta victòria va ser viscuda amb un mític viatge en autocar de pares, jugadors i entrenadors que ha quedat en la nostrada memòria de Sant Just. Per cert, el color de la samarreta era el groc i el dels pantalons, el blau...els colors dels campions!

Equip juvenil, en segon terme, a Pamplona. Jugadors de dreta a esquerra: Salvador Colet (porter), Manuel Hervás, Toni Sunet, Francesc Fàbregas, Joaquim Busquets, Joan Botí (porter) i Antoni Caicedo.

8a temporada: 1966 – 1967

Quant a la situació política, els conflictes laborals, sobretot, en el sector industrial català, impliquen un seriós enfrontament amb el govern de la dictadura. En aquest sentit, a Catalunya hi ha vagues i aturades freqüents en el sector metal·lúrgic. Culturalment, es produeix un fet insòlit que dóna a conèixer la nostra cultura a tota Espanya: en Joan Manuel Serrat canta el 6 de maig de 1967 al programa *Noche del sábado* de TVE. Per altra banda, el 14 de desembre de 1966 es va celebrar el referèndum en què es va aprovar per majoria popular la *Ley Orgànica del Estado*, per la qual el règim polític es perpetuava i preparava la successió monàrquica.

Pel que fa a Sant Just, estan passant esdeveniments importants per al futur. En primer lloc, s'acaben algunes obres de clavegueram al barri de La Miranda i s'urbanitza el carrer de la Creu. En segon lloc, el 1967 s'instal·la el primer semàfor del poble. Per primera vegada, ja fou necessari regular el trànsit de vehicles! En tercer lloc, pel març de 1967, s'aconseguí una llarga reivindicació veïnal: trasllat definitiu de la fàbrica *Sanson* a Sant Feliu de Llobregat, a prop de la pedrera. En quart lloc, l'1 d'abril de 1967, s'enderrocà Can Campanyà, masia històrica, per a donar més amplitud a la plaça del Parador. A més, una persona vinculada als esports, Pere Brull, entrà com a regidor de l'Ajuntament el 1967. Justament, l'octubre de 1966, l'Ajuntament té 21 empleats. El secretari serà en Joan Sans i Lleixa, el president de la comissió de cultura, en Rodolfo Sánchez Cuéllar i el delegat del *Frente de Juventudes*, en Julio Candial Doménech. També, es comencen a expropiar els terrenys per a construir l'autopista AP7. Finalment, l'Ajuntament declara tot el terme municipal apte per a la cacera i reconeix que no hi ha cap monument històric, ni sòl industrial disponible.

Culturalment, en el nostre poble ja funciona una biblioteca, dirigida per Maria Lluïsa Colomer. Per Sant Jordi de 1967 es pronuncia la conferència "La dona a Catalunya" a l'Ateneu, i hi ha registrats 214 analfabets (2,50 % de la població)

Quant al nostre club, com a fruit del treball d'en Francesc Pujol, hi ha un equip aleví format per Isidre Bosch (porter), Jordi Poll, Jaume Oromí, en Bertran, Lluís Costa, Albert Poll, Josep Barba, Joan Campreciós i Raimon Campreciós. També hi ha una notícia rutinària i anodina que serveix per a entendre l'època. El setembre de 1966, en Fernando Leuthard es lamenta a l'Ajuntament de l'estat de les porteries d'hoquei. Diu que costa reparar-les 1.500 pessetes, quantitat no disponible en aquell moment per la *Unión Deportiva*. Precisament, en aquesta temporada, el club de bàsquet es desvincula de la *Unión Deportiva San Justo*. Pel que fa a l'equip juvenil de la temporada anterior, un altre triomf: un altre cop es classifica pel d'Espanya, havent quedat subcampions de Catalunya. Aquest torneig es va jugar a Madrid i el nostre equip va superar els següents conjunts: Pilaristas de Madrid, Claret de Sevilla i Maristas de Granada. Després, en el campionat d'Espanya, celebrat a Barcelona, l'equip juvenil va quedar quart.

9a temporada: 1967 – 1968

Aquesta temporada s'inicia amb uns gravíssims incendis pertot Catalunya l'estiu de 1967. L'abandonament dels boscos i les dificultats materials per a sufocar els focs van ser-ne causes. Simultàniament, el juliol de 1967, s'inicià l'onzè govern de Franco, amb Luis Carrero Blanco com a vicepresident. Precisament, segons dades de *Serra d'Or*, el 86 % de la inversió estatal es fa

des de Madrid, i només un 14 % es una inversió descentralitzada, d'organismes locals. Quant a la situació del món, el Maig de 1968 esdevé una fita històrica en el desig de canvis socials i econòmics a Occident. El 4 d'abril de 1968 fou assassinat Martin Luther King i el juny de 1968, Robert Kennedy. També en el bloc comunista hi ha malestar popular: la Primavera de Praga de 1968.

En el nostre poble, aquesta temporada s'inicia amb una molt bona notícia: la inauguració de l'escola de l'Ateneu, amb 30 nens i tres mestres. L'ensenyament és en català en règim de coeducació, una evident alternativa al sistema oficial imperant. Justament, quant al tema escolar, en Robert Saladrigas diu el novembre de 1967 a *Serra d'Or* el següent: "Hi ha un comentari molt generalitzat...que fan molts pares de família: Avui dia els col·legis no ensenyen gairebé res. Si no fos perquè els pares hi ajuden, els fills en sortirien tal com van entrar-hi". Mentre que hi ha activitats que s'aixequen, hi ha edificis que s'enfonsen. El març de 1968 es va haver de desallotjar el nostre vell mercat per perill d'esfondrament.

Les notícies municipals són abundants. El municipi ja té 8.800 habitants el 31 de desembre de 1967, es dissol l'Associació de Veïns (13 de desembre de 1967) i l'Ajuntament proposa fer classes de català a la Biblioteca de la Diputació del Parador.

Un altre fet important està passant en el poble: el cinquantenari de la fundació de l'Ateneu, el 18 de juny de 1968. Per a celebrar-lo, en Lluís Llach va cantar a l'Ateneu. Una de les cançons cantades fou *L'estaca*. Precisament, uns mesos abans, el setembre de 1967 s'havia celebrat el III Gran Premi del Disc Català.

Quant a les activitats del nostre club, el març de 1968 Fernando Leuthard va inaugurar l'escola de Patinatge, per tant, s'obria la possibilitat que les noies del poble poguessin practicar el patinatge artístic. Quant al mític equip juvenil, aquest va quedar cinquè d'Espanya en el campionat celebrat a Barcelona. Aquest equip estava format per Joan Botí (porter), Josep Subirana, Antoni Caicedo, Enric Pujol, Toni Sunet, Manuel Hervás, Jordi Busquets, Joaquim Busquets i Santi Gadea.

També hi ha un equip infantil que juga a la lliga de *Unión y Descanso*, alternativa als equips que no estaven federats, on jugaven equips d'escoles i empreses. Aquest equip està format per Manel Tenes (porter), Joan Pi, Pere Cañelles, Josep Gil, Lluís Cañadó, Jordi Pérez i Francesc Campreciós i Pino. L'entrenador és en Llorenç Saura i el delegat, en José María Delgado. Un altre entrenador i delegat és l'històric Salvador Pagès. Entrenaven a la pista de l'escola *Montserrat*.

Equip de base d'aquesta temporada: Francesc Pujol (entrenador), Lluís Costa, Toni Marimon, Ramon Bosch, Víctor Fernández (drets) Pere Bosch, Salvador Barrera (porter), Josep Barba i Xavier Carreras (ajupits)

10 a temporada: 1968 - 1969 : desapareix la Sanson, apareix el projecte *Walden 7*

L'equip sènior. Drets: Francesc Fàbregas, Àngel Pascual, Enric Pujol i en Josep. Ajupits: Joan Sánchez, en Vives i Joan Botí (porters), Toni Sunet i Ramon Campreciós.

En aquesta temporada passa un fet transcendental en la història humana: l'home posa el peu a la Lluna per primera vegada, el 21 de juliol de 1969. Quant al moviment pacifista i de la no-violència, el 1969 se celebra el centenari del naixement de Mahatma Gandhi. Per altra banda, se celebren les Olimpíades a Mèxic l'estiu de 1968, fortament polititzades (*black power*), i la descolonització arriba a Espanya: independència de Guinea Equatorial i el Protectorat Espanyol del Marroc. També, l'octubre de 1968 mor Aureli M. Escarré, abat de Montserrat entre 1941 i 1965, i expulsat del país per defensar la llibertat. Precisament, en aquest mes s'aprova el *Segundo Plan de Desarrollo*.

Pel que fa a les inversions a Catalunya, l'octubre de 1968 l'Estat anuncia la fundació de la Universitat Autònoma al monestir de Sant Cugat del Vallès, i el 1969, s'inicia la construcció de l'autopista A-II (actual AP-7), que revolucionaria la mobilitat en el nostre poble. En aquest sentit, la modernització urbanística del poble és imparable: l'agost de 1968, s'estrenen els nous fanals dels carrers, i el 1969 es comencen a obrir els carrers de la zona industrial del sud-oest, es

pavimenta el carrer Bonavista i es comença a obrir el carrer Tudona amb les primeres edificacions. Hi ha més actuacions urbanístiques. L'Ajuntament, el 1969, diu en un document: "...las viviendas que deberán construirse en la supermanzana de lo que fue la fábrica de cementos Samson". Es comença a parlar del projecte d'un edifici revolucionari: el *Walden 7*. També s'està debatent la urbanització de la zona sud-oest, i l'abril de 1969 es va iniciar el servei municipal de recollida d'escombraries. El 1969 el poble té 8.872 habitants, i el parc automobilístic no para de créixer: 750 turismes! Sobre el tema dels cotxes, el desembre de 1968 es dona la notícia que s'està construint el primer aparcament subterrani a Espanya.

En referència a l'educació i al lleure santjustenc, el 1969 s'inaugura l'escola *Canigó*. També cal esmentar dues iniciatives que han marcat la joventut santjustenca: l'Agrupament Escolta Martin Luther King i l'Esplai *Ara Mateix*. El primer va ser fundat per Sebastià Sarerols i Miró, arran de la mort de M.L.King. El segon va ser fundat per en Lluís Segura i Lluís Casals. Ambdues activitats van ser recolzades pel mossèn del poble Ramon Grané i Prat. Precisament, enguany se celebren els 50 anys d'aquestes iniciatives. Quant a l'escoltisme en Josep M. Martorell diu a *Serra d'Or* el novembre de 1968 el següent: "La iniciativa de l'escoltisme ha sorgit espontània arreu de Catalunya, sense plans de proselitisme ni d'expansió per part de cap organisme, i d'uns anys cap aquí hem vist aparèixer nombrosos grups de nois i noies, de diverses edats, que han iniciat llurs experiències escoltes" Pel que fa a l'Ateneu, el president és en Josep Maria Martí i Jené i té 800 socis.

Dues notícies trasbalsen la vida del poble. La primera, luctuosa. El 20 d'agost de 1968 mor en un accident de cotxe el primer alcalde de la dictadura (1939-1940) el senyor Pere Padrosa i Juncà amb tres familiars més en accident de trànsit. La segona, alegre: el 4 de maig de 1969 el "Diario de Barcelona" publica una pàgina sencera dedicada a Sant Just Desvern.

L'esport santjustenc en estadístiques. L'octubre de 1968 hi ha els següents esports: Club de Futbol i d'Handbol (depenents de la delegació del *Frente de Juventudes*, el club d'Hoquei i Patinatge Artístic (pertanyents a la *Unión Deportiva San Justo*), el grup excursionista SEAS de l'Ateneu (fundat el 1934) i el club de Bàsquet (entitat autònoma). Quant a l'hoquei, un fet transcendental va marcar la història del nostre club: l'Antonio Caicedo i en Manuel Hervás, juvenils, foren fitxats per la secció d'hoquei del F.C. Barcelona. Un altre equip, dirigit per en Francesc Pujol, comença a ser famós. Els integrants són els següents: Salvador Barrera (porter), Lluís Costa, Toni Marimon, Ramon Bosch, Víctor Fernández, Pere Bosch, Josep Barba i Xavier Carreras.

DÈCADA 1969 – 1979

Introducció

Bufen vents de canvis, com diu la cançó d'en Dylan. A tot el món es respiren les ànsies de llibertat: descolonització definitiva d'Àfrica, desaparició de les darreres dictadures a Europa Occidental, final de la guerra del Vietnam... El consumisme també va en augment, i una nova moral individualista comença a imposar-se. També, hi ha una explosió de mostres d'irracionalitat: vides en comunes, moviment *hippy*, consum entre els joves de drogues perilloses i qüestionament permanent de l'autoritat i la moral tradicionals.

Quant a Espanya, fins a 1973 hi ha una forta expansió econòmica, però després una seriosa crisi econòmica. Paral·lelament a aquesta crisi, també comença el final de la dictadura franquista a partir de 1973. La Transició política, 1975 – 1979, serà una eclosió dels desitjos de democràcia, igualtat, llibertat i catalanisme de la població.

Pel que fa a Sant Just, un nou consistori municipal començarà a partir de 1971 fins al final de la Transició. L'institut de secundària, el poliesportiu de la Bonaigua i la construcció de l'emblemàtic edifici *Walden 7* seran les fites d'aquest període municipal. Finalment, aquesta dècada és la dels grans equips d'hoquei juvenils, juniors i sèniors del nostre esport. Aquests equips van donar grans moments de satisfacció esportiva.

11a temporada: 1969 – 1970

En el govern d'Espanya es produeix un nou relleu: s'estrena el dotzè govern de Franco i té com a vicepresident en Luis Carrero Blanco, a partir d'octubre de 1969. Un tema fonamental de discussió d'aquest govern és el nou pla d'estudis, que divideix l'ensenyament no universitari en EGB, BUP i COU. També el govern llença una campanya turística de foment de les "vacaciones en casas de labranza". Mentrestant, a la vella Europa i EE.UU. s'està produint l'expansió del moviment *hippy* i la psicodèlia, popularitzats pels *Beatles*. Sobre aquesta qüestió en Francesc Bofill a *Serra d'Or* diu el següent el desembre de 1969: "Els *hippies* hauria d'enquadrar-los en un corrent més ampli...Per entendre'ns, podríem anomenar-lo la revolta de l'irracional."

La situació cultural a Catalunya és d'expansió i aparició lenta d'activitats on la llengua catalana és la protagonista. El gener de 1970 neix la Gran Enciclopèdia Catalana, Vicenç Lluch roda la pel·lícula *Laia*, amb Núria Espert, i apareix per primer cop el grup *La Trinca*. En canvi, la problemàtica social i demogràfica segueix persistint: el barraquisme a Can Tunis, per exemple. Quant a la tecnologia, lentament Catalunya va entrant a la societat de la informació: hi ha 125 ordinadors el 1969!

En aquesta temporada, les dades municipals constaten el creixement continu del poble. El desembre de 1969 la població és de 9.100 habitants i s'han celebrat a l'església 63 matrimonis, d'on és rector mossèn Ramon Grané. El gener de 1970 l'Ajuntament té 20 empleats. El pressupost és de 20.700.000

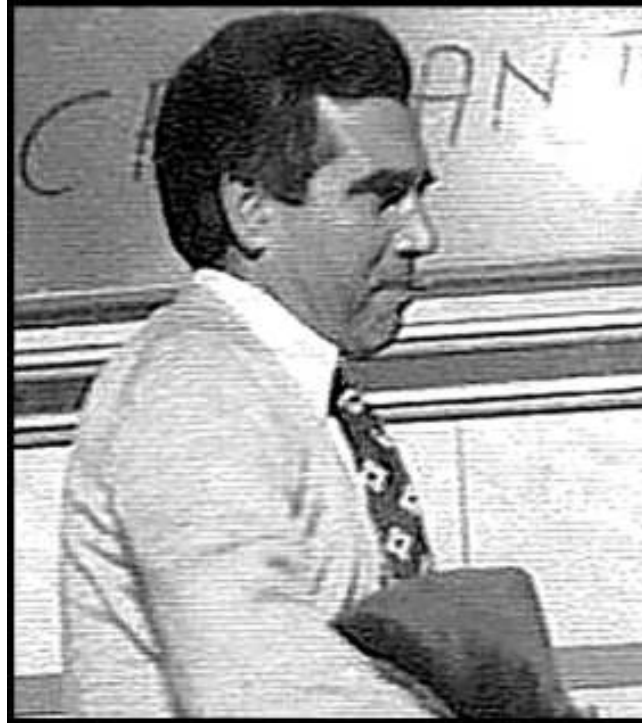
pessetes, la despesa municipal per habitant és de 2.250 pessetes i hi ha 43 establiments de carnisseria, peixateria i queviures. Per altra banda, la tan desitjada autopista és inaugurada en el tram Diagonal - Molins de Rei el 2 de juliol de 1969.

Sant Just Desvern no queda enrere en l'aparició d'iniciatives culturals i educatives catalanes. Primer, en la festa major d'agost de 1969 ja s'imprimeixen les quatre barres de la senyera en els programes. El setembre, s'inaugura la primera guarderia municipal al carrer Major, dirigida per la Montserrat Pérez i Simó. Després, a l'octubre de 1969 se celebren les primeres festes de tardor del municipi, a iniciativa de l'Ateneu, després del seu cinquantenari. A més, el 26 de gener de 1970 es va col·locar oficialment la senyera al Parador municipal. Caldria també fer esment a un fet molt important per a la cultura santjustenca. Per a la Setmana Santa, 24 de març de 1970, es va representar a l'aire lliure, amb Collserola al fons, l'obra de teatre *La mort del Just*, dirigida per Esteve Albert, i en la qual van participar-hi molts veïns del poble.

Quant a l'esport, dues activitats noves s'inicien en aquesta temporada. La primera, el setembre de 1969, va ser l'inici del grup de patinatge artístic, presidit personalment pel senyor Fernando Leuthard, i dirigit per l'entrenadora Mari Piera, procedent del patinatge artístic d'Esplugues de Llobregat. La segona és el grup espeleològic *Rats Penats*, que va iniciar les seves activitats l'abril de 1970. També, l'Ajuntament premia amb 2.000 pessetes l'actuació de l'Agrupació Ciclista Sant Just, el novembre de 1969. El mes anterior, es va celebrar el I Gran Premi Ajuntament de Sant Just amb una prova ciclista. Finalment, l'Ajuntament, el febrer de 1970, afirma tenir 14.000.000 milions de pessetes per a adquirir la futura zona esportiva.

Respecte al nostre club, el setembre de 1969, va començar una iniciativa cabdal per al futur de l'hoquei santjustenc: l'escola de nens a les pistes municipals. En Ramon Campreciós i l'Antoni Sunet, les tardes de dies feiners i diumenges, dirigien els entrenaments de patí i estic de les joves promeses. Quant als nens, hi ha un equip benjamí, dos alevins i un infantil. Alguns joves jugadors són els següents: Josep Barba, Pere Bosch, Isidre Bosch, Ramon Bosch, Carles Busquets, Raimon Campreciós, Jaume Cortès, Lluís Costa, Víctor Fernández, Luis Fernández, Antoni Marimon, Jordi Poll, Rafael Ruiz i Albert Ruywamba. Pel que fa als grans, l'equip sènior juga a la tercera categoria de l'hoquei català, i està format pels següents jugadors (alguns fitxats d'altres equips): Joan Botí (porter), Francesc Fàbregas, Josep Maria Ferrer (del Cornellà), Agustí Olivella (del *Laietà*), Enric Pujol, Antoni Sunet, Juan Sánchez i Joan Antoni Vives (aquests dos últims, del Molins de Rei). Aconseguirà l'ascens a segona catalana al final de temporada, després d'haver quedat primers a la lliga de tercera divisió. El nostre club segueix pertanyent a la *Unión Deportiva San Justo*, tot i que la institució està en crisi, a causa que cada entitat

esportiva funciona independentment, i l'11 de juliol de 1970 es va celebrar un festival d'hoquei i patinatge a la pista del *Montserrat*, consistent en partits del nostres equips contra els del Cornellà, i l'infantil contra un combinat de Catalunya.

Ramon Campreciós

12 a temporada: 1970 – 1971

El 1970 es coneix una notícia musical trasbalsadora: la separació definitiva dels membres de *Beatles*. Si el món de la música està de dol, les notícies sobre el medi ambient en el nostre entorn són esgarrifoses: contaminació escandalosa als rius Llobregat i Besòs, pol·lució creixent en tots els municipis industrials i abocadors descontrolats. Per exemple, la muntanya barcelonina de Montjuïc és usada per a abocar escombraries a cel obert. Aquesta situació s'agreuja amb l'augment de la població catalana sense una gestió eficient de les deixalles. El 1970 Catalunya té 5.122.690 habitants, un 30,48 % més que el 1960 ! Un fet molt destacat a Espanya és l'inici del nou pla d'estudis (EGB) el qual, per exemple, suprimia les classes dissabtes al matí.

En aquest sentit, Sant Just s'està industrialitzant i dinamitzant econòmicament. Per exemple, s'instal·len en aquestes dates les empreses *Frigicoll* i *Legrain* en el nostre municipi i també el desembre de 1970 s'instal·len moltes sucursals bancàries al carrer Bonavista. Parlant d'instal·lacions, el juliol de 1970, s'inicien les obres per a fer arribar el gas natural al poble. Però les novetats no tan sols

són econòmiques: n'hi ha d'educatives i de municipals. De les primeres, l'escola *Canigó* va començar a funcionar durant aquest curs amb sis aules. De les segones, un nou alcalde va ser investit el 6 de juny de 1971: el senyor Rodolfo Sánchez Cuéllar, exregidor en diferents consistoris de l'alcalde anterior i empresari tèxtil. Mesos abans, el setembre de 1970, en Ramon de Paz i Campreciós és nomenat primer tinent d'alcalde, en substitució d'en Pere Brull. Un altre projecte cultural s'està preparant al poble. L'ajuntament organitza classes de català a la biblioteca provincial del Parador. Aquesta activitat ha de ser compatible amb l'oferta de classes de català que ja està fent l'Ateneu. Per altra banda, Sant Just apareix en els diaris: l'agost de 1971 el diari *Tele/Expres* publica unes cròniques sobre la festa major. Quant als joves, el poble té 86 mossos quintats i a Can Mèlich hi ha dues piscines públiques, una d'adults i una altra, d'infants. Quant a l'esport, el juny de 1971 es constitueix una comissió de treball d'esports formada per en Francisco Ruiz, Daniel Brull i Rifà, i Ramon Campreciós i Pujadas.

Les notícies del nostre club ens diuen que l'equip sènior juga a segona divisió i l'integren els següents jugadors: Joan Botí (porter), Francesc Fàbregas, Àngel Pascual, Josep Pedrós (del *Lista Azul*), Enric Pujol, Juan Sánchez, Antoni Sunet i Joan Antoni Vives. També una notícia curiosa esportiva. L'Ajuntament amonesta en Fernando Leuthard per fer servir un altaveu amb un volum molt alt. Els veïns del carrer de la Creu, cantonada Ateneu, es queixen perquè en els entrenaments nocturns del patinatge artístic dels diumenges i dilluns al vespre la música molesta pel volum. Era el 16 de setembre de 1970, principi de temporada!

13 a temporada: 1971 – 1972

Durant aquests anys, comença a prendre consciència la societat de la desigualtat en què viuen l'home i la dona. Per exemple, el febrer de 1972, Maria Aurèlia Capmany denuncia a *Serra d'Or* el sexisme masclista: "La discriminació sexual és evident en diversos estrats de la nostra vida col·lectiva". Mentre que en el terreny polític, l'oposició catalana al règim comença a organitzar-se entorn de l'Assemblea de Catalunya. El novembre de 1971, se'n fa la primera sessió, on es reivindica l'amnistia, l'exercici de les llibertats democràtiques, l'estatut d'autonomia de 1932 i la lluita per la democràcia. En canvi, el govern espanyol està estudiant el *III Plan de Desarrollo*. Quant a Televisió Espanyola, el febrer de 1972 va iniciar les emissions el canal de VHF.

Pel que fa a Sant Just, entre el 5 i 6 de desembre de 1971 es produeixen unes greus inundacions amb importants esllavissades. Precisament, altres moviments de terres benignes es passen el 1972: s'inicien les excavacions arqueològiques del poblament ibèric de la Penya del Moro. Es comencen a fer evidents les arrels pre-romanes, també, del nostre poble. A l'Ajuntament hi ha canvis. En primer lloc, en Francisco Ruiz Pelegrín és nomenat primer tinent

d'alcalde, i en Romà Miró i Miró, secretari. Justament, el 1972 hi va haver la primera dona secretària accidental de l'ajuntament: Anna Ramon i Llopart. Quant a projectes, s'està plantejant la construcció de l'institut d'ensenyament secundari. En una carta de l'alcalde diu el següent al Delegat provincial d'Educació: "...este Ayuntamiento dispone de un solar...ubicado en la Bonaigua con una superficie superior a los ocho mil metros cuadrados" (21 de setembre de 1971). El segon projecte és la construcció d'un col·lector per a la riera de Sant Just. Finalment, pel maig de 1972, l'Ajuntament inicia el servei d'assistència social per a "familias desvalidas, ayudas a la ancianidad y otras de igual índole..." i audicions musicals dedicades a escolars a l'Ateneu. Les iniciatives municipals també comencen a ser solidàries i culturals. A més, la corporació municipal dóna el vistiplau a la fundació del Cine Club Recerca (gener de 1972) i subvenciona amb 2.863 pessetes...una foguera amb la flama procedent del Canigó!, activitat organitzada per Sant Joan pels esplais i el SEAS. El nou consistori està evolucionant.

L'esport santjustenc bull d'activitats i iniciatives. En primer lloc, l'Ajuntament acorda instal·lar a la pista *San Fernando* 8 focus amb un pressupost de 76.149 pessetes. Després, l'octubre de 1971, l'Ajuntament comença a estudiar la construcció de vestidors en el camp municipal d'esports, i accepta la subvenció de la Diputació i de l'INEF per a construir "el futuro Complejo Deportivo Local". Finalment, el 30 de juliol s'organitza una cursa de *karts* pels carrers Muntanya i Creu. Fins i tot, com que no hi ha poliesportiu, l'Ateneu ofereix, el febrer de 1972, la sala d'espectacles com a pavelló esportiu de pista coberta. Tanta era la necessitat d'una pista coberta!

Quant a les notícies del nostre club, el juliol de 1972 es va participar en els *Juegos Cartaginenses*, celebrats a Cartagena, Múrcia. Els nostres jugadors, de viatge esportiu! Mesos abans, la corporació municipal havia donat a la secció de patinatge artístic (Fernando Leuthard) i hoquei (Ramon Campreciós) un premi esportiu d'11.000 pessetes.

14 a temporada: 1972 – 1973

A nivell internacional comença una època de cops d'estat a Llatinoamèrica en el marc de la Guerra Freda i de la lluita d'EEUU contra l'esquerra en aquell continent. Així, l'11 de setembre de 1972, Augusto Pinochet encapçala a Xile un cop d'estat que destitueix el govern democràtic d'en Salvador Allende. En el continent asiàtic EEUU perd la guerra contra el Vietcong i es retira del Vietnam definitivament el 1973. Quant a Espanya, al final de la temporada, juny de 1973, hi ha un canvi de govern, el tretzè, on la novetat és que en Franco deixa de ser president de govern, per a ser *només* cap d'estat. En Luis Carrero Blanco és nomenat president de govern.

Pel que fa a Catalunya, la immigració espanyola segueix arribant en recerca de feina i oportunitats, tot i que es presagia una crisi econòmica important. Quant a la immigració, en un llibre sociològic d'agost de 1973 d'en Josep M. Masjuan es diu, per exemple, que un 59 % dels mestres són nascuts a Catalunya, mentre que un 41 %, no.

Les notícies de Sant Just segueixen creixent. Primer, les industrials: el 1973 l'empresa Tubauto Industrial SA s'instal·la a Sant Just. En aquest sentit, Gas Natural reconeix que l'àrea industrial Sant Just – Sant Joan Despí està creixent molt (1 de febrer de 1973). Després, la situació de crispació política i sindical

també arriba a Sant Just. El 24 de gener de 1973, la Guàrdia Civil recull a Sant Just “tres folletos de propaganda subversiva, editados al parecer por las Comisiones...” Tercer, les de trànsit. El novembre de 1972 es denuncia la perillositat de la sortida de l'autopista per Sant Just. Finalment, les llibertats religioses: el 18 de setembre de 1972, els testimonis de Jehovà obren un local al carrer Major.

En el nostre poble, el 1973 s'esdevé un fet cabdal que en canviarà la història: L'inici de la construcció de l'edifici *Walden 7*, dissenyat per l'arquitecte Ricard Bofill i Leví i inspirat en un moviment utòpic nord-americà. Per altra banda, el pressupost municipal de 1972 és de 27.543.000 pessetes i es dediquen 230.000 pessetes, un 0,8 % del pressupost a subvencionar entitats esportives i culturals. Aquestes entitats són l'Ateneu (SEAS com a club esportiu), Club de Montañismo CJE, Club d'Handbol (masculí i femení), Clubs de futbol (Creu Roja, Sant Just i Arrabalense), Club de Rugbi, Agrupació Ciclista, Curses de Karts, Patinatge Artístic i Club d'Hoquei. Quant al bàsquet, l'equip sènior ha ascendit a tercera divisió nacional i es lamenta amargament, perquè els demanen una pista coberta per als partits i en el poble no n'hi ha cap: han d'anar a jugar a Cornellà!.

Quant a activitats esportives, el 29 d'octubre de 1972, el senyor Leuthard i l'agrupació ciclista organitzen una cursa ciclista infantil pels carrers del poble. Precisament, en agraïment per tota la dedicació a l'esport del poble, el 1973 es va celebrar el I Homenatge a Fernando Leuthard. També, en el mateix mes, dies 7 i 8, s'organitza la *VI Gran Gincana Motorista i la II Gran Gincana Automobilista* a Sant Just.

Drets: Francesc Pujol, Víctor Fernández, Pere Bosch, Antoni Marimon, Ramon Bosch i José Mª Delgado. Ajupits: Josep Barba, Jaume Cortès i Francesc Campreciós. Al costat, Manuel Hervás

Finalment, el club d'hoquei, en un document d'octubre de 1972, ja apareix com a *Hockey Club Sant Just*, amb seu social al carrer Major, 70. No s'esmenta ja la *U.D. San Justo*. Pel que fa als equips, hi ha un equip sènior que juga a segona divisió nacional i que va participar als *V Juegos Cartaginenses* entre el 27 i el 31 d'octubre de 1972. També hi ha un equip juvenil, que va quedar tercer de grup darrere del Barça i del Barcino. Quant a l'equip benjamí, aquest està format per en Ferran Ruiz (porter), Jordi Fàbregas, Jordi Mir, Albert Poll, Lluís López, Raimon Campreciós i Patrick Ossman i l'entrena en Jaume Bosch. L'equip infantil està format per Isidre Bosch (porter), Joan Bartolomé Besses, Joan Campreciós, Jordi Malaret, Jaume Fàbregas, Antoni López, Jordi Poll, Lluís Fernández, Albert Ruywamba i Jaume Oromí. La darrera notícia és que el jugador infantil Josep Barba fitxa per l'equip juvenil del Barça.

L'equip juvenil de 1973 – 1974: Jaume Oromí, Albert Ruywamba, Joan Bartolomé Besses, Víctor Fernández (drets) Lluís Fernández, Isidre Bosch (porter) i Just Fosalva (ajupits)

15a temporada: 1973 – 1974

A nivell polític internacional, hi ha un clam en contra de les dictadures de tota mena. Per exemple, Alexander Soljenitsin denuncia en els seus llibres la dictadura estalinista soviètica. També es critiquen les dictadures racistes de Zimbaue i Sudàfrica. Finalment, el 24 d'abril de 1974, la Revolució dels Clavells portuguesa acaba amb la dictadura militar i el colonialisme africà portuguès. A nivell econòmic, l'any 1973 s'inicia una crisi energètica mundial amb l'augment

espectacular del preu del petroli i les conseqüències nefastes en la producció industrial i el consum familiar.

En aquest context de les dues crisis, política i econòmica, un fet transcendental va marcar el final de la dictadura militar espanyola: ETA mata el 20 de desembre de 1973 en Carrero Blanco a Madrid en un espectacular atemptat. Aquest fet va commocionar l'opinió pública i va provocar una crisi de govern que va derivar en el nomenament d'en Torcuato Fernández-Miranda Hevia com a nou president de govern (14è govern, gener de 1974). La situació política està enrarida i, per exemple, el governador civil de Barcelona, Rodolfo Martín Villa, (1) el febrer de 1974, va obligar els ajuntaments a custodiar permanentment el monument a *los caídos* de cada població. Quant al nostre ajuntament, en Gaspar Modolell i Modolell és el primer tinent d'alcalde i en Josep Maria Martí i Jené, el segon tinent d'alcalde.

Quant a Catalunya, les iniciatives culturals es van multiplicar i presagien el final d'una etapa de la vida pública. Per exemple, el 1974, es va fundar el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. El 2 de febrer de 1974 en Lluís Llach actua al Palau de la Música Catalana. Tres mesos més tard, apareix per primer cop la revista quadrimestral *Els Marges*, dedicada a la llengua i la literatura catalanes. A l'estiu del mateix any s'inicien els festivals de música jove a Canet. Per exemple, a Sant Just, l'Ateneu demana a l'Ajuntament dedicar un carrer a la memòria d'en Pau Casals, el novembre de 1973. També la situació político-sindical a Sant Just és conflictiva. En un document de la Guàrdia Civil es diu que es va retirar una pancarta a la Carretera Reial que deia: "Día 12. Paro general. Revolución". A més a més, hi havia un artefacte sospitós de ser una bomba.

A nivell esportiu, la temporada és històrica. El Barça li fa 5 gols al Madrid a domicili en un partit memorable, on en Johan Cruyff fou el protagonista. El president del club era l'Agustí Montal i el *Barça ja era més que un club*, un club que ja tenia 65.000 socis. Pel que fa a les alçades, una colla d'excursionistes catalans (Anglada, Pons i Civis) assoleixen l'Annapurna (8.026 metres) per primer cop, l'abril de 1974. Quant a Sant Just, l'agost de 1973, l'Esteve Bassols i Soldevila és el president de l'entitat automobilística santjustenca *Escudería Desvern*, i el cap de l'AEMLK és en Francesc Cardona. Finalment, un fet decisiu per al nostre esport: l'Ajuntament va comprar el 1974 la finca de La Bonaigua per 12.915.875 pessetes per a construir-hi el pavelló poliesportiu.

Els equips del club, tres en total, segueixen funcionant. Per exemple, l'equip sènior de segona divisió està format pels següents integrants: Matías Alcázar i Joan Botí (porters), Miguel Areste, Francesc Campreciós, José Emilio De la Torre, Fernando Escardó, Francesc Fàbregas i Francesc Guilemany. Quant als equips juvenils, els membres són els següents: Pere Bosch, Ramon Bosch, Carles Carrera, Xavier Carreras, Luis Fernández, Rafael Franco (del Cornellà),

Jordi Poll, Albert Ruywamba i Francisco Sánchez. Finalment, l'equip aleví està format per l'Isidre Bosch, José A. Casas, Luis López, entre d'altres.

- (1) Rodolfo Martín Villa va ser un polític que va viure els difícils anys de la Transició política. Arran de les tancades d'intel·lectuals a Montserrat, manté una bona relació amb l'Abadia de Montserrat. Actualment presideix la Fundació Endesa.

Quant a la *Unión Deportiva San Justo*, en un document d'octubre de 1973 el senyor Leuthard demana permís per a una cursa ciclista. Aquest document no fa cap referència a l'entitat esportiva santjustenca, i va encapçalat pel nom *Agrupación Ciclista San Justo*. I al final d'aquesta temporada un fet insòlit en el nostre municipi: la nit del 12 de juny de 1974 va ser vist per damunt de la Penya del Moro...un ovni! Es veu que els extraterrestres no s'hi van voler quedar, hi van passar de llarg.

Tres fitxes de jugadors juvenils: Albert Ruywamba, Jordi Poll i Ramon Bosch.

16a temporada: 1974 – 1975: el *Walden 7*, amunt; l'equip sènior, també amunt

La crisi energètica segueix a causa de la pressió dels països productors de l'Orient Mitjà. Aquesta pressió va començar a canviar quan el març de 1975 es van trobar els primers jaciments petrolífers a Escòcia. La vella Europa comença a afegir-se a la producció del nou or negre. Un mes més tard s'inicia una terrible guerra civil al Líban.

Mentrestant, a Espanya, el març de 1975 comença l'últim govern de Franco, ja malalt terminal, presidit per Carlos Arias Navarro. La incertesa política és

creixent i la situació social i política és molt inestable. Per exemple, mesos abans, el novembre de 1974 va ser fundat el sindicat agrari *Unió de Pagesos* i el partit polític *Convergència Democràtica de Catalunya*. Precisament, el gener de 1975 s'obre la candidatura d'en Lluís M. Xirinacs com a Premi Nobel de la Pau. També hi ha nova música per als nous temps: el 31 de desembre de 1974 toca per primer cop l'*Orquestra Plateria*.

Culturalment, és una temporada en què se celebra (octubre 1974) la commemoració dels 500 anys del primer llibre imprès en català (octubre 1474) a València: *Trobes a llaor de la Verge Maria*. En aquell moment històric hi ha 403 entitats que editen en català i 5.878 llibres en català diferents a la venda. En el nostre municipi es fan les primeres classes de català en aquest curs a les escoles *Canigó* i *Montserrat*. Sobre la cultura catalana, el 23 de setembre de 1974 l'Ateneu va organitzar el *IV Concurs de la Cançó Catalana* amb la presència d'en Ramon Muntaner, Marina Rosell i Ovidi Montllor.

Malgrat la crisi, Sant Just segueix essent un atractiu industrial: el desembre de 1974 es va instal·lar en el poble *Laboratorios Prodes S.A.* i l'agost de 1975, la fàbrica *Tratamientos Térmicos Badia S.A.* Quant a l'urbanisme, a l'estiu de 1975 és inaugurat l'edifici més singular del poble i de la comarca, el *Walden 7*, fet que va motivar, entre altres coses, que en Joan Margarit, arquitecte i poeta, vingués a viure a Sant Just. Precisament, altres famosos i personalitats van venir a viure a l'emblemàtic edifici santjustenc.

L'esport santjustenc viu aquesta temporada unes novetats importants. La principal és que el març de 1975 es va fundar el Patronat Municipal d'Esports, essent Ferran Asmarats i Martí, regidor d'esports. Aquest Patronat va ser adaptat de l'homònim que ja existia a Cornellà. Per exemple, l'agost de 1975, el Patronat denuncia: "En las instalaciones deportivas no funcionan los termos, hay cristales rotos en los vestuarios, al igual que la instalación eléctrica es insuficiente" (Acta del 29 d'agost) També, el Patronat va prohibir vendre begudes amb ampolles, i va donar l'alternativa de servir els líquids en gots de plàstic. A més a més, hi ha moltes activitats esportives. Per exemple, gincana motorista i automobilística el 19 d'octubre de 1974; una prova social ciclista l'1 de novembre de 1974, i el *I Trofeo Villa de San Justo de Atletismo Memorial Carmen Fajardo*, el 26 de gener de 1975.

Una gran notícia recorre el nostre club: l'equip sènior assoleix arribar a primera divisió nacional, havent-se proclamat abans campió de Catalunya i cinquè d'Espanya a Pamplona. Els integrants d'aquest equip són Antonio del Cerro i Joan Roca (porters), Ramon Bosch, Ezequiel Bellet, Pere Bosch, Toni Josa, Luis Valero, Dani Crespo, Javier Gutiérrez i Antoni Pedra. El seu entrenador és en Paco Mañas i el delegat Arturo Carmen. Però, d'on vénen molts jugadors d'aquest equip? La resposta és la següent: de L'Hospitalet de Llobregat. En el pavelló d'aquesta localitat es va instal·lar parquet i no es va permetre la continuïtat de l'equip d'hoquei. Davant d'aquest fet, el nostre club els va acollir i integrar. Però...què passa en el club en conjunt? El club té 5 equips: el sènior esmentat, el juvenil, el cadet, l'aleví i el benjamí. L'equip juvenil està format per Carles Carreras, Pedro Caballero, Xavier Carreras, Luis Fernández, Pere Bosch, Albert Ruywamba, Javier Gutiérrez (del Cornellà), Ramon Bosch i Jordi Poll. Per exemple, el 20 d'octubre de 1974 el juvenil santjustenc va guanyar el Piera per 2 a 7. I els petits? L'equip benjamí, entrenat per en Jaume Bosch, està format per en Ferran Ruiz (porter), Jaume Gaig, Jordi Fàbregas, Jordi Mir, Albert Poll, Raimon Campreciós i Patrick Ossman. Finalment, els juvenils Jaume Cortès i Víctor Fernández van fitxar pel Barça, on el delegat de l'equip era el santjustenc Casimir Barba.

L'equip sènior victoriós. Drets: Ramon Bosch, Ezequiel Bellet, Pere Bosch, Toni Josa i Lluís Valero. Ajupits: Dani Crespo, Joan Roca i Antonio del Cerro (porters) i Lluís Roca.

17a temporada 1975 – 1976: de San Justo a Sant Just

Com si fos una premonició del que passaria cinc dies després, diverses entitats santjustenques s'adhereixen al Congrés de Cultura Catalana (1975-1977) el 15 de novembre de 1975: L'Ateneu, l'Ara Mateix, Cine Club Recerca, l'AEMLK, el Centre d'Estudis Comarcals i el Patronat de l'escola de l'Ateneu. Un mes abans, octubre de 1975, havia sortit el primer número del "Butlletí Informatiu de l'Ateneu", precedent de "La Vall de Verç".

El fet polític transcendent que marca tota la temporada i polititza radicalment la vida catalana i santjustenca és la mort de Franco el 20 de novembre de 1975 i l'inici de la Transició. Les conseqüències del fet s'esdevenen com una allau. Dos dies després, Joan Carles I de Borbó és coronat rei d'Espanya. El desembre de 1975 comença el primer govern preconstitucional monàrquic, presidit per Carlos Arias Navarro. En un cop d'efecte, l'exèrcit marroquí i molta població d'aquest país ocupa el Sàhara Occidental, davant la passivitat militar espanyola. El gener de 1976, 16 entitats santjustenques (també l'hoquei i el patinatge) demanen el canvi de nom *San Justo* per *Sant Just* a l'Ajuntament. I també el 30 de gener d'aquest mes es torna a fundar l'Associació de Veïns de Sant Just Desvern, presidida per Ricard Segura. El 20 de febrer de 1976

s'esdevé un fet històric i insòlit a Sant Just: la mateixa i recent reina Sofia inaugura el Centre d'Educació Especial situat al carrer Sadet. El març de 1976 es produeix la matança de treballadors a Vitòria. El mes d'abril de 1976 és un mes de vaga a Indústries Cusí de Sant Just. El dia de Sant Jordi de 1976 és una explosió esclatant popular de llibres, roses i país. Precisament, aquell dia simbòlic va aparèixer al carrer el primer diari íntegrament en català: *Avui*, editat per Premsa Catalana i amb en Josep Faulí com a director. Finalment, l'agost de 1976 es viuen les primeres manifestacions massives a favor de l'amnistia política: "Llibertat, amnistia i estatut d'autonomia" era el crit popular. Per exemple, *Pax Christi* va marxar per Sant Just el 6 d'agost demanant l'amnistia dels presos polítics. A més a més, s'ha d'afegir a aquesta situació política el fet que es parla intensament a Sant Just que l'Hospital Clínic de Barcelona serà traslladat al nostre municipi.

En aquest ambient d'efervescència, el 1976 s'inaugura el polígon de La Bonaigua, encara que el pavelló poliesportiu no funciona. El 14 de gener l'Ajuntament ja disposa de 23.000.000 de pessetes per a construir el pavelló. Quatre dies més tard, s'aproven definitivament els estatuts del Patronat Esportiu, amb un pressupost de 29.900 pessetes. El regidor de cultura i esports és en Gaspar Modolell i Modolell. L'ambient esportiu en el poble és tan evident que Mary J. C. diu al "Butlletí Informatiu de l'Ateneu": "Sant Just, encara que tingui caràcter residencial, compta amb un gran nombre d'esportistes. Sant Just és la població amb el més alt percentatge d'esportistes del Baix Llobregat, amb el 7 % aproximadament"

Quant al nostre club, hi ha cinc equips: un aleví, un infantil, un juvenil i dos sèniors. Hi ha un sènior victoriós a primera divisió, entrenat per en Paco Mañas i un sènior a la segona divisió. Alguns jugadors sèniors són els següents: Xavier Carreras (porter), Pere Bosch, Ramon Bosch, Pedro Caballero, Jordi Girona, Àngel Milla i Jaume Ricart. L'equip juvenil està format per Just Fosalva, Javier Gutiérrez (del Cornellà), Antoni López i Juan Ramon Ocaña (del Cornellà). Els equips infantil i aleví B juguen a la lliga de la delegació escolar. L'equip aleví B està format per en Ferran Ruiz (porter), Jordi Garolera, Albert Casas, Albert Loren i Eduardo Sánchez. L'altre equip aleví té un patrocinador *Gaig* i està format per Arturo Ortega i Joan Gallifa (porters), Felip Gaig, Patrick Ossman, Joan Roig i Francesc Gaig. El seu entrenador, primer, va ser en Ramon Bosch, i després, en Víctor Fernández. Alguns resultats del sènior A van ser els següents: Sant Just 6 – Horta 1 (octubre 1975) i Sant Just 4 – Espanyol 4. En definitiva, la nostra situació esportiva era un mirall del que passava al carrer.

L'equip aleví A de 1975. Drets d'esquerra a dreta: Felip Gaig, Raimon Campreciós, Patrick Ossman i Jaume Bosch. Ajupits: Francesc Gaig, Arturo Ortega, Joan Roig.

18a temporada: 1976 – 1977

Equip infantil. Drets: J.Sanchis, Sebastià Sánchez, Arturo Ortega i Patrick Ossman. Ajupits: Albert Loren, Raimon Campreciós, Joan Carles Gallifa (porter) i Joan Roig.

L'economia mundial està vivint una època de reconversions industrials amb tancament d'empreses, a causa de la crisi energètica. En aquest sentit Antoni Lloret en el *Serra d'Or* de desembre de 1976 diu que "Trenta anys és la vida que li queda al regne del petroli". A nivell polític, les idees progressistes van obrint-se pas. Per exemple, l'octubre de 1976 puja al poder Jimmy Carter, el primer president de govern nord-americà pacifista i solidari. Mentrestant, a Itàlia es parla del *compromís històric* polític entre el PCI, comunista, i la DCI, democristiana, al govern des de 1945.

La situació política espanyola segueix molt radicalitzada i convulsa. En primer lloc, el juliol de 1976 es constitueix el segon govern preconstitucional de la monarquia, amb Adolfo Suárez González com a president. Dos mesos més tard, l'Orfeó *Enric Morera* de l'Ateneu (13 de setembre de 1976) enregistra l'himne nacional de Catalunya, encara prohibit. Després, segueix la reivindicació per l'amnistia política amb la campanya "Per Nadal, tots a casa". En el nostre poble, a principis de 1977, es constitueix el Comitè de Forces Polítiques de Sant Just, que va organitzar unes comissions paral·leles i alternatives a l'Ajuntament. Precisament, l'Ajuntament va condemnar els assassinats dels advocats laboralistes d'Atocha (Madrid) el febrer de 1977. Per al Sant Jordi de 1977 a tot Catalunya es viu la campanya "Volem l'Estatut".

Finalment, el primer pas electoral en el restabliment de la democràcia (15 de juny de 1977: primeres eleccions legislatives al Congrés, en les quals va vèncer la UCD d'en Suárez. En canvi, a Sant Just va guanyar la candidatura del PSC. Més enllà de la política, el febrer de 1977 l'Ajuntament té la intenció de comprar Can Ginestar per a dedicar-lo a equipament cultural. El preu és de 28.000.000 milions de pessetes!

A banda de totes aquestes notícies polítiques, en el poble neixen dues iniciatives esportives que encara avui dia són realitats importants. Primer, neix el futbol sala a Sant Just, a iniciativa d'en Miquel Casanovas i Antonio Bolaños. Seguidament, el novembre de 1976 es va fer la primera cursa de karts organitzada per l'esplai AEMLK.

Quant als equips d'hoquei es produeixen moltes notícies i alegries. L'equip infantil de Federació, dirigit per Víctor Fernández, va quedar subcampió de Barcelona. Els jugadors infantils i cadets del moment són els següents: José R. Llorca i Ferran Ruiz (porters), Raimon Campreciós, Jordi Fàbregas, Jordi Mir, Felip Gaig, Francesc Gaig, Jaume Gaig, Joan Carles Gallifa, Jordi Garolera, Albert Loren, José L. Muñoz, Cecilio Ortega, Patrick Ossman, Joan Pijoan, Albert Poll, Joan Roig, Ferran Ruiz, Sebastià Sánchez, Eduard Sánchez i Pau Vila. L'equip juvenil també va obtenir èxits: campió de Barcelona. Aquest equip està format per Ferran Ruiz (porter) Joan Bartolomé i Besses, Just Fosalva, Vicenç Riera, Pere Bosch, Ramon Bosch, Jordi Poll i Albert Ruywamba.

Alguns jugadors alevins que ara són infants: Jaume Gaig, Jordi Garolera, Cecilio Ortega, Francesc Gaig, Raimon Campreciós, Albert Poll i Ferran Ruiz (porter)

19a temporada: 1977 – 1978: inauguració del desitjat pavelló poliesportiu!

A nivell internacional, es debat la conveniència d'instal·lar centrals nuclears per a la producció d'energia. Les preocupacions energètiques i medioambientals preocupen la població i omplen els diaris de comentaris. També es comença a parlar del moviment ecologista.

A Espanya, el govern comença a debatre el nou sistema descentralitzat (les autonomies) i el 29 de setembre de 1977 restableix la Generalitat de Catalunya. Gairebé, un mes més tard, en Josep Tarradellas torna de l'exili a Catalunya. La rebuda és multitudinària i queda per a la història la cèlebre frase: "Ciutadans de Catalunya, ja sóc aquí" Justament, l'octubre de 1977 s'oficialitza el nom de Sant Just Desvern, i en el mateix mes es refunda la revista d'història *L'Avenç*, el director de la qual serà el santjustenc Ferran Mascarell. A més a més del debat polític i cultural que es produeix a Catalunya, també es discuteix sobre l'autonomia universitària, junt amb la democratització dels seus òrgans rectors.

Algunes notícies del poble són que el rector de la parròquia, mossèn Ramon Grané i Prat, va morir en un viatge a Egipte. El nou rector va ser Miquel Alayrach. El gener de 1978, l'Ateneu va tenir una nova presidenta: la Francesca Cortés.

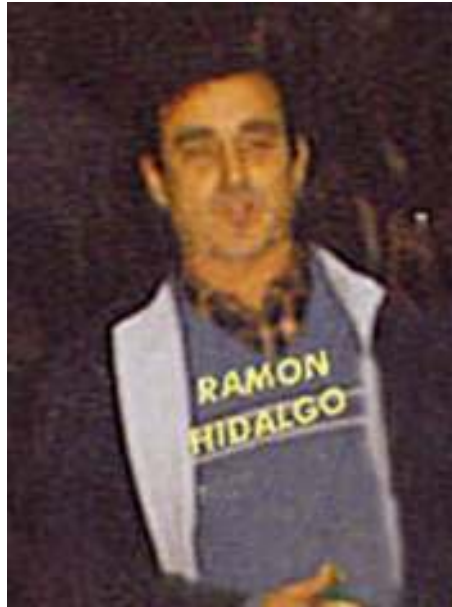

Medalles commemoratives de la inauguració del pavelló

Una notícia esportiva marca aquesta temporada: s'acaben les obres del poliesportiu cobert i aquest és inaugurat el desembre de 1977. Per fi es podrà jugar sense dependre de la meteorologia! La celebració es va fer entre el 25 de desembre de 1977 i el 4 de gener de 1978. Tots els clubs van jugar partits, i en concret el club d'hoquei va celebrar quatre partits: Sant Just – Piera (infantil), Sant Just – Barça (cadet), Sant Just – Tordera (juvenil) i Sant Just – Espanyol (sènior). Aquest pavelló poliesportiu començarà a funcionar a partir de la temporada següent. Quant al Patronat Esportiu el president és en Fernando Leuthard (també de la secció de patinatge artístic), el secretari és en José María Delgado, Venancio Aizpurúa (handbol), Pere Pascual (bàsquet), M. Fernández (*Arrabalense*), i Ramon Campreciós (hoquei)

En el nostre club, quant als equips, per primera vegada hi ha un equip de veterans, format pels següents històrics: Joan Botí (porter), Dani Crespo, Pere Guasch, Paco Mañas, Joan Roca i Lluís Valero. Diuen les cròniques que hi ha dos equips sèniors, un a segona i un altre a nacional catalana, entrenats per en Pere Guasch. Els jugadors sèniors són els següents: Xavier Núñez i Antonio del Cerro (porters), Ezequiel Bellet, Pere Bosch, Ramon Bosch, Luis Fernández, Jordi Girona, Toni Josa, Toni Pedra, Jordi Poll, Rafel Roca i Albert Ruywamba. Finalment, els petits, que són el futur: Felip Gaig, Francesc Gaig, Joan Carles Gallifa, Albert Loren, Pablo Moreno, Patrick Ossman, Joan Roig i

Eduardo Sánchez. Per altra banda, cal esmentar l'esforç d'en Jordi Poll i Puig, i Josep Ramon Palomero per a integrar en el club els equips sèniors, que jugaven a la pista del camp de futbol. Calia que tots els equips formessin un sol club, on tothom entrenaria al nou pavelló. També van començar com a entrenadors dels equips de base (benjamí, aleví i infantil-cadet) en Ramon Hidalgo i Collado, i en Jaume Simó. Precisament, en Ramon Hidalgo va començar a entrenar en aquesta temporada, després d'acceptar la proposta d'en Ramon Campreciós.

20a temporada: 1978 – 1979: primer consistori democràtic, inauguració de l'institut d'ensenyament secundari i equip sènior triomfant

Aquesta temporada, en tots els sentits, és excepcional. És el final d'una època i el principi d'una altra en tots els aspectes estudiats en aquest llibre. S'esdevenen uns fets fonamentals que seran decisius en les nostres vides.

Internacionalment, l'octubre de 1978 va ser nomenat Joan Pau II com a papa. Aquest fet provocarà immediatament una greu crisi política en els països comunistes europeus, en especial Polònia, que durarà tota una dècada. Per altra banda, el 1979 va triomfar la revolució islàmica a l'Iran. La política nord-americana a l'Orient Mitjà serà derrotada, la carrera política de Jimmy Carter serà enfonsada i s'iniciarà una dictadura islàmica antioccidental que encara durà avui dia.

En la política espanyola, s'esdevenen uns fets fonamentals. En primer lloc, el 6 de desembre de 1978 s'aprova en referèndum la Constitució espanyola, que encara és vigent en l'actualitat. En el nostre poble el vot afirmatiu va ser de

4.527 persones. També és aprovat el primer estatut d'autonomia de Catalunya i el maig de 1979 el molt honorable Josep Tarradellas visita el nostre poble. Finalment, la política municipal. El 3 d'abril de 1979, coincidint amb el tercer govern democràtic d'UCD, se celebren les primeres eleccions democràtiques municipals. A Sant Just Desvern, el 20 d'abril de 1979, es constituirà el primer govern municipal amb el suport de FNC-ERC, CC-UCD i CiU. L'alcalde serà l'Antoni Malaret i Amigó, constructor i veterà lluitador antifranquista i catalanista de FNC, vinculat a l'Ateneu. Una altra novetat històrica santjustenca: la primera dona regidora, Isaura Martínez (UCD).

Quant als equipaments municipals, hi ha un abans i un després d'aquestes dates. En primer lloc, ja comença a funcionar el nou pavelló poliesportiu a La Bonaigua. Precisament en aquesta zona, indret tradicional de la font i la riera, comença el primer curs de l'institut de secundària, vella reivindicació de la població santjustenca. Coincideix amb el primer curs de l'aplicació de l'ensenyament del català i en català en tots els cursos de l'ensenyament primari i secundari. En tercer lloc, l'ajuntament, el desembre de 1978, adquireix la finca de Can Ginestar, la propietària de la qual era la família Modolell, per a usos culturals. Precisament, el gener de 1979, apareix el primer número de "La Vall de Verç", revista de l'Ateneu cabdal en la història local, en la recuperació de la memòria històrica i en el debat de propostes de millora de la vida santjustenca.

Una altra notícia va trasbalsar l'hoquei santjustenc: l'equip sènior va pujar a la primera divisió nacional. Davant d'aquest repte, històric per al club i la població, es va veure que econòmicament no es podia suportar. Llavors, el club esportiu Espanyol de Sarrià va oferir entrenar en el nostre pavelló i fusionar els dos clubs, de manera que el nom *Espanyol* fos el predominant. Aquesta proposta va provocar una crisi en el club i, al final, es va decidir vendre la plaça a l'Espanyol, sense perdre la independència i la identitat de poble i baixant a categoria regional. Precisament, al final d'aquesta temporada els nostres juvenils Ferran Ruiz i Jaume Gaig seran fitxats per l'Espanyol. Aquest bon equip sènior de segona divisió estava constituït per Antonio del Cerro i Xavier Núñez (porters), Ezequiel Bellet, Pere Bosch, Ramon Bosch, Albert Ruywamba. A més del sènior, hi havia un equip juvenil, un cadet, un infantil i un aleví, dirigit per en Vicenç Riera. Els jugadors del juvenil eren els següents: Antoni de la Gandora, Alejandro del Cerro, José R. Llorca, Albert Poll, Joan Prades, Ricardo Ramos, Joaquim Soler i Joan Solonch. La nòmina de jugadors cadets i infantils és la següent: Joan Carles Gallifa (porter), Oriol Canals, Lluís Codina, Felip Gaig, Albert Loren, Carlos Müller, Patrick Ossman, Joan Pijoan, Vicente Rodríguez, Raimon Campreciós i Eduardo Sánchez. En total, cinc equips.

Finalment, el maig de 1979 es va constituir una nova junta presidida per en Fernando Leuthard. El president del club d'hoquei, Ramon Campreciós; el secretari, Jordi Poll i Puig; el sots-secretari, Sebastià Domènech, el tresorer, i en José María Delgado.

CAN GINESTAR

DÈCADA 1979 – 1989

Introducció

Durant la dècada de 1979 a 1989 es van viure uns canvis notables en tots els aspectes de la vida. Totes aquestes transformacions van capgirar les nostres existències, la realitat de Sant Just Desvern i la trajectòria del nostre club d'hoquei.

A nivell global, van ser anys d'intens desglaç polític, en els darrers 10 anys de guerra freda. El món s'estava preparant per a un futur sense amenaces nuclears i sense divisió universal en blocs polítics i econòmics.

Quant a la realitat espanyola van ser anys transcendents: arribada i pràctica de la democràcia, europeisme, valors cívics i laics, i renovació de l'economia en un món que començava a esborrar les fronteres.

Pel que fa a Catalunya, les novetats encara van ser més profundes: restauració de la Generalitat, joc democràtic i partits nacionalistes, escola catalana, mitjans audiovisuals en català i recuperació lliure de les nostres tradicions culturals.

En l'àmbit municipal, per primera vegada després del gener de 1939, són elegits els primers alcaldes democràtics santjustencs. A Sant Just el primer fou l'Antoni Malaret. Per altra banda, el poble es va modernitzant, hi van apareixent noves infraestructures i serveis als ciutadans, i l'economia local va deixant de

ser exclusivament agrícola i industrial, per a transformar-se en una de serveis, comunicada plenament amb el Barcelonès i el Baix Llobregat.

Finalment, en el terreny de l'hoquei, és una dècada marcada per molts èxits esportius i per un equip sènior que aporta moltes satisfaccions i emocions a tots els amants del nostre esport. És la dècada d'ascensos a primera catalana i primera nacional del equip sèniors amb el patrocini de *Rodamientos INA*.

21a temporada: 1979 – 1980

El moment polític de la transició és ben notable. A Espanya governa Adolfo Suárez González, que ha constituït el tercer govern de la UCD. Mentrestant, el març de 1980, se celebren les primeres eleccions democràtiques al Parlament de Catalunya, amb la victòria d'en Jordi Pujol i Soley, de CiU.

Tal, com s'ha dit abans, en el nostre municipi governa el primer alcalde democràtic, Antoni Malaret i Amigó, investit el 20 d'abril de 1979. Simultàniament, el nostre recordat i estimat Fernando Leuthard Egli és el president del Club de Patinatge.

L'activitat cultural del moment és força important. Precisament, entre el 17 i el 25 d'octubre de 1979, l'Ateneu va celebrar la Setmana Cultural, la qual després seria la llavor de les Festes de Tardor del poble. També, el 3 de maig de 1980 es funda l'esbart santjustenc *El Bolero de Torreblanca*, grup de danses populars i d'animació infantil. També el juliol de 1980, s'inicien les activitats del taller de plàstica *Carrau Blau* als jardins de Can Ginestar.

En aquesta temporada el nostre club tenia set equips d'hoquei, més un d'escola. Aquest, el dels més menuts es deia *Ratolins*. Després venien els equips dels benjamins, alevins, infantils A, infantil B, juvenils A, juvenils B i sèniors. Segons les cròniques santjustenques el nombre de patinadors tornava a tenir a veure amb el 7, és a dir, entre 70 i 77. N'hi ha 30 que entrenen sense equip. Quant a la junta del club, hi ha dues seccions: l'econòmica, dirigida per en Jordi Poll, i la tècnica, dirigida per en Ramon Campreciós. El secretari és en Sebastià Domènech. Entre els delegats del equip, una dona: Montserrat Larrea, mare dels patinadors Baltasar i Juan Antonio Sario.

L'equip sènior juga a segona divisió i està format pels següents jugadors: Matías Alcázar (porter), Pere Bosch, Luis Fernández, Jordi Girona, Toni Josa i Albert Ruywamba. Els jugadors juvenils són els següents: Josep Calopa, Oriol Canals, Lluís Codina, Alejandro del Cerro, Jordi Fàbregas, Felip Gaig, José R.

Llorca, Albert Loren, Rigoberto Marín, Jaume Oromí, Patrick Ossman, Albert Poll i Eduardo Sánchez. Quant als més petits, els jugadors benjamins són els següents: Albert Amargós, Alex Corberó, Jordi Malagarriga, Oriol Masjuan, Estanislau Puig, Fernando Vizoso i Gustavo Vizoso.

El desembre de 1979, a la revista de l'Ateneu de Sant Just, es diu el següent: "Podem afirmar que Sant Just Desvern té un dels índexs més alts de Catalunya de practicants d'esports" ("La Vall de Verç") Fa 30 anys el gust i l'amor per l'esport ja hi és, i evidentment, pel nostre esport.

Escut del club del 1980

Fernando Leuthard Egli...*in aeternum*

El 18 d'agost de 1980, durant la nostra festa major, succeeix el fet més inesperat i dolorós, el cop més dur que hom no podia imaginar: la mort de don Fernando.

Fernando Leuthard Egli havia nascut a Zuric, Suïssa, el 1904. De jove havia estat delineant i dissenyador de caixes de cabals. La seva cunyada, directora del sanatori del carrer Bonavista, el cridà a Sant Just, perquè el jove Fernando estava passant una trista joventut. Arribà al poble durant la Guerra Civil, l'any

1939, i, entre altres coses, va conèixer en Josep Irla, el qual seria després president de la Generalitat a l'exili. Va treballar com a intèrpret en un hotel barceloní (parlava l'alemany, el francès i l'anglès), més tard va fer de corredor de perfums i, anys a venir, va fundar una empresa que fabricava aparells de pressió de sang. Suís de naixement i català d'adopció, es va bolcar a fer feliços els joves del seu entorn, tot implicant-se en activitats esportives. Aquí es va casar i el matrimoni no va tenir fills. Més tard, marit i muller adoptaren una nena austríaca, que l'any 1980 ja era morta. L'any 1949 va aconseguir que l'equip de la flota nord-americana d'un portaavions jugués contra el nostre equip de futbol de segona regional. Precisament, no parà fins a aconseguir el camp de futbol per al poble. L'any 1959 va portar a terme un fet transcendent en la nostra vida esportiva municipal: la fundació de la *Unión Deportiva San Justo*, amb vuit seccions que ja funcionaven autònomament. Una de les seccions era la de l'hoquei, tal com ja s'ha explicat. Sant Just Desvern li deu molt a Fernando Leuthard: la dedicació a la promoció de l'esport i la visió de tirar endavant amb unitat i coordinació les diferents iniciatives esportives. Des de casa seva, a la cantonada dels carrers Bonavista i Monistrol, reparava patins, organitzava partits amistosos, es reunia amb esportistes,...Anys més tard, algunes entitats esportives, a mesura que s'engrandien i per problemes econòmics, van anar deixant la *Unión Deportiva San Justo*. Don Fernando va seguir presidint el club de Patinatge Artístic i col·laborant amb l'Agrupació Ciclista. Recordem que el maig de 1968 va inaugurar l'escola de patinatge. Qui no recorda que amb el seu cotxe particular portava nens a jugar partits d'hoquei i patinadores a competicions...amb les bosses de patins incloses! Descansi en pau una bona persona que va dedicar tota la seva vida als altres i al foment de l'esport santjustenc. Com deia "La Vall de Verç" l'any 1980: "És un entusiasta de la cultura en general, pel que força sovint el veiem col·laborant a promocionar activitats d'entitats del nostre poble..."

Amb la mort del senyor Fernando, el club del patinatge artístic tria un nou president: en Carlos Benítez, pare de la patinadora Olga Benítez i Baudés.

El Presidente:

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'F. Leuthard', with a long, sweeping horizontal stroke extending to the right.

22a temporada: 1980 – 1981

Equip sènior. Drets. Ezequiel Bellet, Manuel Hervás, Albert Ruywamba, Víctor Fernández i Pere Bosch. Ajupits: Juan P. Merino (porter), Josep Barba, Matías Alcázar (porter) i Vicenç Riera.

En començar la temporada, després del luctuós esdeveniment, el nostre club té cinc equips: un sènior, un juvenil, un infantil, un aleví i un benjamí, a més dels patinadors de base. Els jugadors alevins i infantils són els següents: Baltasar Sario i Jordi Gallifa (porters), Alfred Abad, Ferran Brull, Jordi Campreciós, Francesc Corberó, Jordi Garcia, Pedro Hinarejos, Jordi Malagarriga, Oriol Masjuan, Miquel Sánchez, Juan A. Sario, Conrad Torras i Raül Tost. L'equip benjamí està format per Àlex Corberó, Javier Gutiérrez, Jorge Gutiérrez, Oriol Marcos, Arnau Masramon, Claudio Sánchez i Gustavo Vizoso. Aquesta gelor ambiental va venir acompanyada d'un fet històric a Sant Just Desvern: l'11 de gener de 1981 hi va caure una gran nevada.

Durant la primavera, el mes d'abril, i a partir dels resultats de la temporada, el club dóna la notícia que s'ha de reestructurar la seva organització i que s'ha de reforçar el primer equip, que en aquell moment és a Segona Divisió Nacional. També es proposa en un termini de 4 anys arribar a Divisió d'Honor i guanyar el mateix any el trofeu "Santiago Pagès" (Abril-juny)

Per a acabar la temporada s'organitza la Primera Setmana Esportiva d'Homenatge a Fernando Leuthard. Per exemple, el 14 de juny de 1981 va

jugar el Sant Just contra l'Espanyol, i el 20 de juny hi va haver partits d'hoquei de totes les categories.

Quant a activitats culturals, una d'iniciada a la tardor de 1980, hauria agradat molt al nostre estimat Fernando: la fundació de la *Colla de Geganters de Sant Just Desvern*. Un gegant de l'altruisme com don Fernando veient la recuperació dels gegants abandonats al dipòsit municipal. Mesos abans, el juliol de 1980 s'inicia el taller de plàstica *Carrau Blau* als jardins de Can Ginestar.

Internacionalment, hi ha revoltes populars a Polònia contra la dictadura comunista. També a EE.UU. venç les eleccions un president anticomunista: Ronald Reagan (octubre 1980). Quant als nostàlgics de les dictadures, és la temporada en què es produeix el cop d'estat fallat del 23 de febrer de 1981 a Madrid. Per altra banda, a nivell municipal, l'abril de 1981 el poble ja té cinc metges públics, 11.000 habitants, i s'està travessant una greu crisi industrial. Quant al pressupost ordinari i extraordinari, la quantitat suma 303.000.000 milions de pessetes.

23a temporada: 1981 – 1982: ascens a primera divisió nacional i segon alcalde democràtic

L'equip sènior d'aquesta temporada. Drets: Pere Bosch, Vicenç Riera, Albert Ruquwamba, Víctor Fernández, Ezequiel Bellet. Ajupits: Josep Barba, Juan P. Merino, Matías Alcázar i Jaume Gaig.

El món es veu trasbalsat per un fet inusual: La Guerra de les Malvines. L'exèrcit argentí ocupa unes illes britàniques de l'Atlàntic. La resposta del govern de Margaret Thacher és fulminant: declaració de guerra. Hi torna el patiment humà! Mentrestant, el nostre poble aporta el seu granet de sorra a la pau i a l'ús de la intel·ligència: Una empresa santjustenca comença a fabricar el "Cub de Rubi", amb patent hongaresa.

També el món esportiu català va evolucionant: el març de 1982 es retransmet el primer partit televisat en català. El partit és europeu, és el Lokomotiv – Barça, que va guanyar l'equip català per 0-3.

Quant al nostre club, en Ramon Campreciós segueix essent el president del club a partir del setembre de 1981 i el vicepresident segon, en Ramon Hidalgo. El pressupost del club és de 416.797 pessetes. Quant als equips, en són set. L'equip juvenil està format pels següents jugadors: Joan Carles Gallifa i Baltasar Sario (porters), Felip Gaig, Patrick Ossman, Raimon Campreciós i Albert Loren. Mirant els resultats, és una temporada gloriosa. En primer lloc, el mític exjugador d'hoquei, jugador professional del Vilanova i de la selecció espanyola, Manuel Hervás, santjustenc nascut a Huelma, Jaén, comença a entrenar l'equip aleví. A més a més, hi ha un altre equip benjamí, infantil, un de juvenil i el sènior. També, en Josep Barba havia tornat al club. La col·laboració dels pares és essencial. Com a delegats dels equips infantils hi ha en Francesc Corberó i en Ramon Ocaña. Després, el nivell esportiu és altíssim. Per exemple, l'equip aleví guanya... el Barça! per 2 – 7 en un partit amistós...al Palau Blaugrana!. Corria el mes de gener. En tercer lloc, els equips benjamí, aleví i infantil arriben a les fases prèvies dels campionats d'Espanya.

Enmig d'aquest rebombori esportiu, es produeix el relleu a l'alcaldia de Sant Just Desvern: El 26 d'abril de 1982, en Robert Ramírez i Bancells, de CiU, entra en el consistori com a batlle. Un mes abans, a partir del 28 de març, l'equip sènior ha començat a jugar la lligueta d'ascens a...primera divisió! Els rivals són el Barberà, els Maristes, el Santa Isabel, el Claret i el Palau de Plegamans i Solità. "La Vall de Verç" llença un prec: "...demanem **a tots els veïns de Sant Just** interessats en l'esport la seva assistència als partits..." (Abril 1982)

La lligueta d'ascens està que crema! L'entrenador del primer equip, Ezequiel Bellet, està que no viu. I arriba l'últim partit...contra el Maristes de Sant Joan (Barcelona). L'únic resultat que no serveix és una derrota. Comença el partit i els nostres marquen l'1 a 0. Seguidament, empat 1-1. El partit és d'infart, igualat, tant és així que els resultats consecutius són els següents: 2-1, 2-2, 3-

2. A tres minuts del final del partit...3-3 ! Cal aguantar, resistir com a numantins, vull dir, com a santjustencs. Amb penes i treballs, acaba el partit: 3 – 3 ! Per fi, a primera! El desitjat ascens! Explosió d'alegria i satisfacció general! Som un poble de primera nacional! També, un equip d'hoquei patins sènior de primera! Aquest equip està format pel següents jugadors mítics: Juan Pedro Merino i Matías Alcázar (porters), Albert Ruywamba, Pere Bosch, Josep Barba, Jaume Gaig, Albert Loren, Víctor Fernández i Vicenç Riera. Després del mític ascens, el club va regalar uns trofeus als jugadors per a celebrar-ho. I la festa final de temporada es va celebrar el 19 de juny de 1982 amb un partit amistós entre el sènior de Sant Just i el sènior d'Escoles Pies de Sarrià. Més emoció, impossible. Acaba una temporada en què l'eufòria esportiva ha estat generalitzada. Una dada interessant. Els partits, que es jugaven diumenge el matí, eren molt concorreguts, i es feien rifes de tortells de diumenge per a recaptar diners: així es pagaven els arbitratges!

Aquests són alguns dels equips del club. L'equip benjamí, dirigit per Manuel Gutiérrez, està format per David Fernández, Javier Gutiérrez, Oriol Marcos, Arnau Masramon, José Carlos Ocaña i Gustavo Vizoso. L'equip aleví l'integren Eduard Abella, Jordi Cabot, Alex Corberó, Jordi Malagarriga, Oriol Masjuan, Sergio Prado i Conrad Torras. Els jugadors infantils i juvenils, dirigits per en Ramon Hidalgo, són Jaime Pelegrín i Baltasar Sario (porters), Ernest Agulló, Jordi Campreciós, Francesc Corberó, Jordi Gallifa, Pedro Hinarejos, Juan Ramon Ocaña, Víctor Prado, Jordi Gutiérrez, Francisco J. Sanabria i Miguel Sánchez .

Per fi, l'ascens més desitjat!

24 temporada: 1982 – 1983

Aquesta temporada és plena d'esdeveniments polítics, municipals, locals i esportius de primer ordre.

A nivell polític espanyol, l'octubre de 1982, guanya un partit d'esquerrers, el PSOE, les eleccions al Congrés i Senat, amb el lema de "el cambio". El 40 % del cens electoral santjustenc va votar el PSC. El mes anterior, el papa Joan Pau II havia visitat el país.

Quant a la política municipal, el maig de 1983 es constitueix un nou consistori, presidit per un nou alcalde, en Lluís Segura i Romero, del PSC. Aquest jove alcalde és enginyer de formació i mestre de professió, i ha estat vinculat als espais del poble. Quant al regidor d'esports, aquest serà en Jordi Figueras.

Pel que fa al esdeveniments locals, un fet insòlit es va viure a Sant Just: el 6 de novembre de 1982 hi va passar un tornado. Com si d'una premonició es tractés, nous aires van bufar sobre el poble: celebració dels 32 anys de l'Orfeó Enric Morera de l'Ateneu, fundació de la secció de Cant Gregorià de l'Ateneu, inauguració de l'escola pública *Montserrat* (329 alumnes i 12 docents), la qual assumeix l'antiga escola de l'Ateneu, inauguració de la pista descoberta del poliesportiu i trasllat de la biblioteca a Can Ginestar, el dia de Sant Jordi de 1983. Per si això fos poc, el 14 d'abril de 1983 es va produir un incendi a Les Fatjones.

Quant al nostre club, hi ha sis equips: dos benjamins, un aleví, un infantil i un juvenil i un sènior de primera nacional, entrenat per José Emilio de la Torre. En referència a l'equip sènior, pel desembre del 1982, va dotzè de la lliga. Els resultats no són bons. Finalment, el maig de 1983, es consuma el que ja es temia: el descens de l'equip a segona. Una altra notícia hoqueística és que es juga la final de la Copa Catalana al nostre pavelló. L'equip aleví de consell està format per Julián Luque i Germà Barroso (porters), Eduardo Alonso, José L. Ángel, David Fluhr, Jaume Gay, Rafael Herrera, Carlos Sánchez, José Gutiérrez, Carles Agustí i Lluís Flores.

L'equip benjamí l'any passat, aleví, aquesta temporada

Com a dades curioses de la temporada, "La Vall de Verç" organitza cada setmana una *Travessa santjustenca*, travessa en què es marca 1 X 2 als partits dels equips sèniors de futbol, futbol sala, hoquei, bàsquet i handbol. Quant a la loteria de Nadal del club, la participació era de 80 pessetes de l'època. Quant a les empreses patrocinadores del club, aquestes són Caixa Penedès i Òptiques Josa. La quota mensual familiar és de 2.000 pessetes.

Per a cloure la temporada, es va celebrar, el 17 de maig de 1983, una assemblea general de socis en què es van prendre els següents acords:

- Reelevació de la nova junta: Ramon Campreciós (president), Ramon Hidalgo (vicepresident primer) i Jordi Poll (vicepresident segon).
- Pressupost de la temporada: 1.099.059 pessetes.
- Recerca d'un nou entrenador per a l'equip sènior, i que aquest intenti pujar a primera la propera temporada. L'inconvenient és que un entrenador del sènior demana 400.000 pessetes per temporada.
- Malestar general amb els entrenadors de l'entitat. Un comentari de les actes del 17 de maig de 1983 diu el següent: "Los equipos de la cantera han pasado sin pena ni gloria" . El juvenil, cinquè; l'infantil, segon; l'aleví, tercer; el benjamí, vuitè, i l'infantil, quart.

25a temporada: 1983 – 1984: l'equip sènior torna a ascendir a primera divisió nacional!

Equip sènior. Drets: Jordi Girona, Lluís Fernández, Ramon Bosch i Víctor Fernández. Ajupits: Josep Barba, Joan R. Llorca (porter), Pere Bosch i Matías Alcázar (porter)

Pel març de 1984 es constitueix el segon govern de CiU a la Generalitat per majoria absoluta. Segueix la continuïtat política d'en Jordi Pujol.

Al llarg d'aquesta temporada passen uns esdeveniments a nivell cultural i local molt significatius. En primer lloc, el 2 de març de 1984 van començar les emissions de Ràdio Desvern. Tres mesos abans, l'1 de gener havien començat les emissions diàries de TV3. Seguint amb la cultura, durant aquest curs s'inicien les classes de català per a adults. L'octubre de 1983 es va constituir la *Penya Barcelonista de Sant Just*, que enguany celebra els 25 anys. Finalment, l'urbanisme comarcal s'obre als parcs i jardins: el 25 de setembre de 1983 s'inaugura el Parc de la Torreblanca.

Per altra banda, del cel van caure uns grans aiguats a Sant Just Desvern el 7 de novembre de 1983, i també va ploure una pluja de milions al poble a la loteria de Nadal: 240.000.000 milions de pessetes.

Quant a l'Ajuntament santjustenc, el pressupost municipal de 1983 va ser de 273.046.000 milions de pessetes. En el terreny esportiu, el gener de 1984 es va fundar el Patronat Municipal de Cultura, Esports i Joventut (PMCJE), que substituïa el Patronat Esportiu. El 25 de juliol de 1984 va començar una nova secretària de l'Ajuntament: la Petra Mahillo. Finalment, l'Ajuntament va destinar 9.510.000 milions de pessetes als equipaments esportius.

Les notícies del nostre club són agredolces. Per una banda, hi ha problemes per a entrenar a la pista. Els equips dels petits han d'anar a entrenar a l'escola *Montserrat*, perquè la històrica pista annexa al camp de futbol va passar a ser la pista de l'escola *Montseny* a partir del curs 1982-1983. El propi Ramon Campreciós diu el següent: "...es necessiten, com he dit abans, més instal·lacions..." Per altra banda, hi ha set equips: sènior i juvenil (inscrits en la lliga de la Federació Catalana de Patinatge), i dos equips benjamins, dos d'alevins i un de cadet (inscrits en la Federació Escola Generalitat) Els nostres èxits esportius: L'equip sènior ha quedat campió de la primera divisió catalana i tercer d'Espanya, campionat celebrat a Vigo. Mentrestant, l'equip cadet guanya la Copa de Barcelona. Quant a l'equip sènior, l'entrenador és José Emilio de la Torre i el delegat el senyor Llorca. Els jugadors són els següents: Ferran Ruiz i Joan R. Llorca (porters), Vicenç Riera, Josep Barba, Jaume Gaig, Joan Bartolomé Besses, Víctor Fernández i Pere Bosch. Aquest equip sènior va rebre un homenatge públic aparegut a les pàgines de *El Mundo Deportivo*.

Quant a estadístiques del club, hi ha un total de 72 jugadors federats, 23 nens a l'escola d'hoquei, 120 socis i un pressupost d'1.012.918 pessetes.

Unes altres notícies cal esmentar en aquesta temporada. La primera és que els socis paguen quotes de 500 pessetes al mes, tenint en compte que els socis d'escola en paguen menys. La segona és que el Real Club Deportivo Espanyol proposa que el Sant Just esdevingui un equip filial, amb l'objectiu de poder usar les instal·lacions esportives del poble. Aquesta proposta va ser denegada...així no es va perdre la nostra independència com a club.

26a temporada: 1984 – 1985: Patrocini d'INA Rodamientos

En relació a TV3, el nostre municipi apareix al programa *Pobles de Catalunya* en l'emissió del 23 d'octubre de 1984. Per primer cop, Sant Just Desvern apareix en un mitjà televisiu!

Quant al club d'hoquei, es produeix una innovació econòmica important. Mitjançant les gestions del regidor Jordi Figueras i el funcionari de l'Ajuntament i exporter del club, en Joan Botí, s'aconsegueix que l'empresa INA Rodamientos S.A. patrocini el club. Per tant, a partir d'aquesta temporada el club es diu: Club Hoquei INA – Sant Just. Precisament, el pressupost del club és de 2.690.760 pessetes. Pel que fa al nombre d'equips, aquest n'és de 8 i l'escola. Els equips són els següents: tres benjamins, un aleví, un infantil, dos juvenils i un sènior a primera divisió nacional. Dos dels entrenadors del club són Florentino Aromí i Bartolomé Roca. Els jugadors de l'equip sènior, entrenat per en Domingo García, són els següents: Juan Pedro Merino i Ferran Ruiz (porters), Josep Barba, Joan Bartolomé Besses, Pere Bosch, Jordi Moré, Víctor Fernández, Jaume Gaig, Vicenç Riera. Quant als jugadors juvenils, la llista és la següent: Conrad Torras i Baltasar Sario (porters), Joaquim Borràs, Ferran Brull, Florencio Casino, Alex Corberó, Joan Carles Gallifa, Manuel Hurtado, Toni Iranzo, Jordi Malagarriga, Víctor Prado, Sergio Prado, Ramon Puigoriol. Quant als jugadors benjamins, el nombre de jugadors és nombrosíssim. N'esmentarem uns quants: Carles Agustí, Àlex Barroso, Germà Barroso, Pedro Collado, David Fernández, David Fluhr, Javier Gutiérrez, Juli

Luque, Oriol Marcos, Xavier Munné, Jordi Munné, David San Miguel i Gustavo Vizoso. Els juvenils són entrenats per en Ramon Hidalgo i els benjamins, per en Josep Barba.

Albert Barba

Carles Agustí

Jaume Gay

Juli Luque

Per altra banda, no es poden celebrar els 25 anys d'història del nostre club per manca de diners. El club va consolidant-se esportivament, per exemple, a partir de la Setmana Santa de 1985 es comença una relació intensa amb el club suís del Saint Gallent. Per què amb aquest equip? La resposta és que en Jordi Gutiérrez, exjugador santjustenc, vivia a Berna, i per això els dos clubs van entrar-hi en contacte. El Sant Just serà convidat en anys posteriors a jugar a Suïssa contra el Saint Moritz, el Monza Itàlia el Herneway anglès i el Krönenberg alemany. Precisament, arran de les relacions iniciades amb aquest club suís, es comença una tradició que durarà fins a 1996 de fer viatges al mes de juliol amb socis del nostre club i del club de natació. Els viatges els organitzava el senyor Ramon Campreciós, president del club, i el de 1985 fou a Berna i Interlaken. Aquests viatges van servir, a més de viatjar, per aconseguir fons per al club. El viatge del mes de juliol de 1985 fou patrocinat per l'empresa Rodamientos INA amb 300.000 pessetes. Aquests diners, posteriorment, van ser tornats a l'empresa.

Un fet luctuós marca aquesta temporada: la mort, en un accident domèstic, d'un porter d'hoquei que es diu Sergi Poll i Martínez. A "La Vall de Verç", en el número de juny de 1985, de manera poètica *in memoriam* es diu: "La mort et va marcar el seu gol a traïció, quan tu encara t'estaves posant els guants..."

Com a final de temporada, es va celebrar el juny de 1985 el *V Memorial Fernando Leuthard*.

A Primera División Nacional

El C. Hockey Sant Just consiguió ascender*El C.H.-Sant Just, subcampeón de España.***HOCKEY SANT JUST**

Juan Bartolomé
Vicente Riera
Jaime Gaig
Víctor Fernández
Ferran Ruiz
José R. Llorca
Josep Barba
Jordi Gutiérrez
Pedro Hinarejos
Pere Bosch

Entrenador: José Emilio de la Torre. Delegats: Josep Ramon Palomero i Sr. Llorca

27a temporada: 1985 – 1986: l'equip sènior, campió de Catalunya, ascens a primera nacional

Dues notícies marquen políticament l'any 1986. La primera és que Espanya entra en la Comunitat Econòmica Europea. Aquest fet serà fonamental per a la integració econòmica i política a Europa. La segona és que en tot l'estat espanyol guanya el vot afirmatiu d'entrada a la secció no militar de l'OTAN. En canvi, a Catalunya triomfa el no i, en concret, a Sant Just Desvern, triomfa el no per un 12 % de diferència.

A nivell urbanístic local, el 1986 s'inaugura la nova plaça Joan Maragall. També es veu molt evident que el preu de l'habitatge a Sant Just no para de pujar i que molts veïns han de marxar del poble per aquest motiu. De totes maneres, la població santjustenca segueix augmentant: 11.415 habitants el març de 1986. Per altra banda, el PMCJE de Sant Just disposa de 43 milions de pessetes per a dedicar, en part, a l'esport.

Quant al nostre club, segueix havent-hi problemes econòmics. Els equips de la temporada són cinc: tres alevins, un juvenil i un sènior. L'equip sènior queda campió de Catalunya i tercer d'Espanya. Moment importantíssim per a l'entitat: l'equip sènior ascendeix a primera divisió nacional un altre cop. Aquest equip està format per Jordi Gallifa (porter), Pere Bosch, Jordi Moré, Jordi Nogué, Ricard Ramos, Vicenç Riera, Jordi Ligeró, Josep Barba, Víctor Fernández i Juan Ramon Ocaña. El delegat era en Josep Ramon Palomero. També hi ha

tres equips alevins, dos dels quals són prealevins de Consell. Els noms dels jugadors alevins són els següents: Robert Abella, Joan Carles Botí, Joaquim Brufau, Víctor Brull, Romà Cabrera, Albert Duran, Albert Galceran, Eric Gimeno, Miquel F. Martínez, Francesc Monzó, Daniel Ramírez, Artur Roures, Jordi Salvat, Pau Vidal i Ausiàs Vives. Quant als entrenaments, dilluns i dimarts s'entrena a la pista interior i exterior: dijous, a l'interior, i divendres, a l'exterior. Quant a la junta del club, aquesta decideix apujar les quotes mensuals individuals (a 2.000 pessetes) i familiars (a 3000 pessetes).

Un aspecte important d'aquesta temporada és que gràcies a en Domingo García, entrenador de l'equip sènior, van arribant al club alguns jugadors, petits i grans, de dos clubs que havien tingut relació amb ell, el Santa Isabel i el Claret.

El juliol de 1986 s'organitza el *VI Memorial Fernando Leuthard*, i un viatge final de temporada per a tot el club.

28a temporada: 1986 – 1987: celebració del Mil·lenari de Sant Just i el 25è aniversari del club

Aquesta temporada ve farcida de moltes notícies i emocions. En primer lloc, el foc i l'aigua es fan protagonistes. Durant la nit xafogosa del 6 al 7 d'agost de 1986, es va incendiar "La Fabriqueta", una de les primeres empreses industrials de Sant Just. En segon lloc, l'aigua. El 2 d'octubre de 1986 va caure una virulenta tempesta d'aigua al poble. Després del xàfec, el mateix mes d'octubre de 1986 una immensa alegria des de Lausana: l'anunci de l'adjudicació de les Olimpíades de 1992 a Barcelona. Finalment, l'aigua esportiva, aquest cop. A partir del novembre de 1986 es comença a construir la piscina municipal.

Som a l'any 1987 i es celebra una commemoració cabdal per a la nostra població: El Mil·lenari de Sant Just Desvern. El responsable organitzador dels actes del Mil·lenari és l'historiador Josep Perpinyà i Palau. Aquests mil anys d'història s'inicien a partir de la troballa en un pergamí del 987 on es diu textualment: "Sancti Justi que est in Berce". Aquesta l'al·lusió era la més antiga trobada de la nostra població fins a 1987, encara que hores d'ara s'ha trobat una referència en llatí al poble d'uns 20 anys abans. Per tant, el nostre topònim ve del nom d'un dels sants de l'església de Barcelona, dedicada a Sant Just i Sant Pastor, i del nom, Berce o Bercius, governador hispano-romà de la zona. Berce va ser adaptat amb els segles com a Vern, i "des" procedeix de la preposició "de" més l'article "es" (el), com el topònim Sant Joan **Des**pí.

Tot un seguit d'esdeveniments culturals es van succeint al llarg del 1986-1987. En primer lloc, es funda l'Agrupació Sardanista de l'Ateneu el novembre de 1986. En segon lloc, a l'abril hi apareix la "Santjustenca Televisiva (SJ-1)", la televisió de Sant Just. Després, se celebra la primera edició de FiraDesvern, la Fira del Mil·lenari. Finalment, el 31 de maig de 1987, s'inaugura l'Escola Bressol Municipal. Aquests són els fruits del Mil·lenari!

Quant al nostre club, un fet extraordinari s'esdevé: la celebració dels 25 anys del club. Aquesta commemoració ve amb dos anys de retard, segons diu el sr. Ramon Campreciós, president del club. Sobre això diu el següent: "...la veritat és que el Club té 27 anys. El que passa és que en el seu moment no vàrem poder celebrar-lo per manca de diners." ("La Vall de Verç, juliol-setembre 1986) Sobre el funcionament del club, en Ramon Campreciós diu: "Un grapat de santjustencs que estimen aquest esport, que han fet un club que funciona com a una família, que hi dediquen les seves hores lliures i moltes de les seves il·lusions." Segueix el patrocini de l'empresa INA. El club té 150 socis, uns 90 jugadors i dos dels entrenadors són en Domingo García i Ramon Hidalgo. Els jugadors de l'equip sènior són els següents: Francico Cifres (porter, del Santa Isabel), Oriol Canals, Ignasi Franquesa (del Santa Isabel), Jordi Moré, Jordi Nogué, Quim Pastor, Ricard Ramos, Vicenç Riera, Santiago Soto (del Santa Isabel) Pere Bosch i Víctor Fernández. Per exemple, el 19 d'octubre de 1986 l'equip sènior de INA Sant Just va guanyar 7 – 3 l'Iberduero. A més, en Josep Barba, després d'una lesió va deixar la pràctica esportiva com a jugador.

El nostre club té 10 equips: Entre d'altres, un equip sènior, un júnior, dos juvenils, un aleví i un benjamí. Els jugadors de l'equip júnior són els següents: Ferran Agustí, Ferran Brull, Hirk Hofland, Jaume Magrinyà, Jordi Malagarriga, Alfonso Morellón, Antoni Prado i Francesc Tibau. Quant als jugadors juvenils i infantils, aquests són els següents: Jordi Gallifa (porter), Guillermo Hueso, Toni Iranzo, Daniel Moré, Sergi Prado, Miguel Sánchez, Conrad Torras, Jordi Villalonga, Josep Batlle, Joaquim Borràs, Alberto Céspedes, Ramon Dalmau,

Marc Dalmau, José A. Font, Pedro Hinarejos i Sergio Hofland. L'equip aleví està format per Eric Gimeno (porter), Joaquim Brufau, Víctor Brull, Francesc Monzó, Oleguer Ortiz, Pons Pons, Jordi Salvat i Pau Valero.

Seguint amb les celebracions, la revista de l'Ateneu, "La Vall del Verç", dedica el número 79, el de juliol – setembre de 1986 al club d'hoquei. 28 anys de l'hoquei federat a Sant Just...1.000 anys d'història local!

29a temporada: 1987 – 1988: Pleguen en Ramon Campreciós i en José María Delgado : heu estat l'ànima del club!

A nivell polític, el 1988 es constitueix el tercer govern de CiU de la Generalitat, dirigit per en Jordi Pujol.

Quant a noves iniciatives culturals, el 1987 es funda el Centre d'Estudis Santjustencs, entitat que es dedica a investigar i difondre la història local. El primer president és en David Guasch. També, el febrer de 1988 és elegit un nou president de l'Ateneu: Ramon Moragas. Seguint amb les celebracions del Mil.lenari, s'estrena la Sardana del Mil.lenari a finals de 1987, i el 23 de gener de 1988 s'estrena la Cantata de Sant Just del Mil.lenari, amb lletra del poeta santjustenc Joan Margarit. Precisament, un fragment del principi del cant VII de la *Cantata* diu el següent:

"El qui, absort, va pujant amb lentitud/pel carrer de la Sala i passa a prop/ dels murs de calç i dels reixats modestos/presagia aquest cant i fa possible/el seu aire distant i alhora càlid./El qui un matí d'hivern assolellat/pot deturar el seu temps en els portals/que s'obren a la plaça Verdaguer/sent una vella noció de pàtria./El qui és a la pujada de l'església/i és fet de solitud troba un record/acollidor i ombrívol a l'escala/de graons desiguals com una ètica./El qui passeja vora de les ones/dels murs de pedra de Can Ginestar/va retrobant, dessota els eucaliptus, el cel rosa d'una altra realitat (...)

A nivell esportiu, el 17 de juliol 1988 es funda el Club Natació Sant Just, a iniciativa d'en Ramon Campreciós i José María Delgado. I encara no hi havia piscina municipal! També es cobreix amb teulada la pista exterior del pavelló de la Bonaigua.

Precisament, la junta formada per les dues persones anteriors i en Sebastià Domènech havia dimitit i el nou president del club va ser el senyor Ferran Agustí i José, santjustenc i pare de dos jugadors, en Carles i en Ferran. Després de tants anys al capdavant i de la celebració del mil-lenari, calia un canvi. El vicepresident primer serà en Jordi Poll i Puig, i el vicepresident segon, en Ramon Hidalgo i Collado; i en Josep Barba i Pagès, i en Josep Barroso, els tresorers. El nou secretari serà en Jaume Gay i Torrellas. Quant als

entrenaments d'hoquei de la temporada són dimarts i dijous de 6 a 8 de la tarda, i dilluns i dijous de 2 quarts de 9 del vespre a un quart d'11 al Poliesportiu. El nombre d'equips de la temporada és de vuit i són els següents: prebenjamí, benjamí, prealeví, aleví, infantil, juvenil i sènior, a primera catalana. El club segueix patrocinat per l'empresa INA Rodamientos. Precisament, l'equip infantil aconseguix una meritòria tercera plaça al campionat de Barcelona, i un quart lloc al campionat de Catalunya i d'Espanya. Aquest equip victoriós, entrenat per en Josep Barba i com a delegat Josep Barroso, està format per Juli Luque i Germà Barroso (porters), Carles Agustí, Jaume Gay, Xavier Roca, Iván Romero, Àlex Barroso i Israel Ariño.

Quant als petitons, alguns nens de l'escola, dirigida per Toni Iranzo, són els següents: Adrià Ramírez, Pau Ramírez, Dani Gómez, Marc Vallhonestà, Eduard Barba i en Morató.

30 a temporada: 1988 – 1989: equip prebenjamí triomfant i equips en totes les categories

Les notícies locals santjustenques són cada cop més nombroses. Primer, es dona la dada del nombre de persones censades al municipi: 12.071. Després, com la pròpia vida, hi ha defuncions i naixements. El 1988, tanca l'últim cinema que quedava a Sant Just: el Texas. En canvi, l'1 de desembre de 1988,

s'inaugura el nou mercat municipal. Quant a la cultura, l'abril de 1989 s'inaugura l'Arxiu Històric de Sant Just Desvern. Pel que fa al turisme, l'agost de 1989 s'inaugura un esplèndid establiment hotel·ler: *l'Hotel Sant Just* de la cadena Hesperia. Una altra notícia de vida intensa és l'agermanament del nostre municipi amb el de Camoapa (Nicaragua) a partir de novembre de 1988. Finalment, la justícia també és notícia: l'Imma Castellví és la nova jutgessa de pau de Sant Just Desvern.

Pel que fa al nostre club, en el llibre *Cronologia i fets de Sant Just Desvern al segle XX*, (1995) en Josep Perpinyà diu el següent: "El Club d'Hoquei, el 1989, és un dels equips significatius del municipi" Per què era tan significatiu? Pels equips de nens i joves. En aquesta temporada hi ha vuit equips de totes les categories.

L'equip prebenjamí va guanyar la primera fase de la lliga imbatut. En 14 partits, 147 gols, a 10 per partit!. Els jugadors d'aquest equip de petits i gran, alhora, entrenats per en Josep Barba, són els següents: David Fàbregas (porter), Guillem Fuster, Eduard Artal, Arnau Gimeno, Carles Revilla, Marc Obradors, Albert Barba i Ramon Bassols. Quant a l'equip sènior, aquest va ser el primer classificat en el campionat de Catalunya, primer classificat en la primera fase classificatòria del campionat d'Espanya (Madrid) i cinquè en el campionat d'Espanya (Cambrils).

Així acaba aquesta dècada. Anys de canvis, de transformacions i d'un club que busca contínuament oferir una pràctica de l'hoquei per a tothom i competitiva.

Alguns jugadors de l'equip sènior de 1988: Ferran Agustí, Jordi Moré i Vicenç Riera. Delegats: Josep Ramon Palomero i Pere Bosch. Entrenador: Domingo García. Nen: Jordi Bosch.

DÈCADA 1989 – 1999

Introducció

Aquesta dècada, políticament, ve marcada per la desaparició dels règims comunistes d'estat, i les guerres (Bòsnia i Kosovo) que es van produir tot seguit. També, per la lenta adaptació econòmica, política i social dels països excomunistes als valors, costums i economies occidentals. També hi van anar apareixent nous estats i Alemanya va ser reunificada. Amb la desaparició de la Guerra Freda, EE.UU esdevindrà el líder polític i econòmic mundial indiscutible, amb el sorgiment de dues noves potències asiàtiques: l'Índia i la Xina. Quant a la tecnologia, aquesta dècada és la de la revolució del coneixement: s'inicia una nova era informativa. S'universalitza el consum informàtic, l'ús d'internet, els jocs amb aparells electrònics i la comunicació mitjançant la telefonia mòbil. Simultàniament s'esdevé el principi de l'era de la globalització econòmica i la mundialització del coneixement.

En el nostre país, és l'època del final dels governs del PSOE (1996) i de la continuïtat dels governs de CiU a Catalunya. Quant a la capital catalana, les transformacions urbanístiques són notables: les rondes, la vila olímpica, les Olimpíades i l'obertura definitiva al turisme. Catalunya va augmentant de població, sobretot, per l'arribada d'immigrants estrangers i de l'augment de natalitat a partir de 1992. A partir de l'any següent l'economia no para de créixer en una gran fase expansiva. Finalment, es comença a parlar de reciclatge i sostenibilitat.

Quant a Sant Just i al seu club d'hoquei estimat, hi ha moltes novetats al llarg d'aqueta dècada: nova comarca de pertinença (Baix Llobregat), nou casal de joves, nova fira (Flradesvern), nou alcalde (Ramon López), nou president del club d'hoquei (Ramon Hidalgo), nou camp de futbol i nova entitat esportiva (el volei). A més, s'inauguren l'arxiu històric a Can Ginestar i la piscina municipal.

31 a temporada: 1989 – 1990

Pel que fa l'hoquei, les cròniques diuen que hi va haver mals resultats generals, fins al punt que l'equip sènior va baixar a segona catalana. A més, hi ha altres fets que succeeixen en la vida del club. El primer és que el 31 de maig el president del club, Ferran Agustí, dimiteix per desavinences amb la junta. El segon és que en Josep Barba plega com a entrenador i com a tresorer de la junta al final de la temporada. Davant d'aquesta situació, es decideix crear una comissió gestora fins a l'entrada d'una nova junta.

També el mes de juliol es va celebrar el *X Memorial Fernando Leuthard*, i en aquest mes el club d'hoquei va organitzar un viatge per a 55 persones a Ginebra, Salzburg, Viena i Venècia. Per Centreuropa amb els estics!

Pel novembre de 1989, els diferents governs comunistes d'estat europeus han dimitit i aquests estats comencen a convertir-se en democràcies occidentals de sistema capitalista. En aquest moment, Francis Fukuyama llença la teoria que amb el final del mil·leni s'acaba la història, el conflicte permanent entre classes socials i estats.

No sabem si la història s'ha acabat, però a Sant Just sembla que no. És més, hi ha indicis de canvis d'una nova època. Per exemple, el 1989 apareix publicat que Sant Just és la segona localitat catalana amb una renda *per capita* més alta, i l'abril de 1990 el DOGC publica que la nostra població passa a pertànyer al Baix Llobregat, després d'anys de reivindicacions. Quant a infraestructures, al llarg de la temporada se'n van inaugurant. La primera: la piscina municipal coberta fou inaugurada el 2 d'octubre de 1989. La segona: el nou centre d'assistència primària fou inaugurat el 5 de març de 1990. La tercera: l'Arxiu Històric de Can Ginestar fou inaugurat el dia de Sant Jordi de 1990. Finalment, el pressupost municipal per al 1990 és de 7.574.730 €.

32 a temporada: 1990 – 1991: Ramon Hidalgo i Collado, nou president del club d'hoquei

Com si no haguéssim tingut prou amb la Guerra Freda, l'agost de 1990 l'exèrcit iraquí va ocupar Kuwait, i la resposta d'EE.UU va ser la declaració de guerra contra Irak: s'inicia l'agost de 1990 la Guerra del Golf.

Un fet molt important s'esdevé a Sant Just: la concessió de la Creu de Sant Jordi a Antoni Malaret i Amigó. El primer alcalde santjustenc reconegut amb tan alta distinció! Precisament, són els darrers mesos de l'últim mandat de l'alcalde Lluís Segura i Romero. Els fets es van succeint contínuament. El 31 de març de 1991 se signa definitivament l'agermanament amb el poble nicaragüenc de Camoapa. L'abril de 1991, arriba al poble el nou rector de la parròquia: mossèn Anton Roca. I l'1 de maig de 1991 és inaugurada l'avinguda Indústria. Més tard, com a resultat de les quartes eleccions democràtiques municipals, el 15 de juny de 1991, és investit com a nou alcalde el metge santjustenc Ramon López i Lozano (PSC), amb el suport d'ERC i ICV. La nova regidora d'esports serà la Mari Barranco García. Finalment, la població, el març de 1991 el cens és de 12.327 santjustencs.

Quant a les notícies esportives, el pressupost municipal per a cultura i esport de 1991 és de 13.061.300 milions de pessetes i les obres del nou camp de futbol es van iniciar al final de la temporada, estiu de 1991.

En el nostre club s'esdevé un canvi important: una nova junta. Segons les cròniques, els mals resultats esportius, "el poc ambient que es respira", la poca harmonia i la poca projecció pública fan aconsellable un cop de timó. Finalment, el vicepresident, en Ramon Hidalgo passa a ser president. Com a vicepresidents, en Jordi Poll i Puig, i en Josep Ramon Palomero. El secretari serà en Pere Bosch i l'encarregat de relacions públiques, en Toni Iranzo. Quant als aspectes esportius, l'encarregat serà en Víctor Fernández, i l'encarregat de material, en Jaume Simó. El club se segueix dient *Hoquei Rodamientos INA Sant Just*, les quotes dels jugadors són de 1.500 pessetes mensuals, els juvenils són patrocinats per CEMI i els infantils i benjamins, per ELMI. Quant al tema de la competitivitat dels equips, que havia provocat discussions i dimissions la temporada anterior, es decideix que només en els equips juvenil, júnior i sènior es facin alineacions per a ésser competitius. En la resta d'equips, tots els jugadors han de jugar els partits.

Els equips són els següents: benjamí, infantil, juvenil i sènior (segona catalana). L'equip dels menuts, els benjamins està format pels següents jugadors: Gerard Aulí, Jofre Rabadà, Carlos Espino, Joan Comas, Guillem Roca, Senen Ardèvol, David Tomàs, Paul Nieto-Aliseda, Marc Bertran i Oriol de Pablo. Quant al sènior, el club va fer l'esforç de fitxar jugadors per a l'equip, que va quedar tercer de la seva lliga, a un pas de pujar a primera catalana. L'equip sènior estava format pels següents jugadors: Jordi Gallifa (porter), Vicenç Riera (de l'Esplugues), Jordi Martorell, J. Claudio, Marc Fabà, Jordi Moré, Alfons Iglésias, Ferran Brull (de l'Esplugues), Edu Laguàrdia (del Mollet) i Xavier Prades. L'entrenador era en Xavier Massaguer. Finalment, com a dada significativa de la relació amb altres clubs, el 13 de setembre de 1990 es va celebrar un torneig internacional d'hoquei, en el qual van participar Sant Just Desvern, Angola, Suïssa, Estoril i Frankfurt.

33a temporada 1991 – 1992: la Barcelona Olímpica

Aquesta temporada va estar marcada per la celebració de les Olimpíades a Barcelona (juliol, agost i setembre de 1992). La mobilització econòmica, política i ciutadana va ser extraordinària: una fita en la història de Catalunya.

Abans de l'event, el 15 de març de 1992, es van celebrar eleccions al parlament de Catalunya, amb la victòria de CiU, que constituïria el quart govern de la Generalitat. A Sant Just, CiU en va obtenir el 50.4 % de vots. El 24 d'abril de 1992 van ser inaugurades les rondes de Barcelona, que modificarien tot el trànsit de vehicles metropolità. Per cert, aquest any ja va ser obligatori conduir amb el cinturó cordat. El 28 de maig de 1992, es va viure la vaga general, fruit del malestar dels sindicats en aquesta època de crisi econòmica.

Durant la celebració de les Olimpíades, es va poder comprovar la desintegració de l'estat de l'URSS, perquè va participar-hi com a CEI. A més dels resultats esportius, un veí de Sant Just, l'Antoni Parrilla Molina, va participar en els Jocs Paralímpics en la modalitat de voleibol assegut. Precisament, el 31 d'agost de 1992, va passar la flama olímpica dels Paralímpics pel nostre poble.

Quant a les notícies locals, n'hi ha de molt variades, conseqüència del dinamisme del nostre municipi. El 8 d'octubre de 1991, se signa l'acord d'iniciar els estudis de l'Escola Universitària d'Enginyeria Tècnica de telecomunicacions a l'edifici de les Basses de Sant Pere. El 14 de desembre de 1991 la Diputació compra Can Candeler per a construir 350 habitatges socials. El nou president de l'Ateneu serà en Francesc Melià (març de 1992).

Pel que fa a l'hoquei, hi ha 9 equips: dos benjamins, dos alevins, un infantil, un juvenil, dos júnior i un sènior. Quant al club en general, en Ramon Hidalgo diu el següent: "...se'ns exigeix un esforç perquè les coses funcionin millor en les bases...dels deu jugadors de l'equip sènior, cinc són nous...s'està negociant la continuïtat del mateix espònsor". Hi ha una gran preocupació per tenir una bona base escolar d'hoquei. Precisament, hi ha 12 nens als equips de base, el club té 250 socis i el 6 d'octubre de 1991 es va fer la presentació dels equips de la temporada. El primer dels equips, el sènior, està format pels següents jugadors: Conrad Torras i Jordi Gallifa (porters), Joan Rodri, Toni Canet, Albert Montcau, Ferran Agustí, Vicenç Riera, Alfons Iglésias, Ferran Brull i Ferran Jané. El final de la temporada *olímpica* ve marcat per les queixes del club, a causa de la dispersió dels entrenaments i la brutícia a vestidors i pistes (abril 1992); la segona posició de l'equip sènior i el cessament de l'entrenador d'aquest equip, en Xavier Massaguer.

Quant a l'equip juvenil, aquest va venir de l'escola *Pare Manyanet*. S'havia quedat sense pista i mitjançant en Xavier Rabadà i Francesc Mozo, el grup de nois va començar en el Sant Just. Els jugadors juvenils procedents de l'escola *Pare Manyanet* eren els següents: Antoni Gimferrer i Sergi Almela (porters), Jordi Vallès, Joan Mozo, Pedro Plou, Marc de Juan i Josep Maria Ferrer.

 "TACKWON-DO SAINT JUST" JUDO DOCA PERSONAL CARRER DE LA VILA 15 - 171 00 00 CARRER DE LA VILA 15 - 171 00 00	 HOQUEI CLUB INA-SANT JUST PABELLO MUNICIPAL	 RAIN GREEN SERVICES TECHNIQUES POUR L'ÉCLAIRAGE VORRE CHASSAIS SAINT JUST 171 00 00 - 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00 - 171 00 00
DROGUERIA PERFUMERIA BRICOLATGE MAITE 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00	HOQUEI CLUB INA-SANT JUST PABELLO MUNICIPAL DISSABTE 7 DE DESSEMBRE 1991 BENJAMINS A LES 16 HORES H. C. INA SANT JUST contra ALEVINS A LES 17 HORES H. C. INA SANT JUST contra INFANTILS A LES 18 HORES H. C. INA SANT JUST contra PREMIER DE MAR - "A" JUVENILS A LES 19 HORES H. C. INA SANT JUST contra	AUTOESCOLES LA CAMPANA Saint Just - 171 00 00 Saint Just - 171 00 00
 J. D. 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00		CITROËN Tallers Hidalgo C. i. B. Agència Oficial C/ Major, 10. T. 171 00 00
 Pau Horta 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00		MOTOR 2.000 cc. Espacios, S. A. Concessionaria Citroën Tallers i Reparat - 171 00 00 Tels. 171 00 00 - 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00 - 171 00 00
 LORD BOSCH 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00		La Verne 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00
 JUMASA 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00		ELMI
 FORN-PA 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00	SOAD. COOP. EXPORTADORA PRODUCTOS EXTREMOS 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00	
		 Mili 171 00 00 - 171 00 00 171 00 00 - 171 00 00

34a temporada: 1992 – 1993: fi del patrocini d'INA Rodamientos

Com a conseqüència de la globalització i de l'extensió de l'individualisme i consumisme massius, en els mitjans de comunicació es parla de crisi global d'idees i crisi del sentiment solidari. En els mitjans de comunicació es diu que la desaparició del comunisme d'estat està provocant una manca d'iniciatives solidàries a la nostra societat capitalista.

En el poble, després dels Paralímpics (setembre de 1992) es van sabent dades importants. La primera és que el padró registra ja 13.168 santjustencs, dels quals només un 30 % hi ha nascut. La segona és que hi ha un poble de la Bretanya francesa que es diu Saint Just. La tercera és que s'inicia una nova escola d'adults. La quarta és que el setembre de 1992 s'instal·la al poble l'empresa OPTIM, dedicada a la fabricació d'ulleres. I en aquest mateix mes, comença un nou club esportiu: el voleibol, gràcies a la iniciativa d'en Lluís Segura, exalcalde santjustenc i amant d'aquest esport. Quant a la fira industrial i comercial bianual de Sant Just Desvern, Firadesvern, del 13 al 15 de juny de 1993, fou inaugurada pel ministre Josep Borrell, del PSOE, Aquest partit, una

setmana abans, havia guanyat les eleccions, les darreres, al Congrés i Senat espanyols.

Quant al club d'hoquei, l'empresa *Rodamientos INA* en deixa el patrocini econòmic, a causa de la crisi industrial. Aquí va acabar el patrocini d'aquesta empresa, que va aportar al llarg de vuit temporades uns quants milions de pessetes per a mantenir els diversos equips sèniors. En Ramon Hidalgo diu a "La Vall de Verç" (gener 1993) sobre aquest tema el següent: "L'hoquei Sant Just és un club *amateur* i municipal...si el club es professionalitzés artificialment, duraria molt poc". El dèficit econòmic és de 550.500 pessetes, malgrat la subvenció de l'Ajuntament, que és de 200.000 pessetes. En el club hi ha 6 equips: prebenjamí, benjamí, juvenil, dos júnior i un sènior. El coordinador federatiu és en Francesc Mozo. Els coordinadors esportius són els exjugadors Vicenç Riera i Joan Bartolomé Besses. La coordinadora de l'escola, on hi ha 20 nens, és la Montse Prujà. Els entrenadors de l'escola són en Jaume Cortès i en David Sanmiguel. El junior A i el sènior són dirigits per l'Alfons Iglésias. L'equip sènior està format pels següents jugadors: Jordi Soler, Lluís Chamorro, Ferran Agustí, Ricard Otín, Alfonso Modellón, Rafa Montcau i Jordi Raso. Finalment, una dada curiosa: el 18 de juny de 1993 es va celebrar el sopar de germanor de fi de temporada, en què es va presentar l'himne oficial del club, titulat "Vine i et marcaràs un gol". La lletra diu així: "El Sant Just avança/amb ànim de guanyar/El Sant Just avança/fem-lo triomfar/Triomfar!/Endavant, endavant/És l'hoquei del futur/Endavant, endavant/ Que visca l'Hoquei Club Sant Just!." Després de tants anys, per fi, un himne!

35 a temporada 1993 – 1994: equips a totes les categories federatives

A partir del juliol de 1993 es constitueix el darrer govern del PSOE, amb el català Narcís Serra i Serra com a vicepresident. Després, d'Europa bufen vents contraris: el 1994 esclata la vergonyosa guerra de Bòsnia i el 12 de maig de 1994 se celebren eleccions al parlament europeu. Destrucció i construcció europees!

A més de les notícies polítiques, unes altres sacsegen la vida santjustenca. La primera fou el casament de Chabeli Iglesias i Ricardo Bofill al Taller Bofill d'Arquitectura. Aquest esdeveniment va passar la Diada de 1993. Tres mesos més tard, el 21 de desembre, una altra personalitat, en Jordi Pujol, va inaugurar l'Escola de Formació Professional *Antoni Alguero*.

Per altra banda, les notícies municipals són intenses. Primer, l'Ajuntament dissol el Patronat de Cultura, Esports i Joventut de Sant Just, com a conseqüència d'uns talons falsificats, i l'integra dins de l'estructura municipal. En aquest sentit, el 28 de febrer de 1994, l'Ajuntament signa el primer conveni de col·laboració amb les entitats esportives, per tal de dur a terme les escoles

esportives i, a canvi, rebre prestació econòmica municipal. Segon, el març de 1994 decideix constituir el registre de parelles no casades del poble. Tercer, l'Ajuntament decideix donar cobertura legal als primers objectors de consciència amb tasques comunitàries que substitueixen el servei militar obligatori. Altres notícies del poble són que el 19 de desembre de 1993 es va celebrar el *12è Memorial Fernando Leuthard* i que l'abril de 1994 van començar les obres de millora a l'església de Sant Just i Pastor.

Quant a les notícies de l'hoquei n'hi ha de molt variades. La primera és que el pressupost del club ascendeix a 5.085.000 milions de pessetes, amb una junta ampliada a 12 membres, on el director tècnic és Alfons Iglésias i el cap de formació, en Xavier Rabadà. La segona és que hi ha 10 equips amb 90 jugadors. Hi ha equips en totes les categories, fet que ja es repetirà a la temporada següent. Els equips són els següents: dos prebenjamins, un benjamí, dos alevins, un infantil, dos juvenils, un júnior i un sènior. La tercera és que l'equip sènior juga a segona catalana, que només queden dos jugadors sèniors de la passada temporada (Ferran Agustí i Rafel Montcau), que la resta són júniors de la temporada anterior (Jordi Soler, Oriol Moreno i Albert Mateu) i que hi ha un nou coordinador, Boni Rivero, format en el Cornellà i els Maristes de Sants. Aquest coordinador va portar al club els germans Oriol i Fran Llampayas i en Roger Font. Finalment, un dels dos equips juvenils va fer un molt bon paper a la seva lliga. Finalment, els nens de l'escola són entrenats per en Ramon Hidalgo i entrenen a l'escola *Montserrat*. Les promeses del club són les següents: Pau Solé (porter), Roger Benet, Marc Benet, Enric Rodríguez, Marc Poll, Marc Coll, Pau Nauffal, Òscar Cusó i Aitor González.

Alguns jugadors júnior d'aquesta temporada: Juli Luque i Sergi Almela (porters), Oriol Moreno, Jordi Soler, Jaume Gay i Marc Grau. L'entrenador és en Domingo García.

36 a temporada 1994 – 1995

Els esdeveniments climatològics i naturals marquen aquesta temporada. La primera dada és que durant l'estiu de 1994 es van cremar a Catalunya més de 60.000 hectàrees de bosc. Precisament, per a contrarestar, el 13 de novembre del mateix any van ser replantats 1.100 arbres a Sant Pere Màrtir. La segona: la terra es belluga: El 26 de setembre de 1994, a les 6.38 del matí es va notar un terratrèmol molt lleu al poble. La tercera és que l'hivern 1994-1995 va ser extraordinàriament sec, tant que en Jordi Gironès a "La Vall de Verç" (Abril-maig 1995) diu el següent: "No cal anar més lluny per a trobar un hivern tan sec com el que hem acabat de passar"

En política, el 1995 es va constituir el cinquè govern de CiU, en minoria, al parlament de Catalunya. Per altra banda, en les eleccions municipals del 28 de maig del mateix any va vèncer a Sant Just la candidatura d'en Ramon López i Lozano, per tant, seguirà com a alcalde una altra legislatura. El nou regidor d'esports serà en Jaume Campreciós i Colet, exjugador d'hoquei. Precisament, durant aquesta temporada es va fer una commemoració: els 25è aniversari de les Festes de Tardor. A més, el setembre de 1994 es va començar a construir

el nou casal de joves al solar de l'antiga fàbrica de vidre *Viriato*. Finalment, com a signe dels nous temps, el 6 de febrer de 1995, va néixer la primera ONG santjustenca: *Sant Just Solidari*.

Quant a l'esport santjustenc, en Ramon Hidalgo reivindica més instal·lacions en unes declaracions a "La Vall de Verç" (juliol-setembre 1994): "El creixement de l'activitat esportiva a Sant Just ha anat acompanyat d'una evolució no sempre acompassada del conjunt d'instal·lacions públiques per a practicar-lo". Per altra banda, un fet esportiu molt significatiu i tendre es va celebrar a Sant Just: El II Campionat de Catalunya dels *Special Olympics*, el 26 de febrer de 1995.

El nostre club d'hoquei ja arriba als 12 equips: dos prebenjamins, dos benjamins, dos alevins, un infantil, dos juvenils, dos júnior i un sènior. Quant als nens inscrits a l'escola esportiva el nombre ascendeix a...57! Com a conseqüència, el pressupost segueix augmentant 5.555.000 milions de pessetes, i ja no hi ha dèficit. L'únic problema, segons el president, és la poca assistència de públic als partits d'hoquei. Quant a l'estructura del club, el nou coordinador tècnic és en Lluís Chamorro. Precisament, ell entrena el prebenjamí B, el qual està format pels següents jugadors: Ferran Fosalva i Àlex Coll (porters), Aldo Gomà, Alan Fàbregas, Jordi Balmes, Jordi Bosch, César Hernández, Benji Iborra i Jonathan Nieto. Finalment, seguint amb l'estructura del club, la junta està formada pels següents membres: Ramon Hidalgo (president), Vicenç Riera (vicepresident), Pere Bosch (tresorer), i els següents vocals: Ana Pozo, Consol Rambla, Dolors Quintana, Montse Prujà, Jordi Coll, Francesc Mozo i Toni Hernández.

37a temporada: 1995 – 1996: no hi ha equip sènior!

El 23 de juliol de 1995 es va produir un fet vergonyós i repugnant a Europa: la matança indiscriminada de civils a Srebrenica (Bòsnia) davant la impassibilitat de les tropes de l'ONU. Fou un fet que va commocionar l'opinió pública i que a Sant Just, per exemple, l'endemà, va provocar una concentració d'indignació popular davant l'Ajuntament. Precisament, en aquell mes de juliol en Josep Perpinyà és nomenat cap de gabinet de l'alcaldia. Quant al govern espanyol. El maig de 1996 s'esdevé un fet polític important: el PSOE perd les eleccions, després de 14 anys, i en José María Aznar López (PP) serà el president de govern, amb el recolzament de CiU i PNB.

En el món educatiu, el curs comença amb dues notícies: un inici i un final. L'inici és que la Universitat Oberta de Catalunya comença a oferir els primers estudis universitaris, permetent molta gent seguir estudis d'aquest nivell per via telemàtica. El final: Tanquen les escoles parroquials *Núria*, aquest serà el darrer curs. Tanquen després de 63 anys educant canalla santjustenca. Foren fundades pel mític rector, mossèn Antonino Tenas i Alibés durant el curs 1933-1934.

En el poble van passant altres fets que marquen la vida quotidiana d'aquest indret del Baix Llobregat. En primer lloc, els diners: toquen 144 milions de pessetes de la loteria de Nadal als treballadors de l'Ajuntament. En segon lloc, la informació: Ràdio Desvern retransmet el seu primer partit de futbol, Barça – Betis (1 – 0), el 25 de febrer de 1996. En tercer lloc, el medi ambient: el juny de 1996, el municipi de Sant Just recicla el 9,7 % dels residus. És el segon municipi baixllobretenc que més recicla, després de Torrelles de Llobregat. Finalment, l'habitatge: el juny de 1996, 200 vivendes d'iniciativa municipal a l'Illa *Walden* ja són una realitat.

Què passava en l'hoquei? No fou una temporada gaire galdosa. Per començar en el sostre d'uralita del pavelló hi ha goteres, el terra té moltes humitats i la pista exterior està permanentment humida. A més, cal conciliar l'esport amb les sortides familiars. Així, Gustavo Vizoso denuncia a "La Vall de Verç" d'abril-maig 1996 el següent: "Si un nen juga a hoquei el cap de setmana i té partit, té l'obligació de no deixar penjats els seus companys i l'entrenador, ha de jugar. Però els seus pares estan farts de l'estrès barceloní i els caps de setmana se'n van a Camprodon..." Seguidament, l'equip sènior desapareix per manca de diners i de bons resultats. És la primera vegada que el club no té equip sènior! Es produeix una reducció important d'equips pel fet que molts jugadors deixen de practicar el nostre esport. Pel que fa a les dades del club, aquestes són les següents: 42 nens inscrits a les escoles esportives, hi ha una reducció significativa d'equips, a cinc. Aquests són els següents: un prebenjamí, un benjamí, un aleví (dirigit per en Xavier Bàdenas), un infantil i un júnior. La diada de l'hoquei i l'esport base es va celebrar amb uns partits amistosos i un dinar

de germanor el 2 de juny de 1996. Finalment, en aquesta temporada es va iniciar el costum de penjar cartells anunciadors de partits amb els logos dels patrocinadors.

38 a temporada: 1996 – 1997

Internacionalment, un fet fa esgarriar l'opinió pública: la situació econòmica, política i social de l'Afganistan, arran de l'arribada al poder dels talibans islamistes radicals. Imposen un model repressiu de vida, com el de l'època de Mahoma, el segle VII! Ni televisió, ni ràdio, ni esports, ni treball femení, ni escoles per a nenes, ni transport públic, ni festes populars, ni llibertat individual.

Mentre això passa en el país asiàtic musulmà, aquí s'inicia el nou pla d'estudis de secundària, l'ESO, segons el qual l'ensenyament és obligatori i universal fins als 16 anys. Quant a la tecnologia, en aquesta temporada comencen les primeres pàgines web.

A Sant Just hi ha unes quantes novetats. La primera és la implantació de les zones blaves d'aparcament. Fins i tot per aparcar s'ha de pagar! La segona és que el març de 1997 s'inicien les obres de la nova deixalleria. En un altre ordre de coses, dos artistes catalans ens van visitar aquesta temporada. El primer, Jaume Arnella, músic i poeta, va presentar per a les Festes de tardor el seu espectacle *Tirant lo blanc*. El segon, Quim Monzó, escriptor i prosista, que el 14 de febrer de 1997 va fer una xerrada literària al celler de Can Ginestar. Finalment, el març de 1997, l'exregidor d'esports Jordi Figueras i Piñol fou triat com a president de l'Ateneu.

Quant a notícies esportives, el 21 de desembre de 1996 es va celebrar en el nostre pavelló la *I Gala de Campions Internacionals de Patinatge Artístic* amb una gran assistència de públic. Per altra banda, el 7 de juny de 1997, el jugador de futbol del Barça, resident a la nostra població, Juan Antonio Pizzi, va ser present a la cloenda de l'Esport Escolar.

Aquesta és la primera temporada en què la lliga de futbol espanyola és la de *les estrelles*. Més modestament, el nostre club tornar a tenir un equip sènior a segona catalana, format per quatre jugadors de Sant Just, un d'Igualada i un porter de Mollet. El nou entrenador és en Xavier Bordesà. Aquest equip quedarà cinquè de la seva lliga. Atenció, novetat històrica en el club: hi ha un equip sènior de patí en línia, que quedarà tercer de la seva lliga. Procedeix de Barcelona i s'autofinança. Quant als petits, el nombre de nens inscrits a les escoles esportives d'hoquei és de 28. La resta d'equips és la següent: un júnior (10 è classificat), un juvenil (11a posició), un infantil (un 9è lloc) i un benjamí, que va quedar tercer. En total, van ser sis equips.

Però abans d'acabar la temporada, es coneix una notícia carregada de futur: el nou pavelló poliesportiu. Així, el 20 d'abril de 1997 els joves arquitectes Jaume Coll i Judith Le Clerc presentaren un projecte de pavelló, que segons ells, *seria famós a tot Catalunya*, pel seu disseny i solucions arquitectòniques. Tant de bo!

Equip prebenjamí de 1997. Drets: Roger Font, Aitor González, Marc Benet i Pau Nauffal. Ajupits: Òscar Cousó, Roger benet, Pau Solé (porter) i Marc Coll.

39a temporada: 1997 – 1998: comencen les obres del nou pavelló poliesportiu i ascens a primera catalana

Aquesta temporada és de celebracions i obres a Sant Just. Comencem per les celebracions. La primera és l'aparició del número 200 de la revista "La Vall de Verç", el de setembre-octubre del 2007. Aquesta és la revista de l'Ateneu que segueix la vida local. Felïç aniversari, i que se'n facin dues-centes més! La segona celebració va ser la inauguració del Casal de Joves el 16 d'octubre de 1997. La tercera és la fundació d'*Alnus*, agrupació ecologista santjustenca el novembre de 1997. Finalment, el 28 de desembre de 1997 es va inaugurar el

nou camp de futbol. Però, totes aquestes celebracions van ser una mica apaivagades per la mort, el 4 d'abril de 1998, d'en Robert Ramírez, segon alcalde democràtic de Sant Just per CiU, el qual sempre va estar al servei de la nostra comunitat des de la política municipal. Descansi en pau!

Les obres. Moltes i variades. La primera és l'inici de la construcció de 90 habitatges de promoció pública a Can Candeler el novembre de 1997. La segona és la millora de la urbanització de la Rambla de Sant Just, el carrer Bonavista i la zona centre, durant l'any 1998. Finalment, també es fan obres de millora dels accessos al poble des de l'autopista. Tot això amb un pressupost municipal per al 1998 de 10.894.495 €.

Precisament, aquesta temporada es va iniciar amb el desmuntatge i obres al pavelló vell, per la qual cosa, no hi va haver escola esportiva. Aquest fet marcaria el futur de la nostra entitat, ja que els entrenaments no es podien fer en pavelló cobert, ni es podia promocionar prou el nostre esport per manca de pistes disponibles. En aquest sentit, es trigarà molts anys a tornar a tenir equips en totes les categories, concretament la temporada del cinquantenari, 2008-2009. Malgrat això, els entrenaments eren els dimarts i dijous de 18 h. a 23.30 h., i l'equip sènior va aconseguir l'ascens a primera catalana. La crònica és la següent. Després dels 24 partits jugats en la lliga, el Sant Just només en va perdre dos, i contra el Barça. Com a segon millor classificat s'havia d'enfrontar en una lligueta d'ascens contra l'Horta, el Tona i el Congrés. Després dels partits corresponents...missió acomplerta. Pel maig, a primera catalana com un raig! Fou una gran alegria per a tothom, però sobretot per a en Ramon Hidalgo i l'Albert Gimeno, entrenador-jugador de l'equip. L'equip campió estava format per Juli Luque i Fran Llampayas (porters), Albert Gimeno, Jordi Raga, Marc Cárceles i Oriol Llampayas. Alguns d'aquests jugadors havien jugat a divisió d'honor. Com a resum del triomf esportiu del sènior, en Gustavo Vizoso a "La Vall de Verç" del juliol-setembre 1998 va escriure: "La lligueta ha estat un espectacle al pavelló, les grades de gom a gom, tothom cridant, un gran ambient. Alguna cosa reneix a l'hoquei Sant Just, això es nota en l'ambient".

40a temporada: 1998 – 1999

Alguns jugadors de l'equip aleví al pavelló de la Vall d'Hebron: Benji Iborra, Alan Fàbregas, Jonathan Nieto (capità) i Àlex Coll (porter)

Els conflictes polítics també afecten la vella Europa i causen moviments de refugiats. Això és el que està passant al Kosovo. Mentrestant, a Espanya s'està vivint una època d'eufòria econòmica, és l'època del lema "España va bien" del president de govern José María Aznar. En aquesta temporada l'opinió pública debat sobre la supressió del servei militar obligatori, sobre els nous models de família, sobre la solidaritat i sobre la preservació del medi ambient. En aquest últim aspecte l'Ajuntament de Sant Just Desvern pren un acord en contra de l'ús del PVC.

Sant Just anava ple de notícies locals de diversos tipus. El setembre de 1998 es va fundar l'entitat de la tercera edat *Seixanta i més*. Simultàniament, en Ramon López va ser nomenat president del Patronat de Collserola. Justament, arran de les eleccions del juny de 1999, en Ramon López va tornar a ser elegit alcalde amb els vots del PSC, ERC i ICV. El novembre de 1998 va ser inaugurat el tram reformat del carrer Bonavista. Ja en el 1999, es dona a conèixer part del pressupost municipal (8.862.000 €) i també, trista notícia, que el Trambaix no passarà per Sant Just. O sigui, ni tramvia, ni tren, ni metro! Finalment, el 27 de febrer de 1999 va ser inaugurat el nou edifici de l'ESO a l'IES Sant Just. Precisament, un dels temes de debat social és el baix nivell de l'ESO, i la poca concentració dels joves en l'estudi a causa de les consoles.

L'esport i la tecnologia es donen la mà: el novembre de 1998 es retransmet per primera vegada per Internet la cursa de karts santjustenca. A més, l'esport i la construcció també es donen la mà: l'agost de 1998 van començar les obres del nou pavelló amb un pressupost de 1.980.000 €. Aquest fet provocarà que els entrenaments del nostre club siguin en indrets diferents: la pista exterior de La Bonaigua i la pista de l'escola *Montserrat*. Sobre aquestes obres, en Ramon Hidalgo diu: "Les obres no s'acaben en dos dies, van a poc a poc i cal tenir paciència. Aquest any serà dur, però val la pena mirar endavant i saber esperar" ("La Vall de Verç", octubre-novembre 1998). En canvi, el regidor d'esports, en Jaume Campreciós, diu el següent: "El nou pavelló vol ser una referència de l'esport a Sant Just". I ja, concretant en les dades del club, hi haurà 5 equips: un benjamí, un aleví, un juvenil, un sènior a segona catalana i un sènior a primera catalana. Per equips, l'equip aleví té els següents jugadors: Alex Coll i Sergi Moreno (porters), Jonathan Nieto-Aliseda, Jordi Balmes, Deimos Palomo, Marc Campreciós, Raúl Sánchez, Aldo Gomà, Ferran Fosalva, Cèsar Hernández, Alan Fàbregas, Francesc Moret, David Pons, Adrià Gasull i Jordi Bosch. L'equip juvenil està format per Roger Secanell, David Tomàs, Paul Nieto-Aliseda, Nacho Suárez, Carlos A. Castro, Senen Ardèvol i Pau Ardèvol. Un equip sènior està format per Sergi Almela (porter), Josep Maria Farré, Jordi Vallès, Pep Aguilà, Joan Mozo, Jordi Raga i Albert Gimeno.

Drets: Jordi Raga, Marc Cárceles, Joan Mozo, Ramon Hidalgo (amb bigoti), Oriol Llampayas i Josep Maria Farré. Ajupits: Alberto Gimeno, Francesc Llampayas, Juli Luque (porters) i Roger Font.

Quant al nombre de nens inscrits a l'escola esportiva, aquest és de 39. Un cert eclipsi esportiu es produirà en el nostre club mentre durin les obres, paral·lel a l'eclipsi total de Sol que es va veure a Sant Just l'11 d'agost de 1999. Però, tot això ja serà matèria de la següent dècada!

DÈCADA 1999 – 2009

Introducció

Aquesta dècada té un esperit general: aprofundiment en la societat de la informació, descrèdit de les ideologies, domini del pensament econòmic, tecnologia a l'abast de tothom i pensament utilitarista i pragmàtic. En aquest sentit, la deslocalització industrial cap a països on la producció és més barata és un fet generalitzat. A més a més, la Comunitat Europea es dota d'una moneda única, l'euro (2002) i d'una Constitució pròpia (2005).

La política internacional quedarà marcada per l'anomenat *conflicte de civilitzacions*, el qual és combatut amb el concepte d'*aliança de civilitzacions*. En aquest sentit, també el terrorisme es mundialitza (11 de setembre de 2001) i les guerres i invasions es produeixen bàsicament en un context de conflicte Occident – Islam: Invasió d'Afganistan i Irak, guerres civils a Sudan i Somàlia, guerra permanent entre Israel i l'Autoritat Nacional Palestina,...

A Espanya es viu una època d'estabilització econòmica i progrés, i les conseqüències de la immigració d'estrangers al país. També, és l'època del declivi d'ETA i de l'atemptat terrorista islamista d'Atocha (11 de març de 2004). Precisament, aquesta data marca l'inici dels governs d'en José Luis Rodríguez Zapatero (PSOE).

A Catalunya, es produeix el relleu de govern, després de 23 anys de predomini polític de CiU i en Jordi Pujol. A partir de l'any 2003 governaran els tripartits d'esquerres a la Generalitat, presidits per en Pasqual Maragall i José Montilla, successivament. Quant a Sant Just, a partir del 2004, hi haurà un nou alcalde, en Josep Perpinyà i Palau, i el mateix any començarà una nova junta al club d'hoquei, presidida per en Francisco Vizcaíno Recio i Jordi Garolera i Juaneu.

41a temporada: 1999 – 2000

L'inici d'aquesta temporada coincideix amb les conseqüències d'un terratrèmol que va assolir Turquia, concretament l'octubre de 1999, i va ocasionar uns 10.000 morts. Precisament, arran d'aquests fets i altres calamitats semblants, l'ajuntament de Sant Just decideix dedicar el 0,7 % a la solidaritat internacional, que en aquells moments passa per Bòsnia, Kosovo, huracà Mitch, terratrèmol de Turquia, nens saharauís i agermanament amb Camoapa. També en aquest

sentit, una personalitat internacional, la premi Nobel de la Pau 1992, Rigoberta Menchú, va visitar Sant Just el 6 de març de 2000 i va concedir una entrevista a Ràdio Desvern.

Quant a la política de l'estat, l'octubre de 1999 es va formar el sisè i darrer govern de CiU al parlament de Catalunya. Sis mesos més tard, l'abril de 2000, venia per majoria absoluta el PP a les eleccions al congrés i senat espanyols. José María Aznar seguiria sent el president de govern, anunciant prèviament que se'n retiraria en acabar la legislatura.

Un fet climatològic sacseja la vida santjustenca: tant al novembre del 1999, com al gener de 2000 neva a Sant Just. Aquestes nevades van produir un fort impacte en el nostre poble, tant com els efectes de la pel·lícula *Matrix*, que també van originar un fort debat sobre la realitat virtual i la tecnologia informàtica. Els signes dels nous temps! Justament, l'abril de 2000 es crea el primer directori de webs santjustenques.

Quant a les construccions a Sant Just, el gener de 2000 es va iniciar la construcció d'habitatges de Can Modolell. Per cert, i al pavelló...com van les obres? El regidor d'esports, en Jaume Campreciós i Colet, pensa que les obres del pavelló poden estar acabades el juliol del 2000, encara que el pressupost ha de sumar una quantitat més: la dels vestidors, que costaran 51.912.500 milions de pessetes més del previst.

Tots els porters i jugadors d'aquesta temporada. Jugadors sèniors en el primer esglaió, d'esquerra a dreta: Francesc Llampayas, Albert Gimeno, Martí Vergés, Jordi Vallès, Roger Font, Oriol Llampayas, Joan Mozo, Toni Gimferrer, Xavi Cortés, Jordi Caralt, Oriol Verdés i Pau Arumí.

Finalment, aquesta és la temporada dels 40 anys del club d'hoquei. Quina és la situació del moment? En primer lloc, hi ha manca de nens que juguin en les categories inferiors, tot i que n'hi ha 49 inscrits a l'escola esportiva. Després, el president Ramon Hidalgo comenta l'encariment del material esportiu. En tercer lloc, no hi ha pavelló poliesportiu per a entrenar, ni per a jugar partits. S'han de jugar a la pista exterior coberta. A més a més, només hi ha set equips, sense continuïtat en edats. Aquest són els següents: un benjamí, un aleví, un infantil, dos júnior i dos sèniors, un a primera catalana i un altre, a segona catalana. Quant a l'equip sènior A, aquest va poder mantenir la categoria i el maig de 2000 va participar en un torneig internacional a la ciutat suïssa de Pullin, amb equips de Suïssa, EE.UU, Itàlia i França. A aquesta localitat suïssa ja s'hi havia anat abans. L'equip aleví estava format per en Sergi Moreno i Alex Coll (porters), César Hernández, Jonathan Nieto, Benji Iborra, Jordi Bosch, Raúl Sánchez, Alan Fàbregas i Aldo Gomà. L'equip júnior A estava format per en David Prieto (porter), Tomàs Vidal, Joan Santacana, Manuel Piñeiro, Xavier Gaona, Arnau Gimeno i Martí Bernardo. Finalment, hi ha un equip de veterans, en el qual juguen, entre altres, en Jaume Gaig, Jordi Raga, Vicenç Riera, Boni Rivero i Quim Paüls, entrenador del Barça d'hoquei fins al juny de 2009.

42 a temporada: 2000 – 2001: Francesc Mozo, president interí

L'equi aleví de 2001. Drets: Marc Benet, Marc Coll, Pau Nauffal i Enric Rodríguez. Ajupits: Pau Solé (porter), Roger Benet i Òscar Cousó.

Dos actes terroristes d'ETA van commoure la societat catalana i santjustenca. El novembre de 2000 va ser assassinat al barri de Les Corts (Barcelona) el polifacètic erudit i exministre de sanitat Ernest Lluch. Amb ell va marxar un autèntic humanista del segle XX. El desembre de 2000, el guàrdia urbà de Barcelona, Juan Manuel Gervilla, també fou assassinat a la Diagonal. Coincidia que el seus fills, Carles i Òscar, eren alumnes del nostre CEIP *Montseny*.

El municipi va recuperant a poc a poc el seu passat. En concret, l'Ajuntament va comprar el jaciment ibèric de la Penya del Moro el 21 d'octubre de 2000, i cinc mesos més tard, el març de 2001, el molí fariner medieval de Can Padrosa va ser desenterrat. A aquestes notícies sobre la nostra història, cal afegir-hi algunes de culturals i humanes. La primera és que el 2001 es va fundar l'associació *Òvul*, entitat santjustenca que promou les arts i els nous creadors. La segona és el segon agermanament del poble: el 2 de juny de 2001 es va signar l'agermanament amb el poble alemany de Horb an Neckar. La tercera és que el 9 de juny de 2001 en Lluís Llach va tornar a Sant Just. Va cantar al casal de joves amb una assistència d'unes 1.500 persones. Dos mesos abans, va morir la Joana Margarit, filla del nostrat arquitecte i poeta Joan Margarit. Tenia un germà i una germana. Ens va deixar amb 31 anys, després de patir una malaltia anomenada la síndrome de Rubinstein-Taybe. Aquest fet va motivar el

sentit i humaníssim poemari *Joana*. Dos anys abans el seu pare havia publicat el poemari *Estació de França*.

Des del punt de vista econòmic, la indústria catalana s'ha de diversificar i oferir productes de valor afegit per a poder competir internacionalment. En aquest sentit, l'Ajuntament santjustenc, el 2001, aposta per la promoció d'empreses relacionades amb la tecnologia de la imatge i la informació. Quant a l'atur, aquest té un índex baix: 249 persones, un 3,7 % de la població activa. Quant a novetats esportives, el novembre de 2000 comença una nova junta del patinatge artístic amb Rosa María García Moreno com a presidenta.

I el poliesportiu nou? Com van les obres? Per fi, el 5 d'agost de 2000, per la Festa Major s'obren les portes del pavelló. Ja tenim nou pavelló! Ajudarà el nou pavelló a millorar la situació del nostre club d'hoquei? La resposta la va donar en Pau Ramírez a "La Vall de Verç" (març-juny 2001) amb les següents paraules: "...l'arribada del nou pavelló sembla que no acaba de beneficiar l'Hoquei Club Sant Just, que està travessant, per dir-ho d'alguna manera, un any de transició". Efectivament, el nombre d'equips és de cinc (un aleví, un juvenil, un júnior i dos sèniors) Quant al sènior A, que juga a primera catalana, dos dels seus jugadors havien marxat a l'estranger a estudiar i un jugador s'havia retirat de la pràctica esportiva. Aquest equip va quedar desè, de 15. Quant al júnior i al juvenil van quedar últims a les respectives lligues. Els jugadors juvenils són en Sergi Moreno i Àlex Coll (porters), Javier Canals, Jordi Balmes, Alan Fàbregas, Raúl Sánchez, Deimos Palomo, César Hernández, Víctor Font, Jonathan Nieto-Aliseda, Jordi Bosch i Aldo Gomà. Els jugadors júniors són els següents: Pau Ardèvol, Juan A. Núñez, David Tomàs, Nacho Suárez, Jordi Baeza i Martí Bernardo. Quant a la base, el nombre de nens inscrits a l'escola esportiva és de 52. I quant als més grans, hi ha un equip de veterans format per Juli Luque (porter), Sergio Pérez, Xavier Bàdenas, Marc Cárceles, Jordi Raga, Boni Rivero i Alfons Iglésias. Finalment, l'equip aleví està format per Pau Solé (porter), Marc Coll, Marc Poll, Roger Benet, Marc Benet, Pau Nauffal, Òscar Cusó i Enric Rodríguez.

Finalment, s'esdevé un fet important en la direcció de la junta. En Ramon Hidalgo ja no pot seguir com a president, després de 23 anys al servei del club com a entrenador i com a membre de la junta. Llavors, el vicepresident, en Francesc Mozo, decideix fer de president *de facto*, recolzat, sobretot, per Just Fosalta i Torrent, i Vicenç Riera, tots dos membres històrics de club.

Equip infantil de 2001. Drets: Toni Hernández (delegat), Jordi Balmes, Deimos Palomo, Alan Fàbregas, César Hernández, Jonathan Nieto i Xavier Bàdenas (entrenador). Ajupits: Sergi Moreno (porter), Jordi Bosch, Benji Iborra i Àlex Coll (porter).

43a temporada: 2001 – 2002: el club toca fons i el pavelló poliesportiu és inaugurat

Internacionalment, aquesta temporada ve marcada per l'atemptat islamista de les Torres Bessones l'11 de setembre de 2001. La humanitat sencera es va quedar esglaiada i bocabadada veient les conseqüències catastròfiques de l'atemptat en directe. La conseqüència política més ràpida fou la persecució del grup d'Al-Qaeda d'Ossama Bin Laden i la invasió d'Afganistan. La tensió Occident-Islam s'agreujava i una psicosi de terrorisme envaïa els països occidentals. Precisament, el març de 2002, l'estat d'Israel llença uns atacs violentíssims contra els territoris palestins i el govern espanyol inicia una campanya política contra el terrorisme d'ETA i els nacionalismes no espanyols.

No tan sols hi ha problemes polítics de civilització, sinó que també alguns països pateixen crisi econòmica seriosa. És el cas d'Argentina, que viu a partir del maig de 2002, una gravíssima crisi econòmica (*el corralito*) que va originar

l'emigració de nombrosa població cap a Europa. Mentrestant, la Comunitat Europea estrena l'any amb una nova moneda, l'euro, i a Espanya desapareix el servei militar obligatori.

Cinc dies més tard del famós atemptat, a Sant Just va morir l'Antoni Malaret i Amigó, en Tonet, que va ser entre altres coses, secretari de l'Ateneu, cronista i erudit local, primer alcalde democràtic, polític vinculat al FNC, lluitador antifranquista i catalanista, regidor republicà i constructor. Després d'en Daniel Cardona i Civit, també alcalde del poble en temps de la Segona República, ha estat la personalitat política més important del nostre municipi. A la seva mort, el municipi té 14.000 habitants, s'està remodelant el Barri Nord i s'està projectant la nova biblioteca a Can Ginestar. A més, el 16 de desembre de 2001 es va fundar la Plataforma Cívica per la Defensa de Collserola. El poble, que tan havia desitjat l'Antoni Malaret, queda resumit en les següents paraules de la Soledat Gascó a "La Vall de Verç" (desembre-gener 2002): "Sant Just s'ha convertit en un poble polifacètic que conserva com a denominador comú la catalanitat...poble amb un substrat pairal que s'ha anat metamorfosant fins a esdevenir un poble avançat d'imatge benestant" Per acabar la pinzellada del poble que va deixar Antoni Malaret, cal esmentar que el seu estimat Ateneu, el 2002, té una nova junta gestora presidida per en Josep Maria Marquès, i cinc empreses audiovisuals treballen a Sant Just, oferint programes televisius com *Operación Triunfo* o *Crónicas marcianas*. Ell va ser *constructor* de Sant Just!

Quant a l'esport santjustenc, l'Ajuntament destina 228.000 € a mantenir les instal·lacions esportives, escoles esportives i equips. A més, un 35 % del jovent del poble fa esport de formació. Pel que fa al nostre club, només hi ha quatre equips (un aleví, un juvenil i dos sèniors), per tant, s'ha tocat fons en el sentit de la discontinuïtat d'equips i la manca de jugadors de base. Els jugadors del sènior de primera catalana són els següents: Antoni Gimferrer i Francesc Llampayas (porters), Oriol Llampayas, Joan Mozo, Manuel Piñeiro, Roger Font, Albert Gimeno i Martí Vergés. Quant al sènior de segona catalana, aquest està format per Pau Arumí i Sergi Almela (porters), Josep Ma Farré, Xavier Cortés, Oriol Verdés, Jordi Caralt, David Prieto, Tomàs Vidal, Jonathan Marco, Arnau Gimeno i Jordi Vallès. El seu entrenador és en Xavier Artal. Quant al jove equip aleví, aquest està format per en Pau Solé (porter), Pau Nauffal, Enric Rodríguez, Òscar Cusó, Marc Coll, Roger Benet, Marc Benet i Marc Poll. En acabar la temporada, l'aleví Marc Coll fitxa per l'equip infantil del Barça de la temporada següent. Per exemple, en Pau Ramírez a "La Vall de Verç" de febrer-març de 2002 diu el següent: "Els quatre equips de l'entitat no estan tenint uns resultats gens bons i acumulen tots ells derrotes i golejades en contra" Justament, el sènior A, entrenat per en Jordi Raga, baixarà a segona catalana a final de la temporada. Pel que fa a l'escola esportiva, hi ha 45 nens inscrits.

Un fet important per a la capacitat del pavelló i del club va ser l'organització del XXIV Campionat d'Espanya d'Hoquei patins en categoria infantil. Fou tot un èxit organitzatiu i econòmic, que va permetre acabar amb el dèficit que produïen els equips sèniors. Aquest event tan important va tenir tot el recolzament del regidor Jaume Campreciós i la coordinació del tècnic blaugrana Quim Paüls. Sobre l'aspecte econòmic esmentat, l'empresa OKI va subvencionar l'entitat amb uns 3.000 €, i es va posar en marxa la primera pàgina web del club.

El nou complex poliesportiu municipal de La Bonaigua

44a temporada: 2002 – 2003: el sènior A puja a primera catalana

Els desitjos de pau i solidaritat mundials són un clam. Així, entre el 6 i el 10 de novembre de 2002 es va celebrar a Florència el primer Fòrum Social Europeu. Malauradament, ni una ni l'altra campen pel planeta. El 2003 és l'any de l'inici del genocidi de la població negra de Darfur, a càrrec del govern àrab islamista. També, el 20 de març de 2003 es va iniciar la guerra d'Irak amb la invasió del país per tropes nord-americanes i britàniques, bàsicament. Aquesta guerra va tenir el vistiplau dels governs nord-americà, britànic i espanyol. Precisament, aquesta decisió havia aixecat l'opinió espanyola en contra de l'entrada en una altra guerra. A més, és el moment de la discussió del *Plan Hidrológico Nacional*, fortament contestat a Catalunya, i dels efectes del desastre ecològic del *Prestige* en aigües gallegues. Sobre aquesta desgràcia, 50 voluntaris de Sant Just van passar-hi part de les vacances de Nadal netejant de fuel platges gallegues.

Les notícies municipals són molt intenses. En primer lloc, l'historiador i erudit Jaume Sobrequés va presentar el seu llibre *La recuperació de la Generalitat i el*

retorn de Tarradellas el 28 de novembre de 2002 al Casal de Joves. La segona és que el pressupost de l'ajuntament per al 2003 ascendeix a 15,03 milions €. Després, el 23 d'abril de 2003 es van celebrar les setenes eleccions municipals democràtiques, i va tornar a vèncer el ja alcalde Ramon López i Lozano (PSC). El nou regidor d'esports va ser en Josep Maria Pino i Sales (ERC) Quatre dies més tard, es va inaugurar la nova biblioteca de Can Ginestar i finalment pel maig de 2003 es van inaugurar dos nous parcs: el de Camp Roig i el del Mil·lenari. Quant a projectes, es parla de la possibilitat que la línia 12 del Metro tingui parada a Sant Just. Aquesta línia anirà de Sarrià a Castelldefels platja (23 parades): un autèntic metro del Baix Llobregat!

Pel que fa l'hoquei santjustenc, en aquesta temporada hi ha set equips que no tenen una continuïtat en edats: dos prebenjamins, un benjamí, un infantil, un júnior i dos sèniors. El sènior A va pujar a primera catalana i el sènior B va seguir a segona. Quant al sènior A, els resultats van ser espectaculars: campió de lliga de segona catalana sense perdre un partit, per tant...ascens garantit a primera catalana! Els jugadors de l'ascens a primera catalana van ser els següents: Francesc Llampayas i Daniel Càmon (del Sants) (porters), Arnau Gimeno, Oriol Llampayas, Joan Mozo, Roger Font, Manuel Piñeiro, Mario Bravo i Dídac Ferrús (tots dos del Sants). Quant al sènior B, els jugadors eren en Sergi Almela (porter), Jordi Vallès, Pau Arumí, Jonathan Marco, Josep Maria Farré, Xavier Cortés, Jordi Caralt, Tomàs Vidal, Oriol Verdés i David Tomàs. Els nens apuntats a l'escola d'hoquei és de 55. Mentrestant, el regidor d'esports, en Jaume Campreciós en unes declaracions a "La Vall de Verç" (gener-febrer 2003) es lamenta que els equips sèniors de Sant Just tinguin pocs jugadors del poble, i posa com a exemple els de l'hoquei. També es lamenta que molts jugadors marxin a altres equips del voltant, per exemple, uns nens de minibàsquet van marxar al Cornellà. A causa de tots aquests motius, la junta està molt preocupada per tenir nens de base.

45a temporada: 2003 – 2004: Pleguen en Ramon Hidalgo i en Francesc Mozo

Aquesta temporada ve marcada políticament per uns canvis importants que signifiquen un tall amb el període anterior. En primer lloc, el govern de la Generalitat. Després de 23 anys de governs de CiU, el novembre de 2003 Pasqual Maragall i Mira constitueix el primer govern d'esquerres (PSC-ERC-IC-EUiA). Mentrestant, la situació política espanyola es va tensant a causa de la guerra d'Irak, i dels governs autonòmics de Catalunya i Euskadi enfrontats a l'estatal. Desgraciadament, l'11 de març de 2004 es va produir l'atemptat islamista de Madrid amb gairebé 200 morts. Posteriorment, es produeix la victòria en les eleccions del PSOE, encapçalat per José Luis Rodríguez Zapatero com a president i María Teresa Fernández de la Vega, com a vicepresidenta. Un mes més tard, a Sant Just, l'alcalde Ramon López dimiteix després d'acceptar el càrrec de president de l'institut Català d'Oncologia. El substitueix en Josep Perpinyà i Palau (PSC), regidor de l'ajuntament i vinculat als assumptes municipals des de 1987. Com a conseqüència de la dimissió de l'alcalde i regidor, un altre regidor fou nomenat: en Víctor Murillo López (independent PSC), corredor d'assegurances i expresident del club del bàsquet. Es farà càrrec de la regidoria de Promoció econòmica (maig 2004)

Aquesta convulsió política no atura la vida municipal. L'octubre de 2003 és descobert a Sant Just un *lacus* romà (dipòsit) d'una vil·la, enterrada a la Carretera Reial, amb motiu de les obres del Trambaix, que van acabar l'abril de 2004 a Esplugues i Cornellà. Una notícia va marcar el mes de febrer de 2004:

gravació del capítol 712 de la sèrie *El Cor de la ciutat* (TV3) al consistori santjustenc.

Quant a l'esport santjustenc, en aquesta temporada hi ha 13 entitats esportives que acullen esportistes de moltes modalitats diferents amb una desproporció entre l'esport masculí (80 %) i femení (20 %). Quant al patinatge artístic, femení, el gener de 2004, s'inicia una nova etapa en el club amb l'entrada d'un coordinador esportiu, en Carlos Mur, i set patinadores de bon nivell, procedents d'Esplugues de Llobregat.

També el club d'hoquei viu un final d'etapa: canvi de junta amb el relleu d'en Ramon Hidalgo. Ell diu a "La Vall de Verç" el maig-juny de 2004: "...volem proporcionar un nou impuls a aquest club per tal que tots els santjustencs s'hi sentin identificats" De fet, des de feia temps, en Francesc Mozo, la Consol Rambla i en Pere Bosch portaven el club i n'estaven cansats. Calia una nova junta! Per això, l'abril de 2004 en va començar una de nova, presidida per en Francisco Vizcaíno i Jordi Garolera, com a vicepresident. La junta es compondrà de 10 membres, tres dels quals seran de l'anterior junta. El club s'organitza en tres seccions: esportiva, social-administrativa i econòmica i la junta tindrà els següents objectius: profunda reorganització del club, sanejament econòmic (els jugadors sèniors també pagaran quotes), club competitiu i conegut en el poble, i comportament cívic de jugadors i pares (bona rebuda als equips contraris) Quant a les relacions amb el F.C. Barcelona, en Francisco Vizcaíno diu el següent: "Tenim una bona vinculació amb el Barça, ja que alguns dels entrenadors que són al Barça estan en contacte amb nosaltres i ens ajuden". La nova junta entra amb optimisme i il·lusió per a resoldre el dèficit de l'equip sènior, impulsar les bases i superar la crisi d'instal·lacions anteriors.

Bé, i si parlem dels equips d'hoquei? En el club hi ha cinc equips: un prebenjamí, un benjamí, un juvenil i dos sèniors. El sènior A ha quedat cinquè de la lliga de primera catalana, amb Jordi Raga com a entrenador, i el sènior B ha jugat a segona catalana. Quant al juvenil, aquest va quedar segon de la seva lliga.

46a temporada 2004 – 2005

La temporada va començar amb una notícia esgarrifosa: uns segrestadors islamistes txetxens van segrestar a Beslan (Ossètia del Nord) els nens i les mestres d'una escola el primer dia de curs (setembre 2004). Al final del segrest, el nombre de morts va ser de 500 entre nens i mestres. Per desgràcia, les calamitats mai vénen soles i una notícia va colpir el Nadal del 2004-2005: el tsunami a l'Oceà Índic, que va provocar milers i milers de morts a Indonèsia, illes índiques i l'Índia. El moviment de solidaritat mundial va ser impressionant, a l'alçada de la magnitud de la tragèdia.

A Catalunya, hi ha una gran preocupació social: la manca de vivenda protegida i l'elevat preu dels habitatges. Aquesta situació encara és més preocupant al nostre municipi. Precisament, tractant de la construcció a la nostra comarca, el 12 de juny de 2005 es col·loca la primera pedra del futur Hospital Comarcal del Baix Llobregat, a Sant Joan Despí. Lluny queda, trenta anys després, aquella polèmica del trasllat de l'Hospital Clínic de Barcelona a Sant Just Desvern, el 1975. Finalment, i a nivell comarcal, es produeix un canvi a nivell administratiu religiós: la comarca del Baix Llobregat formarà part d'una nova diòcesi, amb capital a Sant Feliu de Llobregat. El primer bisbe de la diòcesi serà Agustí Cortés, valencià de naixement.

En el nostre municipi, el setembre de 2004 va ser inaugurada la zona peatonal del carrer Bonavista. Tres mesos més tard, ja s'anuncia que l'escola *Montserrat* serà traslladada a l'edifici de la UPC del barri de Les Basses de Sant Pere. Relacionada amb la cultura, es dona una dada molt important: el 2005 hi haurà hagut 51.000 usuaris de la biblioteca de Can Ginestar. Finalment, el 24 de juny de 2005 va ser inaugurada la tan desitjada piscina descoberta municipal del poble, coincidint amb la tan desitjada temporada d'estiu.

Respecte al nostre club, en aquesta temporada hi ha vuit equips: dos prebenjamins, dos benjamins, un aleví, un juvenil, un júnior i un sènior a primera catalana. Un dels dos equips sèniors ha desaparegut, per la decisió de la junta de fer pagar quotes també als jugadors sèniors. L'objectiu és que el club no sigui deficitari. Aquesta decisió no va ser entesa per alguns jugadors sèniors, per tant, en van marxar.

Els únics suports que li van quedar a la nova junta van ser els de l'Ajuntament, els de l'empresa *Prisma Óptica* i *Nacex*.

Calia que el futur del club no estigués hipotecat contínuament per un equip sènior deficitari. També s'ha de tenir en compte, el recolzament de tres membres de la anterior junta i socis històrics del club com Pere Bosch i Cuscó, Jordi Poll i Mañé, i Juli Luque Torres. Quant a l'equip sènior, el nou entrenador serà en Juli Luque, porter històric que va passar per totes les categories del nostre club. En unes declaracions a "La Vall de Verç" (febrer-març 2005) en Juli reconeix que aquesta temporada serà de transició i que "...també m'agradaria que cada

dissabte, quan juguen, el pavelló estigués ple de públic animant el nostre equip". Quant als jugadors, els del benjamí A són els següents: Roger Claverol (porter), Pere Solé, Arnau Amadó, Alex Orihuela, Enric Cerdan i Albert Garolera. L'equip aleví està format per en Joan Claverol (porter), Damià Campreciós, David Vizcaíno, Xavier Garcia i Oriol Pardo.

Equip júnior d'aquesta temporada. Drets: Francisco Vizcaíno, Jordi Bosch, Andrés Ferrándiz, Alan Fàbregas, Jordi Balmes, Oriol Llampayas i Pere Bosch. Ajupits: Ricard Castellà, Juan Reina, Carles Barrera, César Hernández i Sergi Moreno (porter)

47a temporada: 2005 – 2006: la nova junta

L'equip prebenjamí d'aquesta temporada

L'agost de 2005 es van poder veure els efectes devastadors de l'huracà Katrina sobre la ciutat vella i el port de Nova Orleans (EE.UU). Per contrast i molt modestament, el 5 de setembre de 2005 va caure un llamp al carrer Badó.

A Catalunya s'està debatent el setembre de 2005 el nou estatut, el que substituirà el de 1979. El 18 de juny de 2006 va ser votat en referèndum i aprovat. Concretament, a Sant Just el vot afirmatiu va ser del 72,5 %.

L'Ateneu de Sant Just està d'enhorabona: el 25 de setembre de 2005 el Cor *Lo Pom de Flors* va participar en les festes de la Mercè de Barcelona. Precisament, el 2006 el Cor, que és la secció més antiga de l'Ateneu, 1881, va celebrar els...125 anys de la seva fundació! El cant coral i la comunitat santjustenca!. Justament, parlant de comunitats...la parroquial. El 19 de novembre de 2005, es va estrenar el nou orgue del temple. L'encarregat de tocar-lo serà en Joan Carles Castro. I ja que tractem del passat i del present, el febrer de 2006, li van cantar el felix aniversari a una veïna santjustenca que va fer...100 anys! L'àvia centenària era l'Antònia Farré

L'esport a Sant Just rep una empenta amb la campanya *Juga i Net*, llençada l'abril de 2006 pel regidor d'esports, en Josep Maria Pino, i que té com a característica la formació en valors solidaris i de sana competitivitat d'entrenadors, delegats i públic en general. Precisament, aquests valors coincideixen plenament amb els objectius de la nova junta del club d'hoquei. Precisament, un coordinador i entrenador nou començarà aquesta temporada per a enfortir l'hoquei base: en Ricardo Solano.

Justament, hi ha vuit equips en el club d'aquesta temporada: dos prebenjamins, dos benjamins, un aleví (2n classificat) , un juvenil, un sènior B (dotzè a la lliga de segona catalana) i un senior A, que baixarà a segona catalana a la propera temporada. Anem a veure els petits, que són el futur de l'entitat. Els jugadors prebenjamins són els següents: Marc Palau, Nahum Molina, Berner Maynes, Carles González, Arnau González, Pablo Ricart, Sito Ricart, Òscar Sanz, Sergi Valdezate, Marc Nolla, Miquel Vilà i Nacho Viñas. Quant al benjamí B, els jugadors són l'Oscar Gallego, Alberto Gallego, Rubén López, Félix Sanz, Eduard Larroya, Pau Vilà i Sebastián Moll de Alba. Finalment, els jugadors juvenils són els següents: Pau Solé (porter), Jordi Alegre, Ricard Castellà, David Mañas, Marc Poll, Pau Nauffal, Alex Nasarre, Marc Rabenaque i Enric Rodríguez.

L'equip aleví d'aquesta temporada. Drets: Enric Cerdán (pare), Josep Ricart, Montse Campreciós, Enric Cerdán (fill), Guillem Amadó, Roger Claverol (porter). Ajupits: Alberto Garolera, Alex Orihuela i Pere Solé.

48a temporada 2006 - 2007

L'equip sènior de 2006. Drets: Francisco Vizcaino, Josep Ma Verdés (delegat), Oriol Llampayas, David Tomàs, Jordi Mascarell, Andrés Álvarez, Juli Luque (entrenador) i Sr. Enebral (delegat). Asseguts: Francesc Llampayas (porter), Xavier Enebral, Manuel Piñeiro, Dídac Ferrús i Jonathan Marco.

Des del punt de vista polític, és una temporada intensa. En primer lloc, després de les eleccions a la Generalitat, es constitueix, el novembre de 2006, el segon govern d'unitat d'esquerres, amb José Montilla Aguilera, com a president de govern. El cas és que el Molt Honorable President viu a Sant Just i és casat amb la regidora d'urbanisme, Anna Hernández. El primer president de la Generalitat de Sant Just Desvern! Havia estat alcalde de Cornellà, president de la Diputació de Barcelona i ministre de Treball i Energia. Un mes més tard, en Josep Maria Pino dimiteix com a regidor d'esports, i és substituït com a regidor d'esports per en Víctor Murillo López (PSC). Finalment, el juny de 2007, després de les eleccions en Josep Perpinyà i Palau revalida com a alcalde de Sant Just, amb el suport de PSC i IC-EUiA.

Dues lleis, d'abast popular, modificaran les nostres vides. La primera, gener de 2007, la Llei del Tabac, que ajudarà a prendre consciència dels efectes nocius del tabac i dels drets dels no fumadors. La segona, la Llei d'Igualtat (març de 2007), segons la qual s'intenta equiparar els càrrecs públics en sexes i es consciencia del paper de la dona en la nostra societat. Pel que fa a l'economia, en aquesta temporada es debat molt àmpliament la deslocalització d'empreses catalanes industrials que fabriquen productes amb poc valor afegit. Dos exemples en el nostre municipi d'aquesta tendència són el tancament de les fàbriques *Alpino* i *Myrurgia*, que feia molts anys que hi estaven instal·lades. Per fi, una notícia d'ordre públic: l'octubre de 2006 comencen a patrullar per Esplugues i Sant Just els Mossos d'Esquadra.

Les notícies sobre el que trepitgem a terra i sobre el que vola són freqüents aquesta temporada. En primer lloc, el 4 d'agost de 2006, dia de festa major, és inaugurat el Parc del Mil·lenari; i el febrer de 2007 s'inauguren 42 pisos de protecció oficial al carrer Ramón y Cajal i a l'avinguda Indústria. En segon lloc...atenció, a partir del setembre 2006 es va poder comprovar l'arribada del perillósíssim mosquit tigre, cèlebre per les seves picades sanguinàries!

L'esport santjustenc va ple de notícies. Una nova junta, encapçalada per en Josep Sánchez, vol revifar l'entitat del futbol-sala. La històrica cursa de karts fa els 30 anys...moltes felicitats! El mateix mes, l'equip femení d'esquaix de Can Mèlich (Sadó, Ripoll, Locke i Piñol) es proclama campió d'Espanya...més felicitats! Finalment, una esperança per al club ciclista: el febrer de 2007 s'inicien les obres del futur circuit ciclista de Sant Just, Esplugues i Sant Joan Despí. També, una iniciativa esportiva molt entranyable: l'abril de 2007 es va celebrar la Primera Nit de l'Esport santjustenc en el pavelló. Serà bianual.

Per fi, l'hoquei. El pressupost del club és de 55.348 €. S'inicia una activitat lúdico-gastronòmica, març 2007, per primer cop: la calçotada de primavera, organitzada per Xavier Amadó i Rosa Paz, membres de la junta. Entre calçot i calçot, l'equip benjamí arriba a les finals de Catalunya i queda campió de Barcelona...enhorabona! Pel maig de 2007 l'equip prebenjamí A va disputar el

Quart Master de Prebenjamis (PRECAT) a Palafrugell. Pel que fa als sèniors, hi ha dos equips que juguen a segona catalana. També, la internacionalització arriba al club: hi ha dos entrenadors xilens, Jaime Zúñiga i en Raúl Sanmartín, i el 28 de desembre de 2006 va venir la selecció femenina xilena d'hoquei per a realitzar-hi un *clinic*. Quant als equips. Aquests són vuit: dos prebenjamins, un benjamí, un aleví, un infantil, un júnior i els esmentats sèniors. El sènior A va quedar sisè i el sènior B, 11è a segona catalana.

Drets: David Bardallo, Roger Felices, Xavier Garcia, Edgar Fandos i Xavier Núñez (entrenador). Ajupits: Roger Claverol (porter), David Vizcaíno i Alberto Gallego (porter)

49a temporada: 2007 - 2008

Aquesta temporada ve marcada per la gran preocupació mundial per l'encariment dels productes alimentaris bàsics i per la malnutrició. També s'encareix el preu del petroli i la inflació va augmentant. "La Vall de Verç" recollint aquest malestar diu al número de desembre de 2007 : "En aquest segle XXI molt probablement el petroli serà substituït per l'aigua com a bé escàs que motivarà conflictes" Precisament, les malvestats produïdes per l'aigua torrencial impacten el món sencer: efectes devastadors del cicló *Nargi* a Birmània, i terratrèmols i inundacions a la província de Sitxuan a la Xina, el maig de 2008. Aquest país està a l'ull de mira de tot el món, a causa de la celebració de les Olimpíades a Pequín. El món sencer s'adona de la manca de

llibertats democràtiques, de la repressió política al Tibet i de la contaminació massiva de l'aire i de l'aigua.

Una gran obra d'infraestructures s'ha iniciat el desembre de 2007: la connexió Ter-Llobregat, concretament la construcció d'un túnel que arrenca a la zona de La Bonaigua i que unirà els dipòsits de La Font Santa amb els dipòsits de la Trinitat (Barcelona). Més modestament, les obres de remodelació iniciades a Can Ginestar el 27 d'octubre de 2007 han acabat el 23 de febrer de 2008, amb les sales de la masia renovades i un nou cafè. Dues setmanes més tard, el 9 de març de 2008, José Luis Rodríguez Zapatero (PSOE) torna a vèncer a les eleccions generals espanyoles. Seguidament, es constitueix el segon govern socialista espanyol del segle XXI .

Tractant de renovacions, el club d'hoquei elegix junta el novembre de 2007 i torna a sortir la mateixa, encapçalada per en Francisco Vizcaíno, com a president, i en Jordi Garolera, com a vicepresident. Els altres membres de la junta són Xavier Amadó, Xavier Nolla, Pere Bosch, Jordi Poll i Josep Climent. El pressupost del club serà de 55.720 € i les novetats per a aquesta temporada són aquestes. El director tècnic serà en Ricardo Solano, entrenador del club des de fa algunes temporades, i el director esportiu, Víctor Fandos. El preparador de porters serà en Paco González. També es farà un nou casal d'estiu i es busca tenir equips en totes les categories de l'hoquei base. Per altra banda, hi ha presència de jugadors sèniors estrangers (australians, argentins i xilens), fruit de la col·laboració amb el Barça. Finalment, es prepararà el cinquantenari del club d'una manera especial. En aquesta temporada hi ha 10 equips: dos prebenjamins, dos benjamins, un aleví, dos infantils, un júnior i dos sèniors a segona catalana. Quant a resultats, l'equip prebenjamí A queda quart de la lliga regular i campió de la Copa Barcelona. Els membres de l'equip són en Tomás Sanz (porter), Carles Giralt, Èric Brull, Mario Espada, Álvaro Avilés, Guillem Amadó i Luis Estrada. L'entrenador és en Jaime Zúñiga. L'equip benjamí B també ha quedat quart de la lliga regular. L'entrenador és en Claudio Maeso i els nens són els següents: Miquel Vilà i Christian Hanrath (porters), Arnau González, Sergi Valdezate, Pablo Ricart, Òscar Sanz i Víctor Mansilla. L'equip infantil A també ha quedat quart i s'ha classificat per la Copa Catalunya. L'equip està integrat per Roger Claverol i Javier Ortiz (porters), Roger Felices, David Vizcaíno, David Bardallo, Èdgar Fandos, Xavier Garcia, Joan Márquez, Ferran Andorrà i Toni Pagès. El seu entrenador és en Ricardo Solano. L'equip júnior ha fet un paper molt digne, entrenat per en Juli Luque. Els components de l'equip són els següents: Pau Solé (porter), Dani Monroy, Miquel Gil, Marc Poll, Àlex Márquez, Enric Rodríguez, Ramon Villalonga i Guillermo Salguero. Quant als equips sèniors, la temporada vinent se'n reduiran a un, a segona catalana.

Tots els jugadors, porters, tècnics i delegats del nostre club d'hoquei

Finalment, unes fites històriques per a l'esport santjustenc: el grup gran de *show conjunt* va quedar tercer de Barcelona i novè de Catalunya, a una posició de la classificació del d'Espanya, en proves celebrades el gener i febrer de 2008. I el 14 de juny de 2008 es va celebrar el cinquantè aniversari del club d'handbol del municipi. Enhorabona!

50a temporada: 2008 – 2009: la temporada del cinquantenari

Arribem a la darrera temporada, on tot és futur. En aquests temps de crisi econòmica mundial, esperem tenir un club sanejat i al servei de l'esport santjustenc. Hi haurà 11 equips: un prebenjamí, tres benjamins (!), dos alevins, dos infantils, un juvenil, un júnior i un sènior a segona catalana. Aquest equip estarà format pels següents integrants: Xoel Benito Fernández i Alex Pérez (porters), Jordi Balmes, David Tomàs, Oriol Verdés, Carles Gili, Ignacio Pérez-Portabella, Berni da Eira, Arnau Solé i Jonathan Marco. Hi haurà 87 jugadors, 20 nens d'escola base i 9 entrenadors. El director esportiu serà en Víctor Fandos i el director tècnic en Carles Marín.

Quant a l'aspecte econòmic, s'ha arribat a un acord de patrocini durant tres temporades amb *Multiòptiques Josa*, que garantirà l'estabilitat econòmica del club.

Les celebracions seran les següents:

- 20 de setembre de 2008. Presentació d'un audiovisual a alcaldes i presidents de clubs esportius del Baix Llobregat. Seguidament, presentació dels equips, sopar i audiovisual per a tothom.
- Del 12 de desembre de 2008 al 27 de gener de 2009. Exposició fotogràfica i audiovisual a Can Ginestar.

- 2009. Presentació i distribució d'aquest llibre, que ha pretès ser un homenatge a totes les persones que han construït aquest club, un homenatge a Sant Just i un homenatge a Catalunya.
- Trobada entre jugadors veterans i actuals.
- Trofeu internacional per a cloure la temporada.
- Al llarg de la temporada tots els equips lluiran les dates al·lusives al cinquantenari.

BIBLIOGRAFIA

- Benítez i Baudés, Carles, Material sobre entitats esportives.
- Brull i Àngela, Pere, *Barrejo els meus records amb Sant Just*, 2002.
- Malaret i Amigó, Antoni, *Sant Just Desvern (Aproximació a quaranta anys de vida local, 1939-1979)*.

- Perpinyà i Palau, Josep, *Cronologia i fets de Sant Just Desvern al segle XX*, 1995
- "Butlletí Informatiu de l'Ateneu" 1975-1978.
- Revista de l'Ateneu "La Vall de Verç" 1979-2008
- "Butlletí Municipal de Sant Just"
- AHSJD. Correspondència municipal entre 1959 i 1975.
- Retalls de diaris esportius entre 1959 i 1963. Federació Catalana de Patinatge.
- Revista "Serra d'Or".
- Revista "L'Avenç".
- Revista parroquial "San Justo Desvern" 1961 i 1962
- Actes de les juntes del club d'hoquei de la dècada dels 80.
- Textos adjunts a fotos.

ÍNDIX DE NOMS DE PERSONES QUE APAREIXEN EN EL LLIBRE RELACIONADES AMB EL CLUB D'HOQUEI I AMB LA HISTÒRIA DEL MUNICIPI

A

Abad, Alfred: 22a

Abella, Eduard: 23a

Abella i Carsi, Robert: 27a

Aguadé, Joan: 4a

Aguilà, Pep: 40a

Agulló, Ernest: 23a

Agustí, Carles: 24a, 26a. 29a

Agustí, Ferran: 28a, 30a, 33a, 34a, 35a

Agustí i José, Ferran: 29a, 31a

Aizpurúa, Venancio: 19a

Alayrach, Miquel: 19a

Albert, Esteve: 11a

Alcázar, Matías: 15a, 21a, 23a

Alegre, Jordi: 47a

Almela, Sergi: 33a, 35a, 40a, 43a, 44a

Alonso de Soto, Eduard: 24a

Amadó, Xavier: 48a, 49a

Amadó i Reverter, Arnau: 46a

Amadó i Reverter, Guillem: 47a, 49a

Amargós, Albert: 21a

Amigó i Barbeta, Jordi: Agraïments

Amigó i Rius, Just: 6a

Andorrà, Ferran: 49a

Ángel Chabrera, José L.: 24a

Anglès, Manel: 3a

Ardèvol, Pau: 40a, 42a

Ardèvol, Senen: 32a, 40a

Areste, Miguel: 15a

Ariño, Israel: 29a

Arís i Miró, Alfred: 4a

Aromí, Florentino: 26a

Artal, Xavier: 43a

Artal i Robledo, Eduard: 30a

Arumí, Pau: 41a, 43a, 44a

Asmarats i Martí, Ferran: 16a

Aulí, Gerard: 32a

Avilés, Álvaro: 49a

B

Badell, Palmira: Agraïments

Bádenas, Xavier: 37a, 42a

Baeza, Jordi: 42a

Balmes i Milian, Jordi: 36a, 40a, 42a, 46a, 50a

Bañolas, Antoni: 4a

Baratech, Feliciano: 1a

Barba, Albert: 26a, 30a

Barba, Casimir: 16a

Barba, Eduard: 29a

Barba i Pagès, Josep: Agraïments, 7a, 9a, 10a, 11a, 13a, 14a, 23a, 25a, 26a, 27a, 28a, 29a, 30a, 31a

Bardallo, David: 48a, 49a

Barranco García, Mari: 32a

Barrera, Carles: 46a

Barrera, Salvador: 9a, 10a

Barroso, Josep: 29a

Barroso i Pujol, Àlex: 26a, 29a

Barroso i Pujol, Germà: 24a, 26a, 29a

Barroso, Josep: 29a

Bartolomé i Besses, Joan: 14a, 18a, 25a, 26a, 34a

Bassols, Ramon: 30a

Bassols i Soldevila, Esteve: 15a

Basteiro, José: 1a

Basteiro i Morató, Ferran: 4a

Batlle, Josep: 28a

Bellet, Ezequiel: 16a, 19a, 20a, 23a

Benet, Marc: 35a, 42a, 43a

Benet, Roger: 35a, 42a, 43a

Benítez, Carlos: Fernando Leuthard, *in aeternum*

Benítez i Baudés, Carles: Agraïments, Fernando Leuthard, *in aeternum*, Bibliografia

Benítez i Baudés, Olga: Fernando Leuthard, *in aeternum*

Bernardo, Martí: 41a, 42a

Bertran, Marc: 32a

Bofill i Leví, Ricard: 14a

Bolaños, Antonio: 18a

Bordesa, Xavier: 38a

Borràs, Joaquim: 26a, 28a

Bosch i Andreu, Jaume: Passat remot, Penya Silenci, Anys previs, 1a, 2a, 14a, 16a, 17a

Bosch i Andreu, Jordi: Introducció, Penya Silenci, 1a

Bosch i Cuscó, Pere: Agraïments, 6a, 9a, 10a, 11a, 15a, 16a, 17a, 18a, 19a, 20a, 21a, 23a, 25a, 26a, 27a, 28a, 30a, 32a, 36a, 45a, 46a, 49a

Bosch i Prujà, Jordi: 30a, 36a, 40a, 41a, 42a, 46a

Bosch i Turull, Isidre: 8a, 11a, 14a, 15a

Bosch i Turull, Ramon: Agraïments, 6a, 9a, 10a, 11a, 15a, 16a, 17a, 18a, 19a, 20a

Botí, Joan: 2a, 4a, 7a, 9a, 11a, 12a, 15a, 19a, 26a

Botí, Joan Carles: 27a

Bravo, Mario: 44a

Brufau, Joaquim: 27a, 28a

Brull, Èric: 49a

Brull, Víctor: 27a, 28a

Brull i Angela, Pere: Agraïments, Passat remot, Anys previs, Penya Silenci, 8a, 12a, Bibliografia

Brull i Rifà, Daniel: 12a

Brull i Rifà, Ferran: 22a, 26a, 28a, 32a, 33a

Buixeda i Güell, Josep: Anys previs

Busquets, Carles: 11a

Busquets, Joaquim: 4a, 7a, 9a

Busquets, Jordi: 9a

C

Caballero, Pedro: 16a, 17a

Cabot, Jordi: 23a

Cabrera, Romà: 27a

Cadena, Pere: Anys previs, 1a

Caicedo Iglesias, Antoni: 1a, 2a, 4a, 7a, 9a, 10a

Caicedo Rincón, Antonio: 1a

Calopa, Josep: 21a

Càmon, Daniel: 44a

Campañá i Condeminas, Antoni: 4a

Campreciós, Damià: 46a

Campreciós, Enric: Penya Silenci, 1a

Campreciós, Montserrat: 47a

Campreciós i Colet, Jaume: 36a, 43a, 44a

Campreciós i Crespo, Jordi: 22a, 23a

Campreciós i Ester, Marc: 40a

Campreciós i Pagès, Marcel: Penya Silenci, 1a

Campreciós i Pino, Francesc: 9a, 14a, 15a

Campreciós i Pujadas, Jordi: Penya Silenci, Anys previs, 1a, 2a, 4a

Campreciós i Pujadas, Ramon: Agraïments, Anys previs, Penya Silenci, 2a, 4a, 5a, 11a, 12a, 13a, 17a, 19a, 20a, 21a, 23a, 24a, 25a, 26a, 28a, 29a

Campreciós i Ripoll, Joan: 8a, 14a

Campreciós i Ripoll, Magí: Anys previs, Penya Silenci

Campreciós i Ripoll, Martí: Agraïments, Penya Silenci, 1a

Campreciós i Ripoll, Raimon: 8a, 11a, 14a, 16a, 17a, 18a, 20a, 23a

Canals, Javier: 42a

Canals, Oriol: 20a, 21a, 28a

Candial Doménech, Julio: 8a

Canet, Toni: 33a

Cañadó, Lluís: 9a

Cañellas, Pere: 9a

Caralt, Jordi: 41a, 43a, 44a

Cárceles, Marc: 39a, 40a, 42a

Cardona, Francesc: 15a

Cardona i Civit, Daniel: 43a

Carmen, Arturo: 16a

Carrera, Carles: 15a, 16a

Carreras, Xavier: 9a, 10a, 15a, 16a, 17a

Casals, Lluís: 10a

Casanovas, Miquel: 18a

Casas, Albert: 17a

Casas, José A.: 15a

Casino, Florencio: 26a

Castaño i Barreras, Joan: Agraïments, Anys previs, Penya Silenci

Castellà, Ricard: 46a, 47a

Castellví, Imma: 30a

Castellví, Lluís: 2a

Castro, Carlos A.: 40a

Castro, Joan Carles: 47a

Cerdà, Jaume: Penya Silenci

Cerdan, Enrics: 46a, 47a

del Cerro, Alejandro: 20a, 21a

del Cerro, Antonio: 16a, 19a, 20a

Céspedes, Alberto: 28a

Chamorro, Lluís: 34a, 36a

Cifres, Francisco: 28a

Claudio, J.: 32a

Claverol, Joan: 46a

Claverol, Roger: 46a, 47a, 48a, 49a

Climent, Josep: 49a

Climent i Toldrà, Josep: Penya Silenci, 4a

Codina, Lluís: 20a, 21a

Colet i Massó, Salvador: 7a

Coll, Jaume: 38a

Coll, Jordi: 36a

Coll i Quintana, Àlex: 36a, 40a, 41a, 42a

Coll i Quintana, Marc: 35a, 42a, 43a

Collado, Pedro: 26a

Colomer, Maria Lluïsa: 8a

Comas, Joan: 32a

Corberó i Viñals, Àlex: 21a, 22a, 23a, 26a

Corberó, Francescs: 22a, 23a

Corbi, Josep: 1a

Cortés, Agustí: 46a

Cortès i Vivés, Francesca: 19a

Cortès, Jaume: 6a, 11a, 14a, 16a, 34a

Cortès, Xavier: 41a, 43a, 44a

Costa, J.: 2a

Costa, Lluís: 6a, 9a, 10a, 11a

Crespo, Daniel: 16a, 19a

Crusella, Lluís: 6a

Cusó, Òscar: 35a, 42a, 43a

D

Dalmau, Marc: 28a

Dalmau, Ramon: 28a

Delgado, José María: Agraïments, Anys previs, 2a, 3a, 6a, 9a, 14a, 17a, 20a, 29a

Domènec, Baldiri: 3a

Domènec i Roig, Josep Maria: Anys previs

Domènech, Sebastià: 20a, 21a, 29a

Duran, Albert: 27a

E

da Eira, Berni: 50a

Escardó, Fernando: 15a

Espada, Mario: 49a

Espino, Carlos: 32a

Estrada, Luis: 49a

F

Fabà, Marc: 32a

Fàbregas, Alan: 36a, 40a, 41a, 42a, 46a

Fàbregas, Francesc: 2a, 4a, 7a, 11a, 12a, 15a

Fàbregas, Jordi: 14a, 16a, 18a, 21a

Fàbregas i Cardona, Jaume: 14a

Fàbregas i Feliu, David: 30a

Fandos, Èdgar: 48a, 49a

Fandos, Víctor: 49a, 50a

Farré, Antònia: 47a

Farré, Josep Maria: 33a, 40a, 43a, 44a

Felices, Roger: 48a, 49a

Felices i Ramon, Josep Lluís: Agraïments

Fernández, David: 23a, 26a

Fernández i Moliner, Lluís: 11a, 14a, 15a, 16a, 19a, 21a

Fernández, M.: 19a

Fernández, Víctor: 6a, 9a, 10a, 11a, 14a, 16a, 17a, 18a, 23a, 25a, 26a, 27a, 28a, 32a

Fernández, Xoel Benito: 50a

Ferrándiz, Andrés: 46a

Ferrer, Enric: 2a, 4a

Ferrer, Josep Maria: 11a

Ferrer, Josep Maria: 33a

Ferrús, Dídac: 44a

Figueras i Piñol, Jordi: 24a, 26a, 38a

Flores, Lluís: 24a

Fluhr i Arnau, David: 24a, 26a

Font, Joan: Anys previs, 1a, 2a, 4a

Font, José A.: 28a

Font, Roger: 35a, 40a, 41a, 43a, 44a

Font, Víctor: 42a

Font i Grasa, Pere: 2a, 3a

Fontanillas, Josep: Anys previs

Forcadell, Josep: Penya Silenci

Fosalva, Ferran: 36a, 40a

Fosalva, Just: 42a

Fosalva i Torrent, Just: 14a, 17a, 18a, 42a

Franco, Rafael: 15a

Franquesa, Ignasi: 28a

Fuster, Guillem: 30a

G

Gadea Oñatevía, Santiago: 2a, 7a, 9a

Gaig, Felip: 17a, 18a, 19a, 20a, 21a, 23a

Gaig, Francesc: 17a, 18a, 19a

Gaig, Jaume: Agraïments, 16a, 18a, 20a, 23a, 25a, 26a, 41a

Galceran, Albert: 27a

Gallego, Albert: 47a, 48a

Gallego, Óscar: 47a

Gallifa, Joan Carles: 17a, 18a, 19a, 20a, 23a, 26a

Gallifa, Jordi: 22a, 23a, 27a, 28a, 32a, 33a

de la Gandora, Antonio: 20a

Gaona, Xavier: 41a

García, Domingo: 26a, 27a, 28a, 30a, 35a

Garcia, Jordi: 22a

Garcia i Martínez, Xavier: 46a, 48a, 49a

García Moreno, Rosa María: 42a

Garolera, Alberto: 46a, 47a

Garolera i Juaneu, Jordi: Agraïments, 17a, 18a, 45a, 49a

Gascó, Soledat: 43a

Gasull, Adrià: 40a

Gay, Jaume: 24a, 26a, 29a, 30a, 35a

Gay i Torrellas, Jaume: 29a

Gervilla, Juan Manuel: 42a

Gil, Josep: 9a

Gil, Miquel: 49a

Gili, Carles: 50a

Gimeno, Albert: 39a, 40a, 41a, 43a

Gimeno, Arnau: 30a, 41a, 43a, 44a

Gimeno, Èric: 27a, 28a

Gimferrer, Antoni: 33a, 41a, 43a

Giralt, Carles: 49a

Girona, Jordi: 17a, 19a, 21a

Gironès, Jordi: 36a

Gomà, Aldo: 36a, 40a, 41a, 42a

Gómez, Adolfo: 3a

Gómez, Dani: 29a

González, Aitor: 35a

González, Arnau: 47a, 49a

González, Carles: 47a

González, Iván: 29a

González, Paco: 49a

Gracia Bartolomé, Fernando: 5a

Grané i Prat, Ramon: 10a, 11a, 19a

Grau, Marc: 35a

Guasch, David: 29a

Guasch, Pere: 4a, 19a

Guilemany, Francesc: 15a

Gutiérrez de Dios, Javier: 16a, 17a, 22a, 23a, 26a

Gutiérrez de Dios, Jordi: 22a, 23a, 26a

Gutiérrez, José A.: 24a

H

Hanrath, Christian: 49a

Haro, Francesc: Penya Silenci

Hernández, Anna: 48a

Hernández, César: 36a, 40a, 41a, 42a, 46a

Hernández, Toni: 36a

Herrera, Rafael: 24a

Hervás, Manuel: 2a, 7a, 9a, 10a, 14a, 23a

Hidalgo i Collado, Ramon: Agraïments, 19a, 23a, 24a, 26a, 28a, 29a, 32a, 33a, 34a, 35a, 36a, 39a, 40a, 41a, 42a, 45a

Hinarejos, Pedro: 22a, 26a, 28a

Hofland, Hirk: 28a

Hofland, Sergio: 28a

Hueso, Guillermo: 28a

Hurtado, Manuel: 26a

I

Iborra, Benji: 36a, 41a

Iglésias, Alfons: 32a, 33a, 34a, 35a, 42a

Iranzo, Toni: 26a, 28a, 29a, 32a

Izaga, Teodoro: Anys previs

J

Jané, Ferran: 33a

Josa, Toni: 16a, 19a, 21a

de Juan, Marc: 33a

L

Laguàrdia, Eduard: 32a

Larrea, Montserrat: 21a

Larroya, Eduard: 47a

Le Clerc, Judith: 38a

Leuthard Egli, Fernando: Anys previs, 1a, 2a, 3a, 5a, 7a, 9a, 11a, 12a, 13a, 14a, 19a, 20a, 21a, 22a

Ligero, Jordi: 27a

Llampayas, Francesc: 35a, 39a, 40a, 41a, 43a, 44a

Llampayas, Oriol: 35a, 39a, 40a, 41a, 43a, 44a

Llorca, José R.: 18a, 20a, 21a, 25a, 26a

Llorca, sr.: 26a

Llordella, Marcel·lí: 4a

López i Frigola, Antoni: 14a, 16a, 17a

López, Rubén: 47a

López Lozano, Ramon: 32a, 36a, 40a, 44a, 45a

Loren, Albert: 17a, 18a, 19a, 20a, 21a, 23a

Lorente, Josep: Penya Silenci

Luque Torres, Juli: Agraïments, 24a, 26a, 29a, 35a, 39a, 40a, 42a, 46a, 49a

M

Maeso, Claudio: 49a

Magrinyà, Jaume: 28a

Mahillo, Petra: 25a

Malagarriga, Jordi: 21a, 22a, 26a, 28a

Malaret i Amigó, Antoni: Agraïments, Penya Silenci, 2a, 4a, 20a, 21a, 32a, 43a, Bibliografia

Malaret i Amigó, Rafel: 5a

Malaret i Freixenet, Jordi: 14a

Mansilla, Víctor: 49a

Mañas, David: 47a

Mañas, Paco: 16a, 17a, 19a

Marco, Jonathan: 43a, 44a, 50a

Marcos i Tejerina, Oriol: 22a, 23a, 26a

Margarit, Joana: 42a

Margarit i Consarnau, Joan: 16a, 29a, 42a

Marimon, Antoni: 6a, 9a, 10a, 11a, 14a

Marín, Carles: 50a

Marín, Rigoberto: 21a

Marquès, Josep Maria: 43a

Márquez i Benítez, Àlex: 49a

Márquez i Benítez, Joan: 49a

Martí i Jené, Josep Maria: 10a, 15a

Martínez, Isaura: 20a

Martínez, Miguel F.: 27a

Martínez i Lizanda, Vicent: Penya Silenci, 1a

Martorell, Jordi: 32a

Martorell, Josep: 2a

Mascarell i Canalda, Ferran: 19a

Masjuan, Oriol: 21a, 22a

Masramon, Arnau: 22a, 23a

Massagué i Roig, Antoni: 1a

Massaguer, Xavier: 32a, 33a

Mateu, Albert: 35a

Maynes, Berner: 47a

Melià, Francesc: 33a

Merino, Juan Pedro: 15a, 23a, 26a

Milla, Àngel: 17a

Mir, Jordi: Agraïments, 14a, 16a, 18a

Miró i Miró, Romà: 13a

Modellón, Alfonso: 34a

Modolell, M.: 2a

Modolell i Modolell, Gaspar: 15a, 17a

Molina, Nahum: 47a

Molinos i Pubill, Jordi: Anys previs, 5a

Moll de Alba, Sebastián: 47a

Monroy, Daniel: 49a

Montcau, Albert: 33a

Montcau, Rafel: 34a, 35a

Montilla Aguilera, José: 48a

Monzó, Francesc: 27a, 28a

Moragas, Ramon: 29a

Morató: 29a

Moré, Daniel: 28a

Moré, Jordi: 26a, 27a, 28a, 30a, 32a

Morellón, Alfonso: 28a

Moreno, Oriol: 35a

Moreno, Sergi: 40a, 41a, 42a, 46a

Moreno, Pablo: 19a

Moreno i Dionís, Sergi: 40a, 41a, 42a, 46a

Moret, Francesc: 40a

Mozo, Francesc: Agraïments, 33a, 34a, 36a, 42a, 45a

Mozo, Joan: 33a, 40a, 41a, 43a, 44a

Müller, Carlos: 20a

Munné, Jordi: 26a

Munné, Xavier: 26a

Muñoz, José Luis: 18a

Mur, Carlos: 45a

Murillo López, Víctor: 45a, 48a

N

Nadal i Saurina, Josep Lluís: 4a

Nasarre, Álex: 47a

Nauffal, Pau: 35a, 42a, 43a, 47a

Navarra i Pruna, Albert: Anys previs, 1a, 2a, 4a

Nieto-Aliseda, Jonathan: 36a, 40a, 41a, 42a

Nieto-Aliseda, Paul: 32a, 40a

Nogué, Jordi: 27a, 28a

Nolla, Marc: 47a

Nolla, Xavier: 49a

Núñez, Juan A.: 42a

Núñez i Candela, Xavier: Agraïments, 19a, 20a, 48a

O

Obradors, Marc: 30a

Ocaña Díaz, José Carlos: 23a

Ocaña Díaz, Juan Ramón: 17a, 23a, 27a

Ocaña Parra, Ramón: 23a

Olivella, Agustí: 11a

Oliveras i Avià, Jordi J.: 4a

Orihuela, Álex: 46a, 47a

Oromí i Jiménez, Jaume: 8a, 14a, 21a

Ortega, Arturo: 17a

Ortega, Cecilio: 18a

Ortiz, Javier: 49a

Ortiz, Oleguer: 28a

Ossman Larrea, Patrick: 14a, 16a, 17a, 18a, 19a, 20a, 21a, 23a

Otín, Ricard: 34a

P

de Pablo, Oriol: 32a

Padrosa i Juncà, Pere: 10a

Pagès, Toni: 49a

Pagès i Mesado, Salvador: 2a, 9a

Pagès i Aiguaviva, Ramona: Penya Silenci

Palau, Marc: 47a

Palomero i Moreno, Josep Ramon: 19a, 26a, 27a, 30a, 32a

Palomo, Deimos: 36a, 40a, 42a

Panella i Campreciós, Josep: Penya Silenci

Pardo, Oriol: 46a

Parramon i Culla, Mònica: Agraïments

Parrilla Molina, Antoni: 33a

Pascual, Àngel: 12a

Pascual, Pere: 19a

Pascual i Bosch, Ramon: 1a

Pastor, Quim: 28a

Paüls, Quim: 41a, 43a

Paz, Rosa: 48a

Pedra, Antoni: 16a, 18a

Pedrós, Josep: 12a

Pelegrín, Jaime: 23a

Pérez, Álex: 50a

Pérez, Jordi: 2a, 9a

Pérez, Sergio: 42a

Pérez-Portabella, Ignacio: 50a

Pérez i Simó, Montserrat: 11a

Perpinyà i Palau, Josep: 28a, 37a, 45a

Pi, Joan: 9a

Pi i Font, Joan Baptista: Anys previs, 1a, 2a

Piera, Maria: 11a

Pijoan, Joan: 18a, 20a

Pino i Sales, Josep Maria: 44a, 47a, 48a

Piñeiro, Manuel: 41a, 43a, 44a

Planas, Enric: 1a

Plou, Pedro: 33a

Poll i Mañé, Albert: 8a, 14a, 18a, 20a, 21a

Poll i Mañé, Jordi: Agraïments, 8a, 11a, 14a, 15a, 16a, 18a, 19a, 46a

Poll i Martínez, Sergi: 26a

Poll i Navinés, Joan: Penya Silenci

Poll i Puig, Joan: Passat remot, Penya Silenci

Poll i Puig, Jordi: 19a, 20a, 21a, 24a, 29a, 32a

Poll i Ribas, Fidel: Anys previs, 1a, Penya Silenci

Poll i Seguí, Marc: 35a, 42a, 43a, 47a, 49a

Pons, David: 40a

Pons, Pons: 28a

Pozo, Ana: 36a

Prades, Joan: 20a

Prades, Xavier: 32a

Prado, Antoni: 28a

Prado, Sergio: 23a, 26a

Prado, Víctor: 26a

Prieto, David: 41a, 43a

Prujà, Montserrat: 34a, 36a

Pruna i Pons, Pere- Anton: Agraïments, Penya Silenci, Anys previs, 1a, 4a

Puig, Estanislau: 21a

Puigoriol, Ramon: 26a

Pujol i Guàrdia, Enric: 2a, 3a, 7a, 9a, 11a, 12a

Pujol i Guàrdia, Francesc: 3a, 5a, 6a, 7a, 8a, 9a, 10a, 14a

Q

Quintana, Dolors: Agraïments, 36a

Quintana i Cortès, Josep: Agraïments

R

Rabadà, Jofre: 32a

Rabadà, Xavier: 33a, 35a

Rabenaque, Marc: 47a

Raga, Jordi: 39a, 40a, 41a, 42a, 43a, 45a

Rambla, Consol: 36a, 45a

Ramírez, Adrià: 29a

Ramírez, Daniel: 27a

Ramírez, Pau: 29a, 43a

Ramírez i Bancells, Robert: 23a, 39a

Ramon i Llopart, Anna: 13a

Ramos, Ricard: 20a, 27a, 28a

Raso, Jordi: 34a

Reina, Juan A.: 46a

Revilla i Cañas, Carles: 30a

Ribas, Joan: 3a

Ricart, Jaume: 17a

Ricart, Josep: 47a

Ricart, Pablo: 47a, 49a

Ricart, Sito: 47a

Riera, Vicenç: 20a, 23a, 25a, 26a, 27a, 28a, 30a, 32a, 33a, 34a, 36a, 41a, 42a

Ripoll i Cadena, Conxita: Agraïments

Ripoll i Garcia, Pere: Anys previs, 1a, 4a

Rivero, Boni: 35a, 41a, 42a

Roca, Anton: 32a

Roca, Bartolomé: 26a

Roca, Guillem: 32a

Roca, Joan: 16a, 19a

Roca, Lluís: 16a

Roca, Rafel: 19a

Roca, Xavier: 29a

Rodríguez, Vicente: 20a

Rodríguez i Campreciós, Enric: 35a, 42a, 43a, 47a, 49a

Roig, Joan: 17a, 18a, 19a

Romero, Iván: 29a

Roures, Artur: 27a

Rubio, Francisco: Anys previs

Ruiz, Ferran: 16a, 17a, 18a, 20a, 25a, 26a

Ruiz Pelegrín, Francisco: Anys previs, 13a

Ruywamba i Cartes, Albert: 11a, 14a, 15a, 16a, 18a, 19a, 20a, 21a, 23a

S

Salguero, Guillermo: 49a

Salvat, Jordi: 27a, 28a

San Miguel, David: 26a, 34a

Sanabria, Francisco J.: 23a

Sánchez, Carlos: 24a

Sánchez, Claudio: 22a

Sánchez, Eduardo: 17a, 18a, 19a, 20a, 21a

Sánchez, Francisco: 15a

Sánchez, Josep: 48a

Sánchez, Juan: 11a, 12a

Sánchez, Miguel: 22a, 23a, 28a

Sánchez, Raúl: 40a, 41a, 42a

Sánchez, Sebastià: 18a

Sánchez Cuéllar, Rodolfo: 8a, 12a

Sánchez i Madriguera, Francesc: Passat remot.

Sanmartín, Raúl: 48a

Sanmiguel, David: 34a

Sans i Lleixa, Joan: 8a

Santacana, Joan: 41a

Sanz, Félix: 47a

Sanz, Óscar: 47a, 49a

Sanz, Tomás: 49a

Sardà, Pere: 1a

Sarerols i Miró, Sebastià: 10a

Sario Larrea, Baltasar: 21a, 22a, 23a, 26a

Sario Larrea, Juan Antonio: 21a, 22a

Saura, Llorenç: 3a, 6a, 7a, 9a

Secanell, Roger: 40a

Segura, Ricard: 17a

Segura i Romero, Lluís: 10a, 24a, 32a, 34a

Simó, Jaume: 19a, 32a

Solano, Ricardo: 47a, 49a

Solé, Arnau: 50a

Solé i Campreciós, Pau: 35a, 42a, 47a, 49a

Solé i Campreciós, Pere: 46a, 47a

Soler, Joaquim: 20a

Soler, Jordi: 34a, 35a

Solonch, Joan: 20a

Soto, Santiago: 28a

Suárez, Nacho: 40a, 42a

Subirana, Josep Maria: 7a, 9a

Sunet i Mateo, Antoni: 2a, 4a, 6a, 7a, 9a, 11a, 12a

Surroca, Florenci: 3a

Surroca i Pratdesaba, Josep Lluís: Anys previs, Penya Silenci, 1a, 7a

T

Tenes, Manel: 9a

Tenes i Alibés, Antonino: Anys previs

Tibau, Francesc: 28a

Tomàs, David: 32a, 40a, 42a, 44a, 50a

Torras, Conrad: 22a, 23a, 26a, 28a

de la Torre, José Emilio: 15a, 24a, 25a, 26a

Tost, Raül: 22a

V

Valdezate, Sergi: 47a, 49a

Valero, Lluís: 16a, 19a

Valero, Pau: 28a

Vallès, Jordi: 33a, 40a, 41a, 43a, 44a

Vallespín, Andrés: Anys previs

Verdés, Oriol: 41a, 43a, 44a, 50a

Vergès, Martí: 43a

Vidal i Pont, Pau: 27a

Vidal, Tomàs: 41a, 44a

Vila, Pau: 18a

Vilà, Miquel: 47a, 49a

Vilà, Pau: 47a

Villalonga, Jordi: 28a

Villalonga i Ramoneda, Ramon: 49a

Viñas, Nacho: 47a

Vives, Ausiàs: 27a

Vives, Joan Antoni: 3a, 11a, 12a

Vizcaíno, David: 46a, 48a, 49a

Vizcaíno Recio, Francisco: Agraïments, 45a, 49a

Vizoso, Fernando: 21a

Vizoso Rodríguez, Gustavo: 21a, 22a, 23a, 26a, 37a, 39a

Z

Zúñiga, Jaime: 48a, 49a